

GŁOS GMINY ŁĄCUT

nr 2 (49)

kwiecień 2009

ALBIGOWA
CIERPISZ
GŁUCHÓW
HANDZŁÓWKA
KOSINA
KRACZKOWA
ROGÓŻNO
SONINA
WYSOKA

*Mieszkańcom Gminy Łącut i czytelnikom GGE
z okazji Świąt Wielkanocnych
serdeczne życzenia wszelkiej pomyślności, zdrowia
i słońca na każdy dzień
życzą*

*Wójt Gminy – Zbigniew Łoza
Z-ca Wójta Gminy – Halina Szpunar
Przewodniczący Rady Gminy – Roman Skomra
oraz Redakcja GGE*

Wręczenie medali za długoletnie pożycie małżeńskie – 13 marca 2009 r. fot. J. Łobaza

Młodzież Zespołu Szkół w Kosinie podczas uroczystości 90-lecia śmierci Leopolda Lisa-Kuli w Rzeszowie. fot. archiwum

W numerze m.in.:

- Gmina Łańcut ma szkołę średnią – str. 3
- Budżet na 2009 r. – str. 5
- Przystępczość w powiecie łańcuckim – str. 12
- Wywiad z rzecznikiem GDDKiA Rzeszów – str. 15
- Odczyt P. Chmielowca z IPN – str. 16
- Złoty jubileusz małżeńskich par – str. 17
- Spotkanie trzech pokoleń w Soninie – str. 19
- Wspomnienie o Renacie Jarosz – str. 27
- 25 lat Straży Grobowej w Wysokiej – str. 29
- Podkarpackie Forum Kobiet Wiejskich – str. 32
- Prof. Gustaw Sobkowicz – str. 35
- Kiedy powstały wsie naszej gminy? – str. 36
- Nabór do Zespołu Szkół w Wysokiej – str. 42

Zwiastuny:

- 26.04.2009 r. – IX Koncert Pieśni Wielkanocnej – Kosina
- 3.05.2009 r. – Gminne Święto 3-go Maja – Kraczkowa
- 10.05.2009 r. – Święto Kwitnących Sadów – Albigowa
- 17.05.2009 r. – Smaki i Aromaty z Galicyjskiej Chaty – Sonina
- 27.05.2009 r. – „Majówka” Festiwal Folklorystyczny – Głuchów
- 7.06.2009 r. – Wysockie Dni Kultury oraz Festiwal Kapel Podwórkowych

XXVI Sesja Rady Gminy Łańcut – 6 marca 2009 r.

W sesji uczestniczyło 21 radnych. Rada podjęła 10 uchwał. Głównym tematem obrad było uchwalenie budżetu gminy Łańcut na 2009 r. Ponadto:

1. Podjęto uchwały w sprawie udzielenia przez Gminę Łańcut pomocy finansowej i pomocy rzeczowej dla Województwa Podkarpackiego oraz pomocy finansowej dla Powiatu Łańcuckiego.
2. Podjęto uchwałę w sprawie przejęcia od Powiatu Łańcuckiego zadania prowadzenia Zespołu Szkół im. Tadeusza Kościuszki w Wysokiej oraz wyrażono wolę przyjęcia darowizny nieruchomości położonych w Wysokiej od Powiatu Łańcuckiego.
3. Podjęto uchwałę w sprawie zaciągnięcia kredytu długoterminowego.
4. Podjęto uchwałę w sprawie przystąpienia Gminy Łańcut do realizacji projektu systemowego pn. „Czas na aktywność w gminie Łańcut”.
5. Podjęto uchwałę w sprawie ustalenia dni i godzin otwierania oraz zamykania placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i zakładów usługowych dla ludności na terenie gminy Łańcut.
6. Podjęto uchwałę w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Handzlówka.
7. Rada rozpatrywała pismo Rady Rodziców przy Zespole Szkół w Rogóźnie w sprawie utworzenia gimnazjum w Rogóźnie.

Opr. M. Pyda

Gmina Łańcut ma SZKOŁĘ ŚREDNIĄ

Z dniem 1 kwietnia 2009 r. Gmina Łańcut staje się organem prowadzącym dla Zespołu Szkół im. Tadeusza Kościuszki w Wysokiej. W skład Zespołu Szkół wchodzi: Technikum Gastronomiczne i Technikum Hotelarskie.

Jak do tego doszło, jakie były przesłanki przejęcia szkoły średniej, jaki jest plan reorganizacji tej szkoły na najbliższą przyszłość?

Trzeba tutaj cofnąć się do reformy systemu szkolnictwa i powołania gimnazjów w 1999 r. Wówczas to był plan utworzenia gimnazjum w Wysokiej dla sąsiednich miejscowości na bazie szkoły średniej i połączenia ze szkołą średnią w duży zespół szkół. Koncepcja ta wówczas nie była społecznie akceptowana, przede wszystkim przez rodziców uczniów. W następnych latach problem przejęcia szkoły średniej kilkakrotnie „wracał” pod obrady samorządu gminy i powiatu. Najczęściej sprawa ta „zatrzymywała się” na etapie uzgodnień przejęcia nieruchomości, w tym przede wszystkim gruntów. A może faktycznie brakowało wówczas dobrej woli którejś ze stron?

Minęło znowu kilka lat, Gmina Łańcut wydzierżawiła od Starostwa Powiatowego

obiekty w Zespole Szkół w Wysokiej na potrzeby Publicznego Gimnazjum, do którego uczęszczali uczniowie z Soniny i Wysokiej. Za dzierżawę Gmina płaciła czynsz oraz koszty mediów. W tym czasie trwały starania o przekazanie Gminie Łańcut terenu pod planowany stadion w Wysokiej. Sołectwo Wysoka miało też w planie budowę dużej sali gimnastycznej.

W połowie 2006 r. Gmina Łańcut zwróciła się do Powiatu Łańcuckiego z prośbą o przekazanie wszystkich obiektów kubaturowych wraz z gruntami, na których te budynki się znajdowały. Tak też się stało, Powiat przekazał Gminie nieruchomości tj. budynek szkoły, salę gimnastyczną, stołówkę, budynek internatu, basen otwarty i grunty, na których znajduje się stadion. Całość przekazanego terenu to 2 ha. Akt notarialny zawarto w marcu 2007 r. Trzeba nadmienić, że przejęte budynki wymagały natychmiastowego rozpoczęcia remontu i modernizacji. Nasz Samorząd przyjmując je był tego świadomy. Od tego czasu to Gmina Łańcut wydzierżawiała Starostwu obiekty do prowadzenia Zespołu Szkół. Tym samym „skreślono” z planu budowy w Wysokiej dużą salę gimnastyczną na potrzeby miejscowego gimnazjum i lokalnej społeczności. Pod koniec 2007 r. Gmina zmodernizowała parter budynku byłego internatu, przenosząc tam w grudniu z budynku Urzędu Gminy Łańcut siedzibę Centrum Kultury (dyrekcję i pracownie). Tak było przez pewien czas.

W połowie listopada 2008 r. Rada Powiatu Łańcuckiego – niespodziewanie dla

c.d. na str. 4

GŁOS
MINY ŁAŃCUT

redaguje zespół: Marta Pyda, Katarzyna Karczmarz, Andrzej Łobaza. Adres redakcji: Urząd Gminy Łańcut, ul. Mickiewicza 2a, 37-100 Łańcut, tel. 0 17 225 22 64, fax

0 17 225 65 36, e-mail: bip@gminalancut.pl, www.gminalancut.pl • Redakcja techniczna Andrzej Kuźniar – Centrum Kultury Gminy Łańcut • Redakcja zastrzega sobie prawo wyboru i skracania nadsyłanych materiałów. Za treść reklam i ogłoszeń redakcja nie ponosi odpowiedzialności • Nakład 2500 egz. • Druk „Techgraf” Łańcut

Gmina Łańcut ma SZKOŁĘ ŚREDNIĄ

c.d. ze str 3

Samorządu Gminy Łańcut – miała podjąć uchwałę o zamiarze przeniesienia Zespołu Szkół im. Tadeusza Kościuszki w Wysokiej do Zespołu Szkół Technicznych w Łańcutcie, bądź rozpocząć proces „wygaszania” szkoły poprzez likwidację z dniem 1 września 2009 r. naboru do szkoły. Tak czy owak, szkoła średnia w Wysokiej w najbliższej perspektywie przestałaby istnieć. Alternatywą było przejęcie szkoły średniej przez Samorząd Gminy Łańcut. Obecni na tej sesji Rady Powiatu Wójt Gminy i Przewodniczący Rady Gminy zadeklarowali, że Rada Gminy Łańcut w najbliższym czasie rozpatrzy ten problem. Podczas sesji Rady Gminy Łańcut w dniu 29 grudnia 2008 r., w której uczestniczył również Starosta Łańcucki, Rada Gminy przeanalizowała powyższy temat i podjęła uchwałę o zamiarze przejęcia Zespołu Szkół w Wysokiej. Powołano również komisję ds. negocjacji i szczegółowych uzgodnień przy przekazaniu szkoły. Rada Powiatu uchwałą nr XXX/211/09 z dnia 27 stycznia 2009 r. przekazała prowadzenie szkoły średniej Gminie Łańcut. Przekazała także grunty przylegające o łącznej powierzchni 4,75 ha. Rada Gminy Łańcut podczas sesji w dniu 6 marca 2009 r. podjęła ostateczną uchwałę w sprawie przejęcia od Powiatu Łańcuckiego zadania prowadzenia Zespołu Szkół im. Tadeusza Kościuszki w Wysokiej. Faktyczne przejęcie nastąpi z dniem 1 kwietnia 2009 r.

Jakie były motywacje przejęcia szkoły? Wiemy przecież, że subwencja oświatowa przekazywana samorządom nie wystarcza na prowadzenie szkół, co w praktyce oznacza, że duże szkoły mogłyby się same utrzymać, małe natomiast nie. W przypadku szkoły średniej w Wysokiej subwencja oświatowa pokrywała w całości koszty utrzymania szkoły (dane z 2008 r.). Szkoła była więc samowystarczalna. Od kilku lat utrzymuje się stały nabór uczniów. W 8 oddziałach uczy się od 220 do 230 uczniów. Prowadzone kierunki nauczania w zawodach: technik hotelarz, technik gastronomii, a od września br. – technik kelner, pozwalają zdobyć ciekawy zawód, dający możliwość znalezienia pracy lub dalszej nauki na studiach wyższych. Nadmienić trzeba, że szkoła ta ma bardzo bogate tradycje, istnieje bowiem pod sześćdziesiąt lat. Kiedyś była szkołą o zasięgu ponadregionalnym. Będziemy jedną z nielicznych gmin w województwie, która prowadzi szkołę średnią. Jest to pewnego rodzaju zaszczyt. Nasz samorząd będzie więc decydował o kierunkach nauczania – być może nowych i prowadził nabór uczniów do szkoły. Trzeba też nadmienić, że jeśli w budynkach, które posiadamy, pozostałoby tylko Publiczne Gimnazjum – koszty jednostkowe utrzymania jednego ucznia drastycznie by wzrosły.

Co planowane jest w najbliższej przy-

szłości? W miesiącu maju br. planowane jest połączenie Publicznego Gimnazjum w Wysokiej z Zespołem Szkół im. Tadeusza Kościuszki, tworząc od 1 września br. duży Zespół Szkół i wylaniając jednego dyrektora Zespołu. Planowana jest również w tym roku dalsza modernizacja obiektów szkolnych, aby obniżyć koszty eksploatacji, poprawić funkcjonalność i wygląd szkoły. Nadmienić należy, że koszty modernizacji obiektów w Zespole Szkół obciążają w całości budżet sołectwa Wysoka (przy tzw. podziale środków budżetowych na mieszkańca). Na zorganizowanym w grudniu 2008 r. zebraniu wiejskim w Wysokiej, przy dużej frekwencji mieszkańców, temat przejęcia szkoły średniej był szeroko omówiony i jednomyślnie poparty przez mieszkańców. Był to więc dodatkowy argument dla Rady Gminy Łańcut.

Należy też poinformować mieszkańców, jak planuje się wykorzystać budynek byłego internatu. Oprócz wspomnianego parteru, gdzie mieści się siedziba Centrum Kultury Gminy Łańcut i zaplecze Klubu Sportowe-

go „Orzeł” Wysoka, są przecież jeszcze 3 kondygnacje. Planuje się je przeznaczyć na hotelik. Takiego bowiem obiektu, gdzie byłaby możliwość prznocowania grupy 50-60 osób w okolicy Łańcuta, wciąż brakuje. Można by też prowadzić tu sobotnio-niedzielne spotkania i szkolenia różnych grup zawodowych. Jest przecież na miejscu stolówka. Na dzisiaj jest wykonana dokumentacja techniczna przebudowy internatu na hotelik (z węzłami sanitarnymi w każdym pokoju), jest też prawomocne pozwolenie na budowę. Gmina będzie czynić starania o pozyskanie środków pomocowych na realizację tego przedsięwzięcia.

Mogę powiedzieć, że decyzja Samorządu Gminy Łańcut o przejęciu prowadzenia szkoły średniej wraz z obiektami kubaturowymi i gruntami o łącznej pow. prawie 7 ha, była uzasadniona względami merytorycznymi i mam nadzieję, że jest to decyzja właściwa, mimo wielu wątpliwości i niepewności.

*Zbigniew Łoza
Wójt Gminy Łańcut*

Z głębokim smutkiem przyjęliśmy
wiadomość o śmierci

Ś.P. Wojciecha Wilczyńskiego

byłego długoletniego Naczelnika Gminy Łańcut

Rodzinie i Bliskim składamy
serdeczne wyrazy współczucia

*Wójt Gminy Łańcut
Pracownicy Urzędu Gminy
oraz Wspólnota Samorządowa
Gminy Łańcut*

Kolegom
Wiesławowi i Zdzisławowi Magoń

serdeczne wyrazy współczucia
z powodu śmierci

MAMY

składają dyrekcja, pracownicy i członkowie
zespołów Centrum Kultury Gminy Łańcut

Budżet na 2009 r.

uchwalony przez Radę Gminy Łańcut na Sesji w dniu 6 marca 2009 r.

UCHWAŁA Nr XXVI/248/09

Rady Gminy w Łańcutcie z dnia 6 marca 2009 r.
w sprawie budżetu Gminy Łańcut na 2009 rok.

Działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 4, pkt 9 lit. „d”, pkt. 10 i art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 roku Nr 142, poz 1591 z późn. zmian.), art. 82, art. 165, art. 166, art. 173, art. 174, art. 175, art. 184, art. 188 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 249, poz.2104 z późn. zm.) Rada Gminy Łańcut uchwała, co następuje:

§ 1

1. Uchwała się dochody budżetu gminy na 2009 rok zgodnie z załącznikiem Nr 1 do niniejszej uchwały w wysokości 41.966.714 zł, w tym:

- a) dochody bieżące 41.475.214 zł, w tym:
 - dochody związane z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej i innych zleconych gminie ustawami zgodnie z załącznikiem Nr 3 do niniejszej uchwały w wysokości 5.916.593 zł
 - b) dochody majątkowe 491.500 zł.

2. Ustala się wydatki budżetu gminy na 2009 r. zgodnie z załącznikiem Nr 2 do niniejszej uchwały w wysokości 53.692.665 zł, w tym:

- a) wydatki bieżące 36.926.320 zł w tym:
 - wynagrodzenia i pochodne 18.260.790 zł
 - obsługa długu 80.000 zł
 - b) wydatki majątkowe 16.766.345 zł
 - c) wydatki związane z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej i innych zleconych gminie ustawami zgodnie z załącznikiem Nr 3 do niniejszej uchwały w wysokości 5.916.593 zł.

3. Ustala się planowany deficyt budżetowy w wysokości 11.725.951 zł. Źródłem pokrycia planowanego deficytu budżetu gminy w kwocie 11.725.951 zł ustala się:

- długoterminowe kredyty bankowe w kwocie 5.780.000 zł
- długoterminowe pożyczki w kwocie 1.850.000 zł
- nadwyżkę budżetową z lat ubiegłych 3.039.004 zł
- wolne środki jako nadwyżka środków pieniężnych na rachunku bieżącym budżetu wynikających z rozliczeń pożyczek i kredytów z lat ubiegłych 1.056.947 zł.

4. Ustala się przychody budżetu gminy w wysokości 11.895.951 zł, w tym:

- długoterminowe kredyty w kwocie 5.950.000 zł
- długoterminowe pożyczki 1.850.000 zł
- nadwyżka budżetowa z lat ubiegłych w kwocie 3.039.004 zł
- wolne środki jako nadwyżka środków pieniężnych na rachunku bieżącym budżetu wynikających z rozliczeń kredytów i pożyczek z lat ubiegłych w kwocie 1.056.947 zł.

5. Ustala się limit zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek w kwocie 7.800.000 zł, w tym:

- na sfinansowanie planowanego deficytu budżetu gminy o kwocie 7.630.000 zł, w tym:
 - * długoterminowe pożyczki 1.850.000 zł
 - * długoterminowe kredyty 5.780.000 zł
 - na spłatę wcześniej zaciągniętych zobowiązań z tytułu zaciągniętych pożyczek i kredytów w kwocie 170.000 zł w tym:
 - * długoterminowy kredyt – 170.000 zł.

6. Ustala się rozchody budżetu gminy w wysokości 170.000 zł. Środki przeznacza się na spłatę rat pożyczki zaciągniętej

w WFOŚiGW na kanalizację w miejscowości Handzlówka – kwota 118.000 zł oraz kredytów termomodernizacyjnych zaciągniętych w BOŚ na termomodernizację szkoły w Kosinie i gimnazjum w Wysokiej – kwota 52.000 zł.

7. Przychody budżetu gminy w wysokości 11.895.951 zł, w tym przychody związane z finansowaniem planowanego deficytu w wysokości 11.725.951 zł oraz rozchody związane ze spłatą rat pożyczek i kredytów w wysokości 170.000 zł określa załącznik Nr 6 do niniejszej uchwały.

§ 2

1. Tworzy się rezerwę ogólną w wysokości 350.000 zł.
2. Tworzy się rezerwy celowe w wysokości 980.000 zł w tym na:
 - a) wzrost wynagrodzeń w oświacie 500.000 zł
 - b) odprawy pracownicze 100.000 zł
 - c) realizację zadań z zakresu zarządzania kryzysowego 30.000 zł
 - d) realizację zadań inwestycyjnych w gminie 350.000 zł.

§ 3

Zmienia się limity wydatków na wieloletnie programy inwestycyjne.

1. Rozwój infrastruktury komunalnej w Gminie Łańcut, z tego:

- a) zwiększa się limit wydatków na rozwój infrastruktury komunalnej w 2009 r. o kwotę 121.000 zł, w tym:
 - rozbudowa Domu Społecznego w Kraczkowej na potrzeby kulturalno – oświatowe mieszkańców wsi Kraczkowa – kwota 121.000 zł. Zmiana następuje w związku ze zwiększeniem zakresu rzeczowego o roboty fundamentowe.

2. Rozwój infrastruktury oświatowej, sportowej i rekreacyjnej w Gminie Łańcut, z tego:

- a) zwiększa się limit wydatków na rozwój infrastruktury oświatowej, sportowej i rekreacyjnej w 2009 r. o kwotę 500.000 zł, w tym:
 - budowa przedszkola publicznego w Soninie – kwota 500.000 zł. Zmiana następuje w związku ze zwiększeniem zakresu rzeczowego o roboty stanu surowego budynku.

§ 4

Wyodrębnia się wydatki na wieloletnie programy inwestycyjne w 2009 r. w łącznej kwocie 12.568.887 zł, z tego na:

- rozwój infrastruktury komunalnej w Gminie Łańcut – 8.061.831 zł
- rozwój infrastruktury drogowej w Gminie Łańcut – 794.056 zł
- rozwój infrastruktury oświatowej, sportowej i rekreacyjnej w Gminie Łańcut – 3.713.000 zł.

§ 5

Wyodrębnia się wydatki na programy i projekty realizowane ze środków o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o finansach publicznych w części związanej z realizacją zadań jednostek samorządu terytorialnego w kwocie 653.110 zł zgodnie z załącznikiem Nr 4 do niniejszej uchwały.

§ 6

1. Uchwała się plan przychodów zakładów budżetowych w wysokości 2.716.500 zł i wydatków w wysokości 2.652.034 zł zgodnie z załącznikiem Nr 5 do niniejszej uchwały.
2. Uchwała się plan przychodów funduszy celowych w wysokości 28.000 zł i wydatki w wysokości 41.096 zł zgodnie z załącznikiem Nr 5 do niniejszej uchwały.

Budżet Gminy Łańcut 2009

c.d. ze str. 5

§ 7

Określa się dochody z tytułu wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na kwotę 130.000 zł i wydatki na zadania wynikające z Gminnego Programu Profilaktyki i Przeciwdziałania Alkoholizmowi na kwotę 153.175 zł oraz Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na kwotę 2.000 zł.

§ 8

1. Ustala się w dziale 600 „Transport i łączność”, rozdziale 60013 „Drogi publiczne wojewódzkie” wydatki w kwocie 200.000 zł na pomoc finansową dla Województwa Podkarpackiego, w tym na:

- budowę chodnika przy drodze wojewódzkiej w Soninie – 100.000 zł
- budowę chodnika przy drodze wojewódzkiej w Albigowej – 100.000 zł.

2. Ustala się w dziale 600 „Transport i łączność”, rozdziale 63013 „Drogi publiczne wojewódzkie” wydatki w kwocie 100.000 zł na pomoc rzeczową dla Województwa Podkarpackiego w formie opracowania dokumentacji technicznej na realizację zadania „Budowa chodnika w Soninie”

3. Ustala się w dziale 600 „Transport i łączność”, rozdziale 60014 „Drogi publiczne powiatowe” wydatki w kwocie 1.411.000 zł na pomoc finansową dla Powiatu Łańcutkiego na:

- remont drogi powiatowej w Soninie – 100.000 zł
- budowę chodnika przy drodze powiatowej w Cierpiszu – 80.000 zł
- budowę chodnika przy drodze powiatowej w Kosinie – 200.000 zł
- budowę chodnika przy drodze powiatowej w Wysokiej – 100.000 zł
- przebudowę drogi powiatowej w Kraczkowej – 500.000 zł
- przebudowę drogi powiatowej w Rogóźnie – 396.000 zł
- projekt chodnika przy drodze powiatowej w Głuchowie – 35.000 zł.

4. Ustala się w dziale 854 „Edukacyjna opieka wychowawcza”, rozdziale 85419 „Ośrodki rewalidacyjno – wychowawcze” wydatki w kwocie 8.000 zł na pomoc finansową dla Powiatu Łańcutkiego na wykonanie ogrodzenia budynku ośrodka.

§ 9

Ustala się dotację przedmiotową dla zakładów budżetowych w wysokości 100.000 zł, w tym:

- Zakład Gospodarki Komunalnej Gminy Łańcut w wysokości 100.000 zł na pokrycie różnicy ceny ścieków wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych dla odbiorców grupy taryfowej I

– dopłata do 1m³ ścieków – 0,20 zł (przewidywana ilość ścieków 500.000 m³)

§ 10

1. Ustala się dotację podmiotową dla instytucji kultury w wysokości 1.596.000 zł, w tym: - Centrum Kultury Gminy Łańcut – 1.596.000 zł (w tym na prowadzenie bibliotek gminnych).
2. Ustala się dotację podmiotową dla Niepublicznego Gimnazjum w Handzlówce w wysokości 340.000 zł.

§ 11

Ustala się dotacje celowe z budżetu gminy na realizację zadań własnych gminy przez inne podmioty w wysokości 293.000 zł, w tym na:

- dowożenie dzieci niepełnosprawnych do szkół – 50.000 zł
- organizację zajęć sportowych, imprez, turniejów i zawodów sportowych, sportowo – rekreacyjnych wśród młodzieży z terenu gminy – 243.000 zł.

§ 12

Ustala się dotację celową z budżetu gminy na zadania realizowane na podstawie porozumień między jednostkami samorządu terytorialnego w wysokości 1.000 zł, w tym na:

- prowadzenie opieki przedszkolnej przez Miasto Rzeszów dla dzieci zameldowanych na pobyt stały na terenie Gminy Łańcut.

§ 13

1. Upoważnia się Wójta Gminy do dokonywania przeniesień planowanych wydatków w ramach działów klasyfikacji budżetowej.

2. Upoważnia się Wójta Gminy do przekazywania upoważnień do dokonywania przeniesień planowanych wydatków w ramach rozdziałów danego działu klasyfikacji budżetowej kierownikom jednostek budżetowych gminy.

§ 14

Upoważnia się Wójta Gminy do zaciągnięcia zobowiązań na finansowanie wydatków z tytułu limitów na wieloletnie programy inwestycyjne na 2010 rok w wysokości 12.950.193 zł

§ 15

Upoważnia się Wójta Gminy do lokowania wolnych środków na rachunkach bankowych w innych bankach niż bank prowadzący obsługę budżetu gminy.

§ 16

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 17

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2009 roku i podlega ogłoszeniu w „Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego”.

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XXVI/248/09 Rady Gminy Łańcut z dnia 6 marca 2009 r.

DOCHODY BUDŻETU GMINY ŁAŃCUT NA 2009 ROK

Dział	Nazwa działu, rozdziału	Kwota w zł	użytkowanie	2.000
Rozdział			- dochody z najmu i dzierżawy składników majątkowych	275.000
			- wpływy z usług	75.000
1.				
600	Transport i łączność	391.500	3.	
60016	Drogi publiczne gminne	391.500	750	Administracja publiczna 127.397
	a) dochody majątkowe	391.500	75011	Urzędy wojewódzkie 127.397
	w tym: - dotacje celowe na zadania własne	391.500		a) dochody bieżące 127.397
				w tym: - dotacje celowe na zadania zlecone 126.297
2.				- dochody związane z realizacją zadań zleconych 1.100
700	Gospodarka mieszkaniowa	352.000		
70005	Gospodarka gruntami i nieruchomościami	352.000	4.	
	a) dochody bieżące	352.000	751	Urzędy naczelnych organów władzy państwowej,
	w tym: - wpływy z opłat za wieczyste			

	kontroli i ochrony prawa oraz sądownictwa	3.296		bankowym	150.000
75101	Urzędy naczelných organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa	3.296	7.		
	a) dochody bieżące	3.296	801	Oświata i wychowanie	1.144.000
	w tym: - dotacje na zadania zlecone	3.296	80104	Przedszkola	740.000
5.				a) dochody bieżące	740.000
756	Dochody od osób prawnych, od osób fizycznych i od innych jednostek nie posiadających osobowości prawnej	11.321.921		w tym: - odpłatność za pobyt dzieci w przedszkolach	360.000
75601	Wpływy z podatku dochodowego od osób fizycznych	8.000	80148	- wpływy za wyżywienie	380.000
	a) dochody bieżące	8.000		Stołówki szkolne	404.000
	w tym: - karta podatkowa	8.000	8.	a) dochody bieżące	404.000
75615	Wpływy z podatku rolnego, podatku leśnego, podatku od czynności cywilno-prawnych oraz podatków i opłat lokalnych od osób prawnych innych jednostek organizacyjnych	2.154.000	852	w tym: - wpływy za wyżywienie	404.000
	a) dochody bieżące	2.154.000	85212	Pomoc społeczna	6.328.900
	w tym: - podatek od nieruchomości	2.000.000		Świadczenia rodzinne, świadczenie z funduszu alimentacyjnego oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z ubezpieczenia społecznego	5.669.700
	- podatek rolny	95.000		a) dochody bieżące	5.669.700
	- podatek leśny	6.000	85213	w tym: - dotacje na zadania zlecone	5.669.700
	- podatek od środków transportowych	45.000		Składki na ubezpieczenia zdrowotne opłacane za osoby pobierające niektóre świadczenia z pomocy społecznej oraz niektóre świadczenia rodzinne oraz za osoby uczestniczące w zajęciach w centrum integracji społecznej	11.300
	- podatek od czynności cywilnoprawnych	7.000		a) dochody bieżące	11.300
	- odsetki od nieterminowych wpłat	1.000		w tym: - dotacje na zadania zlecone	11.300
75616	Wpływy z podatku rolnego, podatku leśnego, podatku od spadków i darowizn, podatku od czynności cywilnoprawnych oraz podatków i opłat lokalnych od osób fizycznych	2.930.000	85214	Zasiłki i pomoc w naturze oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe	177.200
	a) dochody bieżące	2.930.000		a) dochody bieżące	177.200
	w tym: - podatek od nieruchomości	1.000.000	85219	w tym: - dotacje na zadania zlecone	88.000
	- podatek rolny	1.350.000		- dotacje na zadania własne	89.200
	- podatek leśny	9.000		Ośrodki pomocy społecznej	272.700
	- podatek od środków transportowych	200.000		a) dochody bieżące	272.700
	- podatek od spadków i darowizn	40.000	85228	w tym: - dotacje na zadania własne	272.700
	- podatek od czynności cywilnoprawnych	300.000		Usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze	48.000
	- wpływy z różnych opłat	15.000		a) dochody bieżące	48.000
	(wpis do ewidencji działalności gospodarczej)	15.000	85295	w tym: - dotacje na zadania zlecone	18.000
	- odsetki od nieterminowych wpłat	16.000		- wpływy z usług opiekuńczych	30.000
75618	Wpływy z innych opłat stanowiących dochody jednostek samorządu terytorialnego na podstawie ustaw	209.000	9.	Pozostała działalność	150.000
	a) dochody bieżące	209.000		a) dochody bieżące	150.000
	w tym: - wpływy z opłaty skarbowej	32.000	853	w tym: - dotacje na zadania własne	150.000
	- wpływy z opłaty eksploatacyjnej	47.000		Pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej	560.202
	- wpływy z opłaty za zezwolenia na sprzedaż alkoholu	130.000	85395	Pozostała działalność	560.202
75621	Udziały gmin w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa	6.020.921		a) dochody bieżące	560.202
	a) dochody bieżące	6.020.921		w tym: - dotacja rozwojowa	560.202
	w tym: - podatek dochodowy od osób fizycznych	5.940.921	10.		
	- podatek dochodowy od osób prawnych	80.000	854	Edukacyjna opieka wychowawcza	92.908
6.			85495	Pozostała działalność	92.908
758	Różne rozliczenia	21.544.590		a) dochody bieżące	92.908
75801	Część oświatowa subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego	13.934.933	11.	w tym: - dotacja rozwojowa	92.908
	a) dochody bieżące	13.934.933	900	Gospodarka komunalna i ochrona środowiska	100.000
75807	Część wyrównawcza subwencji ogólnej dla gmin	7.459.657	90001	Gospodarka ściekowa i ochrona wód	100.000
	a) dochody bieżące	7.459.657		a) dochody majątkowe	100.000
75814	Różne rozliczenia finansowe	150.000		w tym: - otrzymane darowizny (wpłaty mieszkańców)	100.000
	a) dochody bieżące	150.000		OGÓLEM:	41.966.714
	w tym: - odsetki od środków na r-ku				

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr XXVI/248/09 Rady Gminy Łańcut z dnia 6 marca 2009 r.

WYDATKI BUDŻETU GMINY ŁAŃCUT NA 2009 ROK

Dział Rozdział	Nazwa działu, rozdziału	Kwota w zł			
					- wykonanie instalacji C.O. w budynku Albigowa – Honie 25.000
					- modernizacja budynku Ośrodka Kultury w Handzlówce i zagospodarowanie jego otoczenia na cele działalności społeczno-kulturalnej 519.458
1.					
010	Rolnictwo i leśnictwo	78.900			
01008	Melioracje wodne	50.000			
	a) wydatki bieżące – renowacja rowów	50.000			
01030	Izby rolnicze	28.900			
	a) wydatki bieżące	28.900			
2.					
600	Transport i łączność	3.835.056			
60013	Drogi publiczne wojewódzkie	300.000			
	a) wydatki majątkowe	300.000			
	w tym: - pomoc finansowa dla Województwa Podkarpackiego na :	200.000			
	* budowę chodnika przy drodze wojewódzkiej w Albigowej	100.000			
	* budowę chodnika przy drodze wojewódzkiej w Soninie	100.000			
	- pomoc rzeczowa dla Województwa Podkarpackiego - projekt chodnika w Soninie	100.000			
60014	Drogi publiczne powiatowe	1.411.000			
	a) wydatki bieżące	100.000			
	- pomoc finansowa dla Powiatu Łańcuckiego, w tym: * remont drogi powiatowej w Soninie	100.000			
	b) wydatki majątkowe	1.311.000			
	- pomoc finansowa dla Powiatu Łańcuckiego, w tym :	1.311.000			
	* przebudowa drogi powiatowej w Kraczkowej	500.000			
	* budowa chodnika w Cierpiszu	80.000			
	* przebudowa drogi powiatowej w Rogóźnie	396.000			
	* budowa chodnika w Kosinie	200.000			
	* budowa chodnika w Wysokiej	100.000			
	* projekt chodnika przy drodze powiatowej w Głuchowie	35.000			
60016	Drogi publiczne gminne	2.124.056			
	a) wydatki bieżące	890.000			
	b) wydatki majątkowe	1.234.056			
	w tym: - przebudowa drogi gminnej Nr 1098 78R klasy D odcinek od torów kolejowych do drogi krajowej 4E – 40 km 0+000 do 1+176 w Rogóźnie	794.056			
	- wykup gruntów pod ciągi pieszo-jezdne w Kosinie	300.000			
	- budowa parkingu przy OSP w Wysokiej	60.000			
	- projekt drogi „Gościńczyk” w Handzlówce	30.000			
	- budowa drogi „Malawa” w Głuchowie	50.000			
3.					
700	Gospodarka mieszkaniowa	3.065.458			
70005	Gospodarka gruntami i nieruchomościami	3.065.458			
	a) wydatki bieżące	355.000			
	b) wydatki majątkowe	2.710.458			
	w tym: - zakup działek	100.000			
	- rozbudowa Domu Społecznego na potrzeby kulturalno-oświatowe mieszkańców wsi Kraczkowa	1.976.000			
	- projekt modernizacji pawilonu LKS w Soninie	40.000			
	- budowa zaplecza kuchennego w DK w Kosinie	50.000			
			4.		
			710	Działalność usługowa	180.000
			71004	Plany zagospodarowania przestrzennego	120.000
				a) wydatki bieżące	120.000
				w tym: - wynagrodzenia i pochodne	90.000
			71014	Opracowania geodezyjne i kartograficzne	60.000
				a) wydatki bieżące	60.000
			5.		
			750	Administracja publiczna	3.406.009
			75011	Urzędy wojewódzkie	245.200
				a) wydatki bieżące	245.200
				w tym: - wynagrodzenia i pochodne	245.200
			75022	Rady gmin (miast i miast na prawach powiatu)	162.200
				a) wydatki bieżące	162.200
			75023	Urzędy gmin (miast i miast na prawach powiatu)	2.835.000
				a) wydatki bieżące	2.785.000
				w tym - wynagrodzenia i pochodne	2.258.000
				b) wydatki majątkowe	50.000
			75075	Promocja jednostek samorządu terytorialnego	65.000
				a) wydatki bieżące	65.000
			75095	Pozostała działalność	98.609
				a) wydatki bieżące	98.609
			6.		
			751	Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa oraz sądownictwa	3.296
			75101	Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa	3.296
				a) wydatki bieżące	3.296
				w tym: - wynagrodzenia i pochodne	1.100
			7.		
			754	Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa	283.500
			75405	Komendy powiatowe policji	2.500
				a) wydatki bieżące	2.500
			75412	Ochotnicze straże pożarne	281.000
				a) wydatki bieżące	181.000
				w tym: - wynagrodzenia i pochodne	27.000
				b) wydatki majątkowe	100.000
			8.		
			756	Dochody od osób prawnych, od osób fizycznych i od innych jednostek nieposiadających osobowości prawnej oraz wydatki związane z ich poborem	120.000
			75647	Pobór podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetowych	120.000
				a) wydatki bieżące	120.000
			9.		
			757	Obsługa długu publicznego	80.000
			75702	Obsługa papierów wartościowych, kredytów i pożyczek jednostek samorządu terytorialnego	80.000

	a) wydatki bieżące	80.000	85202	Domy pomocy społecznej	200.000
10.				a) wydatki bieżące	200.000
758	Różne rozliczenia	1.330.000	85212	Świadczenia rodzinne, świadczenie z funduszu alimentacyjnego oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z ubezpieczenia społecznego	5.669.700
75818	Rezerwy ogólne i celowe	1.330.000		a) wydatki bieżące	5.669.700
	a) wydatki bieżące	980.000		w tym: - wynagrodzenia i pochodne	140.000
	- rezerwa ogólna	350.000			
	- rezerwa na wzrost wynagrodzeń w oświacie	500.000	85213	Składki na ubezpieczenie zdrowotne opłacane za osoby pobierające niektóre świadczenia z pomocy społecznej oraz niektóre świadczenia rodzinne oraz za osoby uczestniczące w zajęciach w centrum integracji społecznej	11.300
	- rezerwa na odprawy pracownicze	100.000		a) wydatki bieżące	11.300
	- rezerwa na zadania z zakresu zarządzania kryzysowego	30.000			
	b) wydatki majątkowe	350.000	85214	Zasiłki i pomoc w naturze oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe	337.200
	w tym: - rezerwa na zadania inwestycyjne w gminie	350.000		a) wydatki bieżące	337.200
11.					
801	Oświata i wychowanie	23.839.430	85215	Dodatki mieszkaniowe	8.000
80101	Szkoły podstawowe	11.836.800		a) wydatki bieżące	8.000
	a) wydatki bieżące	9.216.800	85219	Ośrodki pomocy społecznej	500.000
	w tym: - wynagrodzenia i pochodne	7.286.440		a) wydatki bieżące	500.000
	b) wydatki majątkowe	2.620.000		w tym: - wynagrodzenia i pochodne	435.000
	w tym: - termomodernizacja sali gimnastycznej w Kosinie	50.000	5228	Usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze	217.000
	- wykonanie ogrodzenia szkoły w Rogóźnie	7.000		a) wydatki bieżące	217.000
	- budowa sali gimnastycznej w Albigowej	2.563.000	85295	Pozostała działalność	250.000
80104	Przedszkola	5.005.580		a) wydatki bieżące	250.000
	a) wydatki bieżące	3.899.580	14.		
	w tym: - wynagrodzenia i pochodne	2.944.000	853	Pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej	560.202
	b) wydatki majątkowe	1.106.000	85395	Pozostała działalność	560.202
	w tym: - budowa przedszkola w Soninie	1.100.000		a) wydatki bieżące	560.202
	- zakup wyparzacza do naczyń w Rogóźnie	6.000	15.		
80110	Gimnazja	5.137.000	854	Edukacyjna opieka wychowawcza	408.608
	a) wydatki bieżące	4.787.000	85401	Świetlice szkolne	257.700
	w tym: - wynagrodzenia i pochodne	3.513.000		a) wydatki bieżące	257.700
	- dotacja dla Niepublicznego Gimnazjum w Handzlówce	340.000		w tym: - wynagrodzenia i pochodne	229.800
	b) wydatki majątkowe	350.000	85415	Pomoc materialna dla uczniów	50.000
	w tym: termomodernizacja budynku gimnazjum w Kosinie	240.000		a) wydatki bieżące	50.000
	- termomodernizacja sali gimnastycznej w Wysokiej	110.000	85419	Ośrodki rewalidacyjno-wychowawcze	8.000
80113	Dowóz uczniów do szkół	185.000		a) wydatki majątkowe	8.000
	a) wydatki bieżące	185.000		- pomoc finansowa dla Powiatu Łańcuckiego na wykonanie ogrodzenia budynku ośrodka	8.000
	w tym: - dotacje na dowóz dzieci niepełnosprawnych	50.000	85495	Pozostała działalność	92.908
80114	Zespoły obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół	603.300		a) wydatki bieżące	92.908
	a) wydatki bieżące	603.300	16.		
	w tym: - wynagrodzenia i pochodne	543.000	900	Gospodarka komunalna i ochrona środowiska	7.194.831
	b) wydatki majątkowe		90001	Gospodarka ściekowa i ochrona wód	6.516.831
80146	Dokształcanie i doskonalenie nauczycieli	84.900		a) wydatki bieżące	5.000
	a) wydatki bieżące	84.900		b) wydatki majątkowe	6.511.831
80148	Stołówki szkolne	986.850		z tego: - budowa kanalizacji z przyłączami we wsi Handzlówka	2.650.000
	a) wydatki bieżące	986.850		- budowa sieci wodociągowej we wsi Handzlówka	150.000
	w tym: - wynagrodzenia i pochodne	548.250		- przebudowa istniejących obiektów stacji uzdatniania i przepompowni wody oraz rozbudowa sieci wodociągowej w Gminie Łańcut	3.285.831
12.				- uzbrojenie terenu Albigowa – Osiedle	25.000
851	Ochrona zdrowia	155.175		- uzbrojenie terenu osiedle w Soninie	50.000
85153	Zwalczanie narkomanii	2.000		- projekt kanalizacji deszczowej w Soninie	35.000
	a) wydatki bieżące	2.000			
85154	Przeciwdziałanie alkoholizmowi	153.175			
	a) wydatki bieżące	153.175			
13.					
852	Pomoc społeczna	7.193.200			

Wydatki budżetu Gminy Łańcut na 2009 r.

c.d. ze str. 9

- projekt remontu stacji wodociągowej w Kraczkowej	66.000	- remont przedszkola	10.000 zł
- budowa wodociągu Głuchów – Linia	50.000	- remont gimnazjum	2.000 zł
- budowa wodociągu w Cierpiszu	150.000	- oświetlenie - utrzymanie	30.300 zł
- uzbrojenie terenu gminy w sieci wodociągowo-kanalizacyjne (wykonywane przez mieszkańców)	50.000	- dotacja dla C.K.	306.400 zł
90003 Oczyszczanie miast i wsi	128.000	- dotacja dla klubu sportowego	30.000 zł
a) wydatki bieżące	128.000	CIERPISZ	334.900 zł
90013 Schroniska dla zwierząt	15.000	- budowa wodociągu	150.000 zł
a) wydatki bieżące	15.000	- pomoc finansowa Powiat – budowa chodnika	80.000 zł
90015 Oświetlenie ulic, placów i dróg	415.000	- remont dróg gminnych	90.000 zł
a) wydatki bieżące	250.000	- zakupy w szkole podstawowej	5.000 zł
b) wydatki majątkowe	165.000	- oświetlenie - utrzymanie	8.300 zł
w tym: - projekt oświetlenia w Soninie	25.000	- dotacja dla C.K.	76.600 zł
- budowa oświetlenia w Albigowej	50.000	- dotacja dla klubu sportowego	11.000 zł
- budowa oświetlenia w Głuchowie	60.000	- zakup działki przy boisku	9.000 zł
- projekt oświetlenia w Kosinie	30.000	- remont DS Cierpisz Dolny	55.000 zł
90017 Zakłady gospodarki komunalnej	100.000	GŁUCHÓW	711.900 zł
a) wydatki bieżące	100.000	- pomoc finansowa Powiat – projekt chodnika	35.000 zł
w tym: - dotacja przedmiotowa dla ZGK	100.000	- droga „Zagrody”, koło Pana Pondla	120.000 zł
90095 Pozostała działalność	20.000	- remont drogi „Na pastwisko”	150.000 zł
a) wydatki bieżące	20.000	- remont drogi „Linia”	25.000 zł
17.		- budowa drogi „Malawa”	50.000 zł
921 Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego	1.609.000	- budowa wodociągu Głuchów – Linia – 50.000 zł	-
92113 Centra kultury i sztuki	1.596.000	- remont piwnic w Szkole Podstawowej	80.000 zł
a) wydatki bieżące	1.596.000	- remont schodów w przedszkolu	4.000 zł
- dotacja dla C.K.	1.596.000	- budowa oświetlenia	60.000 zł
92120 Ochrona i konserwacja zabytków	3.000	- oświetlenie - utrzymanie	26.300 zł
a) wydatki bieżące	3.000	- dotacja dla C.K.	143.600 zł
92195 Pozostała działalność	10.000	- dotacja dla klubu sportowego	18.000 zł
a) wydatki bieżące	10.000	HANDZLÓWKA	457.700 zł
18.		- projekt i budowa wodociągu – 150.000 zł	
926 Kultura fizyczna i sport	350.000	- budowa kanalizacji – 2.650.000 zł	
92601 Obiekty sportowe	100.000	- zakup kamienia	20.000 zł
a) wydatki bieżące	50.000	- remont drogi „Kisałówka”	130.000 zł
b) wydatki majątkowe	50.000	- remont drogi „Do cmentarza”	30.000 zł
w tym: - rozwój obiektów infrastruktury sportowej	50.000	- wykonanie projektu drogi „Gościńczyk”	30.000 zł
92605 Zadania z zakresu kultury fizycznej i sportu	250.000	- modernizacja budynku ośrodka kultury - 519.458 zł	80.000 zł
a) wydatki bieżące	7.000	- remont orkiestrówki	20.000 zł
w tym: - dotacje na realizację zadań sportowych na terenie gminy	243.000	- remont szkoły	10.000 zł
		- oświetlenie - utrzymanie	17.500 zł
		- dotacja dla C.K.	94.200 zł
		- dotacja dla klubu sportowego	26.000 zł
RAZEM:	53.692.665	KOSINA	1.349.700 zł
		- pomoc finansowa powiat – budowa chodnika	200.000 zł
		- wykup gruntów pod ciągi pieszo – jezdne	300.000 zł
		- budowa zaplecza kuchennego w D.K.	50.000 zł
		- remont parkingu przy O.Z.	70.000 zł
		- dofinansowanie zakupu samochodu OSP	100.000 zł
		- termomodernizacja sali gimnastycznej w szkole	50.000 zł
		- remont przedszkola	10.000 zł
		- termomodernizacja gimnazjum	240.000 zł
		- projekt oświetlenia	30.000 zł
		- spłata rat i odsetek kredytu termomodernizacyjnego	33.000 zł
		- oświetlenie - utrzymanie	50.800 zł
		- dotacja dla C.K.	181.900 zł
		- dotacja dla klubu sportowego	32.000 zł
		- remont obiektów sportowych	2.000 zł

Wydatki w podziale na mieszkańca w 2009 r.

ALBIGOWA	1.118.700 zł		
- pomoc finansowa dla Województwa Podkarpackiego			
- budowa chodnika	100.000 zł		
- wykonanie instalacji c.o. Albigowa-Honie	25.000 zł		
- uzbrojenie terenu Albigowa – Osiedle – 25.000 zł			
- budowa oświetlenia	50.000 zł		
- budowa sali gimnastycznej – 2.653.000 zł	500.000 zł		
- remont małej sali gimnastycznej	65.000 zł		

KRACZKOWA	1.467.400 zł	- pomoc finansowa dla Województwa na budowę chodnika	100.000 zł
- pomoc finansowa dla powiatu – modernizacja drogi – 500.000 zł	300.000 zł	- pomoc rzeczowa dla Województwa – projekt chodnika	100.000 zł
- remont drogi „Zagumnia Pln.”	50.000 zł	- projekt modernizacji pawilonu LKS	40.000 zł
- projekt remontu stacji uzdatniania wody – 66.000 zł-		- uregulowanie własności ziemi	15.000 zł
- rozbudowa D.S. – 1.976.000 zł	620.000 zł	- remont szkoły podstawowej	55.000 zł
- remont szkoły podstawowej	160.000 zł	- projekt i budowa przedszkola	1.100.000 zł
- oświetlenie - utrzymanie	43.800 zł	- projekt oświetlenia	25.000 zł
- dotacja dla C.K.	258.600 zł	- oświetlenie – utrzymanie	26.800 zł
- dotacja dla klubu sportowego	35.000 zł	- dotacja dla C.K.	213.900 zł
ROGÓŻNO	904.500 zł	- dotacja dla klubu sportowego	45.000 zł
- pomoc finansowa dla powiatu do remontu drogi powiatowej	396.000 zł	WYSOKA	688.100 zł
- przebudowa drogi gminnej 794.000 zł	391.500 zł	- pomoc finansowa powiat – budowa chodnika	100.000 zł
- wykonanie ogrodzenia szkoły	7.000 zł	- remont drogi „Obok bażantarni”	30.000 zł
- zakup wyparacza do naczyń w przedszkolu	6.000 zł	- budowa parkingu przy OSP	60.000 zł
- oświetlenie - utrzymanie	19.800 zł	- spłata rat i odsetek od kredytu termomodernizacyjnego	50.000 zł
- dotacja dla C.K.	62.200 zł	- remont szkoły podstawowej	30.000 zł
- dotacja dla klubu sportowego	22.000 zł	- termomodernizacja sali gimnastycznej przy gimnazjum	110.000 zł
SONINA	1.790.700 zł	- oświetlenie – utrzymanie	29.500 zł
- uzbrojenie terenu osiedle – 50.000 zł	-	- dotacja dla C.K.	258.600 zł
- projekt kanalizacji deszczowej – 35.000 zł	-	- dotacja dla klubu sportowego	20.000 zł
- pomoc finansowa dla Powiatu na remont drogi	70.000 zł		

URZĄD GMINY INFORMUJE

Podobnie, jak w latach poprzednich – przeszkoleni pracownicy udzielają pomocy rolnikom w wypełnianiu wniosków o przyznanie płatności do gruntów rolnych – w siedzibie Urzędu Gminy Łañcut oraz w sołtysówkach. Szczegółowe harmonogramy będą podane do wiadomości publicznej w sołectwach oraz na stronie internetowej Gminy Łañcut.

Z informacji ARiMR wynika, że za ubiegły rok zostało wypłacone rolnikom ponad 280 mln zł w ramach płatności bezpośrednich. W roku bieżącym termin składania wniosków to okres od 16 marca do 15 maja oraz w ciągu 25 dni kalendarzowych po 15 maja, jednak za każdy dzień zwłoki będzie stosowana redukcja dopłat o 1 % przysługującej kwoty płatności. Ważne jest, aby rolnicy wykorzystali w maksymalnym stopniu możliwość pozyskania środków finansowych.

Opr. U. Leszczyńska

Komunikat

Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa

Szanowni Państwo,

Przypominamy producentom rolnym, że od 16 marca do 15 maja br. można składać wnioski o płatności do gruntów rolnych na 2009 rok.

Wypełnione wnioski należy złożyć, lub przesłać pocztą poleconą do Biur Powiatowych Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa – stosownie do miejsca zamieszkania lub siedziby Wnioskodawcy.

W przypadku jakichkolwiek trudności w prawidłowym wypełnieniu wniosku, można skorzystać z pomocy konsultacyjnej doradców rolnych Podkarpackiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego, Podkarpackiej Izby Rolniczej oraz pracowników Urzędu Gmin.

Szczegółowe informacje można uzyskać w Biurach Powiatowych oraz Oddziale Regionalnym Agencji.

Marek Ordyczyński
– Dyrektor Oddziału Regionalnego

WŁAŚCICIELE i OPIEKUNOWIE PSÓW

W okresie wiosennym do Urzędu Gminy Łañcut wpływają skargi od mieszkańców Gminy dotyczące narastającego zagrożenia ze strony błąkających się psów. Szczególnie zagrożone są dzieci, które boją się same wychodzić z domów, chodzić do szkoły.

Brak nadzoru nad posiadanymi psami to odpowiedzialność moralna i prawna.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami właściciel psa odpowiada za wszelkie szkody wyrządzone przez zwierzę osobom trzecim. Poszkodowany ma pełne prawo dochodzić od właściciela (opiekuna) psa odszkodowania za poniesione straty materialne i moralne.

Na nieodpowiedzialnych właścicieli psów, naruszających prawo i zasady współzycia społecznego mogą być nałożone grzywny i kary pieniężne. Identyfikację właścicieli błąkających się psów umożliwiają numery ewidencyjne tatuaży posiadanych przez psy.

Proszę więc, aby każdy właściciel lub opiekun psa zabezpieczył zwierzę – na uwięzi, w pomieszczeniu, kojcu, w ogrodzeniu lub na smyczy.

Wypuszczanie psów wolno jest niedozwolone.

Wójt Gminy Łañcut

Lasy Państwowe – Nadleśnictwo Kańczuga informuje właścicieli lasów, że ustalony został wzór druku „Zawiadomienia” o dokonaniu wycięcia drzew na działkach leśnych, który zawiera jednocześnie wniosek o cechowanie i wydanie świadectwa legalności pozyskanego drewna.

Druki dostępne są w Nadleśnictwie Kańczuga i Leśnictwie w Albigowej, a także na stronie internetowej gminy Łañcut www.gminalancut.pl (wg.ZN-7715/09)

AKTYWNI – KREATYWNI – MOBILNI

- na półmetku

W marcu br. gmina Łańcut znalazła się na półmetku realizowanego projektu szkoleniowego „AKTYWNI – KREATYWNI – MOBILNI” dofinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego i skierowanego do bezrobotnych mieszkańców Powiatu Łańcuckiego.

Celem działań projektowych jest podniesienie poziomu aktywności zawodowej i zdolności prozatrudnieniowych 70 osób zakwalifikowanych do uczestnictwa w bezpłatnych szkoleniach z zakresu prawa jazdy kat. C i C+E, operatora walca i koparki, księgowości małych i średnich przedsiębiorstw, kucharza oraz fryzjera.

W ciągu pierwszych 8 miesięcy realizacji projektu miały miejsce spotkania jego uczestników z doradcami zawodowymi. Poświęcone one były określeniu celów i alternatyw jednostkowych, przełamaniu barier osobistych oraz przygotowaniu indywidualnych planów działania, ułatwiających podejmowanie konkretnych przedsięwzięć

mających na celu rozwiązanie problemów zawodowych.

W listopadzie 2008 r. rozpoczęło się szkolenie na prawo jazdy kategorii C, które zakończyło się w grudniu tego roku zdaniem egzaminu wewnętrznego i skierowaniem uczestników na zewnętrzny egzamin prawa jazdy, który zdali oni ze 100 % skutecznością.

14 spośród nich w marcu br. rozpoczęło kurs na prawo jazdy C + E.

Równoległe przebiegało szkolenie z księgowości MŚP. W grudniu miało miejsce spotkanie organizacyjne z jego uczestnikami, które rozpoczęło blok zajęć z zakresu rachunkowości i finansów, opodatkowania działalności gospodarczej, obsługi Programu „Płatnik” i komputera. W marcu br. ruszyły też kolejne szkolenia w zawodach kucharz i fryzjer.

Projekt będzie realizowany w dalszym ciągu do października br. i zakończy się objęciem jego uczestników programem staży

Kurs prawa jazdy – zajęcia praktyczne.
fot. archiwum

i praktyk zawodowych, mających na celu ułatwienie podjęcia zatrudnienia i w efekcie poprawę ich sytuacji materialnej.

Marcin Rupar

KOMENDA POWIATOWA POLICJI
W ŁAŃCUCIE

Ogólna charakterystyka przestępczości w powiecie łańcuckim w 2008 r.

szar naszego powiatu i zamieszkuje go prawie połowa ludności naszego powiatu. Duża stosunkowo liczba przestępstw w gminie Rakszawa wynika z wyjaśnionej, wieloczynowej sprawy o udzielanie narkotyków.

Struktura przestępczości kryminalnej w 2008 roku przedstawia się następująco. Dominują przestępstwa przeciwko mieniu, których na 713 ogółem stwierdzono 397, a zatem prawie połowę. Ponad 20 % wszystkich przestępstw stanowią przestępstwa narkotykowe. W tej kategorii odnotowany został wzrost liczby stwierdzonych przestępstw, we wszystkich pozostałych liczba czynów uległa zmniejszeniu.

Przestępczość nieletnich

W 2008 r. nieletni na terenie powiatu łańcuckiego popełnili łącznie 70 czynów karalnych z grupy przestępstw, co, w porównaniu z rokiem poprzednim, kiedy stwierdzono 66 takie czyny, stanowi wzrost ilości stwierdzonych czynów karalnych. Z ogólnej liczby stwierdzonych czynów karalnych 59 miało charakter kryminalny. W stosunku do ogólnej liczby 1 233 przestępstw udział procentowy w tej liczbie 70 czynów nieletnich wynosi 5,7 %, ale w grupie przestępstw o charakterze kryminalnym udział nieletnich wzrasta do 8,3 %.

Efekty służb patrolowych

W ubiegłym roku wylegitymowano prawie 20 tys. osób, za ujawnione i zgłoszone wykroczenia zastosowanych zostało ponad 12 tys. pouczeń, nałożono 3088 mandatów karanych oraz skierowano 1607 wniosków o ukaranie do sądów. Spośród 12 356 zdjęć rejestrujących wykroczenia drogowe, wykonanych przy pomocy Fotorapidu do dalszej realizacji skierowano 7421, bądź siłami własnymi jednostki, bądź do właściwych jednostek Policji. Pozostałe zdjęcia są albo nieczytelne, albo dotyczą obcokrajowców.

W Łańcucie i powiecie łańcuckim w 2008 r. stwierdzono łącznie 1233 przestępstwa. Na tę liczbę składa się 713 przestępstwa³² o charakterze kryminalnym, 91 gospodarczych, 350 drogowych i 79 innych. Porównując te liczby do roku 2007, zauważamy spadek w każdej kategorii. I tak, rok wcześniej stwierdzonych zostało 1502 przestępstwa, w tym 855 o charakterze kryminalnym, 398 drogowych, 153 gospodarczych i 96 innych, wynikających z przepisów karanych ustaw szczegółowych.

Geografia przestępczości w 2008 r.

Największą ilość przestępstw stwierdzonych odnotowano w mieście i gminie Łańcut, które to jednostki administracyjnie są ujmowane łącznie w statystyce. Na tym obszarze stwierdzonych zostało ponad 60 % wszystkich popełnionych przestępstw. Jest to największy ob-

Zdarzenia drogowe i ich skutki

2008 rok przyniósł 66 wypadków i 9 ofiar śmiertelnych. Do tych liczb należy dodać jeszcze 76 rannych oraz 780 kolizji drogowych. Analogicznie w roku wcześniejszym, 2007 odnotowano 68 wypadków, w wyniku których śmierć poniosło 8 osób, obrażenia odniosło 88 osób, zgłoszono 825 kolizji drogowych.

Realizacja ważniejszych spraw

1. W styczniu policjanci Sekcji Kryminalnej ustalili i zatrzymali dwóch mieszkańców Łańcuta, sprawców kradzieży pieniędzy w kwocie 1 400 zł na szkodę mężczyzny z tej samej miejscowości. Kradzieży dokonali we wrześniu 2004 r.
2. W styczniu policjanci Sekcji Kryminalnej KPP Łańcut w trakcie wykonywanych czynności ustalili, że mieszkaniec Sanoka w Łańcucie na terenie Bursy rozprawdzał środki odurzające w postaci tabletki “ekstazy”.
3. W lutym funkcjonariusze KPP Łańcut ustalili sprawców szeregu kradzieży i kradzieży z włamaniem na terenie miejscowości Wysoka oraz Markowa w okresie od czerwca 2006 do maja

2007 roku. Sprawcami okazało się pięciu mieszkańców Markowej. Wszyscy przyznali się do zarzucanych czynów. Część utraconego mienia odzyskano.

4. W maju policjanci miejscowej KPP ustalili, że sprawcą wymuszenia rozbójniczego, polegającego na żądaniu od właściciela klubu w Łańcucie wypłacenia 10000 zł, a w przypadku odmowy zdetonowaniu ładunku wybuchowego w lokalu jest trzynastolatek zamieszkały na terenie gminy Czarna. Materiały z postępowania przekazano do dalszego postępowania do Sądu ds. Nieletnich w Łańcucie.
5. W lipcu w trakcie kontroli samochodu marki Audi, dokonanej w Markowej, policjanci ujawnili, że pasażerowie tego pojazdu, obaj zamieszkali na terenie gminy Łańcut, posiadają środki odurzające w postaci mleczka makowego.
6. W lipcu policjanci KPP Łańcut dokonali ustalenia i zatrzymania trzech młodych mężczyzn, dwóch z Handzlówki i jednego z Łańcuta, w wieku od 17 do 21, którzy w dniu 29.06.2008 r., dokonali rozbju wobec mieszkańca Wysokiej. Zatrzymani zostali osadzeni w areszcie KMP Rzeszów.
7. W październiku policjanci KPP Łańcut ustalili i zatrzymali pięciu mieszkańców Łańcuta i Rakszawy w wieku od 18 do 25 lat. Zatrzymani rozprowadzali środki odurzające w szkołach na terenie Łańcuta w celu osiągnięcia korzyści materialnych. Zostali osadzeni w areszcie KMP Rzeszów. W wyniku dalszych czynności ujawniono kolejnych sprawców. Łącznie udowodniono im popełnienie 69 przestępstw przeciwko ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii.
8. W listopadzie policjanci łańcuckiej KPP ustalili sprawców włamania i kradzieży do budynku mieszkalnego własności mieszkańca Rakszawy w nocy z 19/20 października. Sprawcami byli dwaj nastoletni chłopcy, 14 i 16 lat, obydwoj z tej samej miejscowości. Skradzione mienie zostało odzyskane w całości.
9. W grudniu 2008 roku policjanci KPP w Łańcucie zatrzymali dwóch młodych mieszkańców Krzemienicy, którzy od października 2008 r. dokonali sześciu włamań do skrzynek metalowych i ukradli z nich 14 akumulatorów na szkodę PBDiM S.A. w Leżajsku. Ponadto ustalono i zatrzymano jeszcze jednego mężczyznę z tej samej miejscowości, który sprzedawał akumulatory pochodzące z kradzieży. Wszyscy zatrzymani zostali osadzeni w areszcie KMP Rzeszów.
10. Także w grudniu 2008 roku, w wyniku odtworzenia wideorejestru z kamery przemysłowej w lokalu gastronomicznym w Łańcucie, ustalono i zatrzymano osiemnastolatka z Łańcuta, podejrzanego o dokonanie przywłaszczenia portfela wraz z dowodem osobistym, kartą bankomatową oraz pieniędzmi w kwocie 100 zł na szkodę mieszkańca Łańcuta. Podejrzan przyznał się do winy.

sierż. szt. Mariusz Stanio
oficer prasowy KPP w Łańcucie

Kampania "Odblaski życia" w gminie Łańcut

fot. archiwum

Pieszy posiadający elementy odblaskowe jest widoczny dla kierowców już z odległości 200 m. Używanie odblasków znacznie zwiększa bezpieczeństwo pieszych i innych niechronionych uczestników ruchu drogowego. „Odblaski życia” to ogólnopolska kampania edukacyjno-prewencyjna, której celem jest zapewnienie bezpieczeństwa pieszym. W ramach policyjnych działań związanych z tą akcją szczególny nacisk zostanie położony na egzekwowanie od pieszych właściwego zachowania na drodze i przestrzegania obowiązujących przepisów prawa, w celu zwiększenia ich bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Policyjne analizy wskazują, że na przestrzeni ostatnich miesięcy wzrosła ilość wypadków z udziałem pieszych. W listopadzie ub. roku na polskich drogach doszło do 3179 wypadków, zginęły w nich 354 osoby, w tym 158 pieszych. W tym samym okresie czasu na Podkarpaciu doszło do 83 wypadków drogowych, zginęło 14 osób. Aż w 11 przypadkach ofiarami tych zdarzeń byli piesi. Dlatego kampania „Odblaski życia” będzie zwracała szczególną uwagę na konieczność stosowania elementów odblaskowych wśród pieszych oraz innych niechronionych uczestników ruchu dro-

gowego. „Widzieć i być widocznym” to jedna z podstawowych reguł bezpieczeństwa. Pamiętajmy o tym, nośmy odblaski, bądźmy widoczni i bezpieczniejsi.

W ramach prowadzonej w naszej gminie kampanii policjanci łańcuckiej Komendy Policji przeprowadzili 1 grudnia 2008 r. w Zespole Szkół w Głuchowie spotkania z uczniami szkoły. Wspólnie z przedstawicielami Urzędu Gminy wręczono uczniom opaski odblaskowe oraz tablicę pogładową i płytę z prezentacją multimedialną dotyczącą bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Działania profilaktyczne przeprowadzono we wszystkich oddziałach szkoły, od przedszkolaków do gimnazjalistów, przy czym najmłodszym mówiono o bezpieczeństwie na drodze, co jest konieczne, ponieważ szkoła położona jest przy ruchliwej „czwórce”. Starszym przedstawiono kon-

c.d. na str. 14

fot. archiwum

Na dzień 7 czerwca 2009 r. Prezydent RP zarządził Wybory do Parlamentu Europejskiego. W Polsce zostanie wybranych 50 europosłów.

Oto kilka niezbędnych informacji dla wyborców. Na terenie gminy Łańcut jest 11 stałych obwodów głosowania. W przeważającej większości sołectwo stanowi obwód głosowania, za wyjątkiem Kosiny i Kraczkowej, w których znajdują się po 2 obwody głosowania. Siedziby obwodowych komisji wyborczych zostaną podane do wiadomości wyborców do dnia 8 maja 2009. Z dużą dozą prawdopodobieństwa można przyjąć, że siedziby OKW będą w: **Głuchów** – Dom Kultury, **Kosina** – Dom Kultury, **Rogóżno** – Zespół Szkół, **Sonina** – Zespół Szkół, **Wysoka** – Dom Kultury, **Albigowa** – Dom Kultury, **Handzlówka** – Szkoła Podstawowa, **Cierpisz** – Zespół Szkół, **Kraczkowa** – Dom Strażaka.

OKW zostaną powołane do dnia 17 maja spośród kandydatów zgłoszonych przez Komitety Wyborcze. Spisy wyborców zostaną sporządzone do 24 maja.

Głosowanie odbędzie się 7 czerwca (niedziela) w godzinach od 8 do 22. Kandydatem na posła do Parlamentu Europejskiego może zostać osoba, która ukończyła 21 lat – obywatel polski nie pozbawiony praw publicznych prawomocnym orzeczeniem sądu, nie ubezwłasnowolniony prawomocnym orzeczeniem sądu, nie pozbawiony praw wyborczych – obywatel Unii Europejskiej, który zgodnie z prawem stale zamieszkuje w Polsce ujęty w stałym rejestrze wyborców, nie pozbawiony praw wyborczych do Parlamentu Europejskiego, nie karany za przestępstwo popełnione umyślnie ścigane z oskarżenia publicznego, od co najmniej 5 lat stale zamieszkujący w Polsce lub na terenie innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Uprawnionymi do zgłaszania okręgowych list kandydatów na posłów są zarejestrowane Komitety Wyborcze.

Wybory do Parlamentu Europejskiego

Prawo udziału w głosowaniu w wyborach do Parlamentu Europejskiego w Polsce ma obywatel, który:

Najpóźniej w dniu głosowania kończy 18 lat, nie został pozbawiony praw publicznych prawomocnym orzeczeniem sądu, nie został ubezwłasnowolniony prawomocnym orzeczeniem sądu i nie jest pozbawiony praw wyborczych.

Obywatel Unii Europejskiej, który w dniu wyborów kończy 18 lat, zgodnie z prawem stale zamieszkuje w Polsce i został ujęty w stałym rejestrze wyborczym.

Warunkiem udziału w głosowaniu jest wpisanie wyborcy do spisu wyborców (można być wpisany tylko do jednego spisu).

Głosować można w stałym miejscu zamieszkania, jeżeli jest się zameldowanym na pobyt stały na terenie gminy, wtedy wyborca jest wpisany z urzędu do właściwego spisu wyborców.

Wyborcy zameldowani na pobyt czasowy będą ujęci w spisach w miejscu ich wpisania do rejestru wyborców (jest to miejsce zameldowania na pobyt stały) o ile nie złożą wniosku o wpisanie do stałego rejestru wyborców w innym miejscu zamieszkania.

Głosowanie poza miejscem stałego zameldowania.

Wyborcy czasowo przebywający poza miejscem zamieszkania na pobyt

stały, wyborcy wpisani do rejestru na własny wniosek oraz wyborcy nigdzie nie zamieszkali, którzy chcą wziąć udział w głosowaniu w miejscu czasowego pobytu powinni złożyć wniosek o dopisanie do spisu wyborców. Wniosek składa się do urzędu gminy na obszarze czasowego przebywania. Taki wniosek można złożyć do dnia 28 maja.

Jeżeli wyborca zmienia miejsce pobytu przed dniem wyborów, to może otrzymać zaświadczenie o prawie do głosowania. Zaświadczenie takie upoważnia do głosowania w dowolnym obwodzie w kraju i za granicą. Wniosek o wydanie zaświadczenia o prawie do głosowania składa się w Urzędzie Gminy, w której wyborca będzie ujęty w spisie wyborców najpóźniej do dnia 2 maja.

Wyborcy niepełnosprawni mogą głosować w wybranym przez siebie obwodzie głosowania dostosowanym do potrzeb osób niepełnosprawnych na obszarze gminy, w której zamieszkują. W tym celu powinni złożyć wniosek o dopisanie do spisu wyborców w wybranym obwodzie najpóźniej do dnia 28 maja. Na terenie gminy będą 2 obwody głosowania przystosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Udając się do głosowania należy pamiętać o zabraniu ze sobą dowodu tożsamości.

Marek Jucha – Sekretarz Gminy

Kampania "Odblaski życia" w gminie Łańcut

c.d. ze str. 13

sekwencje prawne popełnianych czynów karalnych oraz przejawów demoralizacji. Dzielnicowy, asp. szt. Piotr Lecki, podzielił się z uczniami własnymi spostrzeżeniami ze służby obchodowej Głuchowa. Pani dyrektor szkoły, na co dzień sprawująca wspólnie z nauczycielami opiekę nad uczniami, podsumowując działania stwierdziła, że nigdy za dużo troski o bezpieczeństwo.

Podobnie Szkoła Podstawowa w Kraczkowej była miejscem kolejnej odsłony akcji profilaktycznej „Odblaski życia”.

Wspólnie z przedstawicielami Urzędu Gminy funkcjonariusze Policji przekazali najmłodszym uczniom szkoły odbłaski wraz z materiałami dydaktycznymi. W związku z remontem „czwórki” ruch drogowy przez Kraczkową, leżącą równoległe do tej drogi jest mocno nasilony. Stwarza to dodatkowe zagrożenie dla pieszych, ponieważ nie wszystkie drogi tej miejscowości posiadają chodniki. Stąd właśnie szkoła w Kraczkowej, podobnie, jak wcześniej, w Głuchowie, zo-

stała objęta wzmocnionymi działaniami edukacyjno – profilaktycznymi. Z rąk Sekretarza Gminy, p. Marka Juchy oraz dzielnicowego, mł. asp. Bogdana Bloka ponad 130 uczniów klas nauczania zintegrowanego oraz klasy 0 otrzymało odbłaski, tablicę poglądową z rowerem oraz płytę z prezentacją multimedialną o treści profilaktycznej, a dotyczącej jazdy na rowerze.

*sierż. szt. Mariusz Stanio
oficer prasowy KPP w Łańcucie*

Rodzinie
Państwa Magoniów
wyrazy współczucia z powodu śmierci

MAMY

składa

ZKS „Czarni” Kraczkowa

Sezon wiosenny 2009 opóźniony

22 marca br. miały się rozpocząć rozgrywki piłki nożnej seniorów A i B klasa – Wiosna 2009. Ze względu na zły stan boisk związany z przedłużającą się zimą, kolejka ta została przełożona na 22 kwietnia br. Drużyny są gotowe do gry po zimowym odpoczynku i mają duże szanse na awans do wyższych klas. Drużyny młodzieżowe rozpoczynają wiosenne rozgrywki w kwietniu. Terminarz rozgrywek dostępny na stronie internetowej gminy.

„Czwórka” i autostrada – drogi niedalekiej przyszłości

Rozmowa z Joanną Rarus

– Rzecznikiem Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Rzeszowie

Witam Panią w imieniu czytelników „Głosu Gminy Łańcut”. Jaki jest zakres działania i czym zajmuje się oddział GDDKiA w Rzeszowie?

Oddział w Rzeszowie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad administruje siecią 719 km dróg krajowych zlokalizowanych na terenie województwa podkarpackiego. Są to drogi o numerach: 4(E-40), 9(E-371), 19, 28, 77, 73, 84. Mówiąc bardzo ogólnie, do zadań Oddziału w Rzeszowie, jako zarządcy, należą sprawy związane z budową, modernizacją, utrzymaniem i ochroną wszystkich dróg krajowych oraz mostów na tych drogach (znajdujących się poza granicami miast). Jeśli jednak chcielibyśmy uszczegółowić zakres zadań GDDKiA, to należy do nich także opracowanie planów rozwoju sieci drogowej, przygotowanie infrastruktury drogowej dla potrzeb obronnych, wydawanie zezwoleń na zajęcie pasa drogowego, na zjazdy z dróg, na przejazdy po drogach publicznych pojazdów z ładunkiem lub bez ładunku o masie, naciskach osi lub wymiarach przekraczających wielkości określone w odrębnych przepisach, a także przeciwdziałanie niekorzystnym przeobrażeniom środowiska mogącym powstać lub powstającym w następstwie budowy lub utrzymania dróg i prowadzenie gospodarki gruntami oraz innymi nieruchomościami pozostającymi w zarządzie organu.

Od pół roku trwa przebudowa drogi E-40, przebiegającej przez część naszej Gminy (obecnie w miejscowości Kraczkowa). Proszę nam powiedzieć, jak długo potrwać utrudnienia na tej drodze i w jaki sposób mieszkańcy i kierowcy skorzystają na tym remoncie?

Całe zadanie podzielone jest na cztery odcinki: Machowa-Pilzno, Pilzno-Ropczyce, Ropczyce-Klęczany i Rzeszów-Łańcut. Na każdym z odcinków pracuje inny wykonawca, który ma swój harmonogram prac oraz inny termin zakończenia robót. Terminy te wynikają jednoznacznie z zawartych umów. Na zadaniu Rzeszów-Łańcut wykonawcą jest konsorcjum firm, którego liderem jest Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Lubartów S.A.

Na niektórych odcinkach roboty zakończą się prawdopodobnie wcześniej, jednak o tym będziemy informować na bieżąco za pośrednictwem naszej stro-

ny internetowej oraz prasy lokalnej. Zakończenie prac przy wzmocnieniu DK4 na całym odcinku Machowa-Łańcut planowane jest na połowę przyszłego roku.

Jeśli chodzi o zakres prac, to podstawowym celem przebudowy jest dostosowanie DK4 i jej parametrów technicznych do wymogów unijnych. W ramach przebudowy przede wszystkim zwiększona zostanie nośność drogi do 115 kN/oś oraz wzmocnione zostaną obiekty inżynierskie. Ważnym elementem przebudowy jest poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego poprzez wprowadzenie zmian w organizacji ruchu, a w szczególności przebudowę skrzyżowań, budowę azyli dla pieszych, przebudowę zatok autobusowych, remont, przebudowę i budowę chodników i ciągów pieszo-jezdnych, a także wykonanie urządzeń służących ochronie środowiska. Są to prace, które zdecydowanie poprawią komfort jazdy kierowców i zapewnią bezpieczeństwo wszystkim użytkownikom drogi, także pieszym, czyli tym najbardziej narażonym na niebezpieczeństwo.

Proszę powiedzieć, na czym będzie polegać i w jakim terminie jest planowana rozbudowa odcinka Łańcut – Głuchów?

Celem przebudowy tego odcinka będzie, podobnie jak w przypadku odcinka Machowa-Łańcut, dostosowanie jej parametrów technicznych do wymagań unijnych. Zakres rzeczowy robót obejmował będzie m.in.: budowę drugiej jezdni oraz poszerzenie jezdni istniejącej, z jednoczesnym dostosowaniem konstrukcji nawierzchni do nośności 115 kN/oś. Przebudowa zakłada również budowę węzłów drogowych, budowę i przebudowę obiektów mostowych, budowę dróg dojazdowych, rozbudowę skrzyżowań, budowę i przebudowę zatok autobusowych, budowę ciągów pieszo-jezdnych i chodników, budowę i przebudowę kanalizacji deszczowej i linii energetycznych, przebudowę kanalizacji sanitarnej, linii telekomunikacyjnych, sieci wodociągowej i sieci gazowej, budowę urządzeń ochrony środowiska, oznakowanie i organizację ruchu, regulację cieków wodnych. Prace planujemy rozpocząć w tym roku.

Zapewne GDDKiA otrzymuje wiele protestów czy skarg związanych z przebudową. Czy może nam Pani powiedzieć czego one dotyczą,

co nie podoba się mieszkańcom działek przylegających do drogi E-40, a z czego są niezadowoleni kierowcy.

Niestety każda przebudowa czy budowa niesie ze sobą głosy niezadowolenia niektórych mieszkańców. I tak też jest w tym przypadku. Do Oddziału GDDKiA w Rzeszowie napływają wnioski mieszkańców dotyczące przede wszystkim usytuowania ekranów dźwiękochłonnych wzdłuż remontowanej „czwórki”. Część mieszkańców jest temu przeciwna, a część wnosi prośby o ustawianie dodatkowych ekranów przed ich nieruchomościami. Pragnę przy okazji podkreślić, iż rozmieszczenie ekranów jest wynikiem zapisów w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, którą w dniu 20.06.2006 r. wydał Wojewoda Podkarpacki. Podstawą do wydania tej Decyzji był (poprzedzony odpowiednimi analizami) raport o oddziaływaniu na środowisko opracowany przez zewnętrzną firmę (Biuro Ekspertyz i Projektów EKKOM).

Jeśli mówimy o wnioskach kierowców to nie są one liczne. Kierowcy są coraz bardziej świadomi tego, co dzieje się na drodze i jakie utrudnienia wiążą się z prowadzonym remontem. Najczęściej są to po prostu bezpośrednie telefony z pytaniem kiedy remont zostanie zakończony.

Czy w związku z przebudową drogi E-40 planowane jest utworzenie przejazdu bezkolizyjnego na drodze łączącej miejscowość Sonina z Łańcutem lub zamontowanie świateł, podobnie jak uczyniono to na drodze Albigowa - Łańcut?

W ramach wzmocnienia drogi krajowej nr 4 planowane jest wybudowanie skrzyżowania bezkolizyjnego. Rozwiązanie to, ze względu na duże natężenie ruchu na krajowej „czwórce”, pozwoli wyeliminować niebezpieczne sytuacje na drodze i ułatwi bezkolizyjne włączanie się użytkownikom pozostałych dróg do ruchu. Wpłynie to znacząco na poprawę bezpieczeństwa wszystkich użytkowników drogi.

Proszę o informacje na temat zaawansowania prac związanych z budową autostrady A-4 na odcinku Rzeszów – Korczowa.

Stan zaawansowania prac na odcinku A4 Rzeszów-Korczowa przedstawia się następująco: 29 grudnia 2008 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska wydał tzw. decyzję środowiskową na budowę autostrady A-4 na odcinku Rzeszów – Korczowa.

Aktualnie, dla odcinka Rzeszów-Jarosław (węzeł Wierzbna), projektant przygotowuje dokumentację projektową: projekt budowlany, projekt wykonawczy i dokumentację przetargową. Na odcinku Rzeszów-Przeworsk wykupy gruntów pod planowaną autostradę są już w końcowej fazie.

2 marca br. ogłoszono przetargi na budowę dwóch odcinków autostrady A4 Rzeszów-Korczowa: Jarosław (Wierzbna – bez węzła) – Radymno (z węzłem) o dł. 25 km i Radymno (bez węzła) – Korczowa o dł. 22 km w systemie „Projektuj-Buduj”. To pierwsza

„Czwórka” i autostrada – drogi niedalekiej przyszłości

c.d. ze str. 15

podkarpacka inwestycja drogowa, która będzie realizowana w tym systemie. Termin składania ofert mija 3 kwietnia br.

Czy są już znane ustalenia techniczne dotyczące węzła drogowego A-4 na wysokości miasta Łańcuta?

Szczegółowe i ostateczne rozwiązania dotyczące węzła autostradowego na wysokości m. Łańcut będą znane po przygotowaniu i dostarczeniu przez projektanta projektu budowlanego. Projekt ten planujemy otrzymać do końca roku.

Na stronie internetowej GDDKiA – www.rzeszow.gddkia.gov.pl – można znaleźć wiele infor-

macji przydatnych kierowcom, podróżującym i nie tylko. Proszę nam powiedzieć, czego możemy się dowiedzieć z waszej strony internetowej?

Podstawowym celem prowadzenia przez nas strony internetowej jest informowanie mieszkańców o bieżącej działalności Oddziału. Wszyscy zainteresowani mogą uzyskać informacje dotyczące nie tylko tych inwestycji drogowych i mostowych, które aktualnie są w realizacji, ale także tych w fazie przygotowawczej. Nieodłącznym elementem prac projektowych są akcje informacyjne prowadzone na terenach, przez które przebiegać będą m.in. przyszłe drogi szybkiego ruchu, z których raporty również zamieszczone są na naszej stronie.

Ważnym elementem naszej strony internetowej jest niewątpliwie serwis dla kierowców, gdzie przed rozpoczęciem podróży mogą sprawdzić, jakie warunki panują na drogach krajowych województwa. Szczególnie pomocne są zdjęcia z kamer, które obrazują aktualną sytuację na drogach.

Podsumowując, serdecznie zapraszam wszystkich zainteresowanych do odwiedzenia naszej strony i śledzenia przygotowań do realizacji oraz już niedługo samej realizacji największych inwestycji drogowych na Podkarpaciu.

Dziękujemy za rozmowę i przekazanie nam informacji.

Rozmawiała Agnieszka Wojnar

Dążenia do odrodzenia państwa polskiego na terenie Podkarpacia ze szczególnym uwzględnieniem Rzeszowa i okolic Łańcuta (cz.II)

Odczyt mgr Piotra Chmielowca podczas obchodów Narodowego Święta Niepodległości – 11 listopada 2008 r. Albigowa

W lutym 1913 r. w Leżajsku powstała XXVII Polska Drużyna Strzelecka, którą działacze niepodległościowi utworzyli rok wcześniej we Lwowie. Miała być organizacją paramilitarną niezależną od ruchu narodowo-demokratycznego. Prezesem stowarzyszenia został Eugeniusz Romer, a naczelnikiem Polskich Drużyn Strzeleckich Mieczysław Neugebauer. Na czele drużyny leżajskiej stanął Stanisław Mohylski. Na kursie rekruckim, jaki zorganizowano dla członków znalazło się 50 osób. Kierownikiem był przybyły ze Lwowa Wincenty Gisges, a instruktorami miejscowi oficerowie rezerwy: Władysław Krogulski i Czesław Kurowski. Uczestnicy przeszkolenia byli uzbrojeni w 50 karabinów Werndla i 7 nowoczesnych systemu Mannlichera. Do wybuchu wojny wywieszono 120 szeregowych drużyniaków.

Inną organizacją, której celem było przygotowanie kadr dla przyszłych polskich sił zbrojnych był założony w 1908 r. we Lwowie Związek Walki Czynnej. Założycielami organizacji mającej charakter tajny byli studenci i absolwenci uczelni lwowskich. Jej komendantem został Józef Piłsudski, a szefem sztabu Kazimierz Sosnkowski. Dwa lata później z inicjatywy Związku Walki Czynnej powołano działającą jawnie Związek Strzelecki, którego oficjalnym założycielem był Władysław Sikorski. Wśród członków nowej organizacji znalazło się wielu wcześniejszych członków Organizacji Bojowej PPS, co powodowało, że byli kojarzeni z socjalistami. To z kolei przyczyniało się do podkreślenia przez pozostałe organizacje paramilitarne swojej niezależności. Współpracę ze Związkiem Strzeleckim podjęły natomiast Polskie Drużyny Strzeleckie, tworząc Polski Skarb Wojskowy i polityczne kierownictwo ruchu paramilitarnego Komisji Tymczasowej Skonfederowanych Stronnictw Niepodległościowych, co nastąpiło w

1912 r. Z inicjatywy Albina Fleszara z Kąkolówki w Rzeszowie utworzono Komendę III Okręgu Związku Strzeleckiego. Komendantem został Karol Syrowy, następnie Rudolf Wilk. Oddziały Związku Strzeleckiego powstały w Łące i Strażowie. W powiecie łańcuckim członkami oddziałów byli głównie robotnicy i pracownicy kolejowi oraz robotnicy zatrudnieni w lakierni i browarze Potockiego. Trzeba podkreślić, że pomimo oficjalnej niechęci do Związku Strzeleckiego i socjalistów, pododdziały „Drużyn Bartoszewych”, Polowych Drużyn Sokolich i Drużyn Skautowych ćwiczyły wspólnie ze Związkiem Strzeleckim.

Wybuch wojny Austro-Węgier z Rosją rozbudził nadzieje działaczy niepodległościowych na odbudowę niepodległego państwa polskiego. Powszechny zapał i chęć walki w oddziałach zbrojnych udzielała się także członkom polskich organizacji paramilitarnych. Dzięki wcześniejszemu wydaniu rozkazów mobilizacyjnych przez Komendę Związku Strzeleckiego z Krakowa w kolejnych transportach wyjechało z Rzeszowa około 1000 ochotników, wśród których byli też strzelcy z powiatu łańcuckiego. Jednak zdecydowana większość członków organizacji niepodległościowych została objęta mobilizacją powszechną do armii austriackiej, jaka nastąpiła w nocy z 31 lipca na 1 sierpnia 1914 r. Pomi-

mo tego w szeregach 1 Pułku Piechoty Legionów w Krakowie znalazło się 47 legionistów z powiatu.

Podczas wojny Łańcut został zajęty przez wojska rosyjskie, które weszły tutaj po raz pierwszy 14 września. Po chwilowej zmianie sytuacji militarnej Austriacy powrócili do miasta 7 października, by po okresie prawie miesiąca ponownie ustąpić Rosjanom. Dopiero wiosenna ofensywa Państw Centralnych i przełamanie frontu rosyjskiego pod Gorlicami w maju 1915 r., spowodowała w przeciągu kilkunastu dni zajęcie miasta przez oddziały niemieckie, które udzielały wsparcia wojskom austriackim. Do końca wojny Łańcut znajdował się na zapleczu frontu.

Wyparcie Rosjan z Łańcuta spowodowało, że do miasta powrócili działacze niepodległościowi, którzy opuścili je w obawie przed represjami. Swoją działalność wznowił założony w sierpniu 1914 r. przez działaczy narodowych Polski Komitet Narodowy na czele z posłem na Sejm Krajowy i dyrektorem Galicyjskiego Banku Parcelacyjnego Bolesławem Żardeckim. Prezes przekazał na rzecz Naczelnego Komitetu Narodowego część kosztowności złożonych przez mieszkańców Łańcuta w poprzednim roku na wyposażenie ochotników do armii oraz dodatkowo ponad 6 tysięcy koron. W Polskim Komitecie Narodowym domi-

nowali zwolennicy orientacji narodowo-demokratycznej, którzy urządzali uroczystości narodowe z okazji 3-go Maja i powstań narodowych oraz kolportowali wydawnictwa i materiały propagandowe Naczelnego Komitetu Narodowego. Dopiero w lutym 1918 r. mianowano delegata Departamentu Wojskowego NKN na powiat łańcucki. Został nim Edward Kwiatek. Wcześniej pracę werbunkową do Legionów Polskich na terenie powiatu łańcuckiego prowadzili komisarze (delegaci) NKN z Rzeszowa: Józef Tepper, Piotr Rzętycki i Józef Ciembrowicz. Najlepsze efekty ich pracy były widoczne na początku wojny, jesienią 1914 r. Już w 1915 r. powołano charytatywny Komitet Pań NKN z Klementyną Szulc na czele. Zbierano datki na zapomogi dla legionistów, ich rodzin, zakup paczek świątecznych dla żołnierzy i sierot. Podobna organizacja skupiała kobiety w Leżajsku. Założone we wrześniu 1915 r. Koło Ligi Kobiet NKN z Marią Reichardową jako prezeską, oprócz zbiorów pieniężnych, prowadziło pracę oświatową i włączało się w obchody rocznic narodowych.

Żywy oddźwięk w Łańcucie budziły deklaracje polityczne władz zaborczych na temat przyszłego urzędowania

ziem polskich. W pierwszej kolejności chodziło tutaj o akt dwu cesarzy z 5 listopada 1916 r. gwarantujący Polakom powstanie samodzielnego Królestwa Polskiego. Wkrótce deklaracje o niepodległości Polski zostały złożone przez parlament Włoch i cara Rosji, co oznaczało umiędzynarodowienie sprawy polskiej. Protest mieszkańców Łańcuta wzbudziło internowanie żołnierzy Legionów Polskich w 1917 r. Posłowie łańcuccy Józef Jachowicz i Bolesław Żardecki głosowali za rezolucją posłów PSL i Koła Polskiego w Sejmie Krajowym z 16 maja 1917 r., domagając się zjednoczenia ziem polskich i odbudowania suwerennego państwa z dostępem do morza.

Na obszarze Galicji jako pierwsze zaczęły powstawać ośrodki władz polskich. 19 października 1918 r. w Cieszynie powstała Rada Narodowa Śląska Cieszyńskiego z ks. Józefem Londzinem, a 28 października w Krakowie utworzono Polską Komisję Likwidacyjną z Wincentym Witosem. 31 października na posiedzeniu Rady Powiatowej w Łańcucie przyjęto wniosek ks. Władysława Tryczyńskiego uznający posiedzenie za ostatnie w państwie austriackim. Podporządkowano się PKL w Krakowie, skąd 1 listopada ko-

misarz starostwa Tadeusz Spiss otrzymał polecenie utrzymania ładu i bezpieczeństwa na terenie powiatu a także utworzenia władz i urzędów miejskich oraz powiatowych. W tym celu porozumiał się z Żardeckim, który zwołał członków Rady Powiatowej, którzy następnie wybrali Radę Narodową. W jej składzie znaleźli się: prezes Bolesław Żardecki z zastępcami Józefem Jachowiczem i Konstantym Danielewiczem. Oprócz nich wybrano 13 członków, wśród których byli rzemieślnicy, urzędnicy bankowi, nauczyciele gimnazjum, naczelnik sądu, sędzia, dyrektor Kasy Zaliczkowej, oficer Komendy Placu i młody ordynat hr. Alfred Potocki. Równocześnie rozpoczęło się usuwanie symboli cesarskich z urzędów oraz rozbrajanie żołnierzy austriackich. 3 listopada wznowiono działalność Rady Miejskiej zawieszanej w 1917 r., ustąpił ze stanowiska komisarz burmistrz miasta Jakub Kulczycki, a na jego miejsce wybrano rzemieślnika Jana Pelca. 6 listopada Rada Miejska powołała milicję miejską, a nominację PKL na powiatowego komisarza otrzymał Józef Jachowicz (Rada Powiatowa została rozwiązana). Dzień wcześniej na wiecu przedstawiciele gmin powiatu zatwierdzono władze powiatowe Rady Narodowej i zaprzysiężono urzędników. 11 listopada odbył się w Łańcucie wiec, na którym poinformowano o sytuacji w kraju i zarządzeniach miejscowych władz. W ten sposób kończyło się 146-letnie panowanie austriackie nad Galicją i powiatem łańcuckim, ale sytuacja daleka była jeszcze od pełnej normalizacji.

Piotr Chmielowiec

– Instytut Pamięci Narodowej Oddział Rzeszów

Złoty jubileusz małżeńskich par

Doniosły i piękny jubileusz obchodziło 8 Par Małżeńskich z 4 miejscowości naszej gminy. Było to wręczenie Medali za Długoletnie Pożycie Małżeńskie dla małżonków z ponad 50-letnim stażem.

Uroczystość wręczenia odznaczeń odbyła się 13 marca 2009 r. w Urzędzie Gminy Łańcut. Ceremonii dekoracji dokonał Wójt Gminy wspólnie z Przewodniczącym Rady Gminy. Mieliliśmy zaszczyt gości następujących Jubilatów:

Państwo **Irena i Stanisław Bytnar** z Albigowej (51 rocznica ślubu, 2 córki, 7 wnuków)

Państwo **Zofia i Władysław Bieniasz** z Kosiny (50 rocznica ślubu, 3 synów, 8 wnuków, 3 prawnuków)

Państwo **Anna i Tadeusz Ryznar** z Kosiny (50 rocznica ślubu, 2 dzieci, 4 wnuków)

Państwo **Czesława i Józef Zieliński** z Kosiny (51 rocznica ślubu, 3 córki, 10 wnuków, 2 prawnuków)

Państwo **Zofia i Edward Domka** z Rogóżna (50 rocznica ślubu, 3 dzieci, 4 wnuków)

Państwo **Wiesława i Marian Kolcz** z Rogóżna (50 rocznica ślubu, 2 dzieci, 3 wnuków)

Państwo **Zofia i Czesław Surmacz** z Rogóżna (51 rocznica ślubu, 2 dzieci, 4 wnuków)

Państwo **Maria i Władysław Szmuc** z Wysokiej (50 rocznica ślubu, 3 córki, 8 wnuków)

Wszystkim odznaczonym Parom serdecznie gratulujemy i życzymy wielu, wielu wspólnie przeżytych lat w zdrowiu, wzajemnej miłości i w otoczeniu życzliwości bliskich osób.

Olga Chomicka

OGŁOSZENIE

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łańcucie informuje, że od 01.04.2009 r. do 31.12.2009 r. przystępuje do realizacji projektu systemowego „Czas na aktywność w gminie Łańcut”. Projekt współfinansowany jest ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego w Poddziałaniu 7.1.1.Rozwój i upowszechnianie aktywnej integracji przez ośrodki pomocy społecznej. Głównym celem projektu jest zwiększenie aktywności zawodowej bezrobotnych osób, będących klientami pomocy społecznej. Zrealizowanie celu głównego projektu możliwe będzie dzięki osiągnięciu celów szczegółowych:

- podniesienie poczucia własnej wartości osób bezrobotnych poprzez wzrost aktywności,
- zmiana sposobu myślenia poprzez wsparcie psychologiczne,

- umocnienie wiary w siebie,
- wzrost kompetencji życiowych

Projekt kierowany jest do 15 osób korzystających z pomocy społecznej, które nie pracują i są w wieku aktywności zawodowej, w szczególności długotrwale bezrobotnych o niskich kwalifikacjach zawodowych.

Uczestnicy projektu objęci będą takimi działaniami jak:

- trening umiejętności psychospołecznych;
- warsztaty aktywizacji zawodowej;
- kursy zawodowe: opiekunka osób starszych, kasa fiskalna;
- grupa wsparcia.

Ponadto Uczestnicy projektu otrzymają wsparcie finansowe, które będzie wkładem własnym OPS.

Wszystkich chętnych zapraszamy do Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łańcucie, ul. Mickiewicza 2a, pokój nr 2, tel. 017 225-81-90.

Halina Sieczkowska – Kierownik GOPS

Ludowy Uniwersytet III Wieku w Handzlówce

Kolejne spotkanie Ludowego Uniwersytetu III Wieku przeszło do historii.

23 lutego 2009 r. dr inż. Józef Lorenc poprowadził wykład na temat pochodzenia i właściwości leczniczych miodu pszczelego. Miód to nie tylko słodzik, ale doskonały lek.

W spotkaniu wzięło udział 37 słuchaczy. Uczestnikami byli nie tylko handzłowianie, ale również słuchacze z sąsiednich miejscowości. Termin wykładu zbiegł się z końcem karnawału, dlatego uczestnicy zostali poczęstowani „tradycyjnym śledzikiem”, a zabawę umilały dźwięki muzyki.

Spotkanie miało przyjazny i miły charakter. Wszystkich chętnych serdecznie zapraszamy na następne wykłady. Najbliższy przewidywany w drugiej połowie kwietnia.

Zuzanna Pusz, Fot. Aleksandra Kuśta

fot. archiwum

Spotkanie karnawałowe członkiń KGW w Albigowej

14 lutego 2009 r., w dniu Św. Walentego, Zarząd KGW w Albigowej zorganizował dla swoich członkiń i ich małżonków oraz dla organizacji i stowarzyszeń działających na terenie Albigowej i zaprzyjaźnionych gości spotkanie karnawałowe.

Przewodnicząca Koła, witając wszystkich przybyłych, złożyła życzenia walentynkowe obdarowując mężczyzn piernikowym sercem, a panie kwiatkiem z dedykacją.

Do uroczystego nastroju spotkania przyczyniło się wspólne biesiadowanie z zabawą taneczną do białego rana.

Anna Lew – KGW Albigowa

fot. archiwum

Spotkanie Seniorów w Albigowej

W dniu 5 marca 2009 r. Zarząd Klubu Seniora w Albigowej zaprosił członków na spotkanie. Jego tematem było:

1. Sprawozdanie z wykonania planu pracy Zarządu za 2008 r., które przedstawiła p. Janina Głuszek.
2. Pokaz „Cud kuchenny w przygotowaniu potraw”, który zaprezentowała p. Anna Golba.

Przygotowała m. in.: kaszę jęczmienną z rybą i mięsem oraz ciasto na rogaliki, które upieczono w piekarniku. Ww. naczynia można było zakupić na miejscu.

3. Degustacja nowych potraw, które przygotowała p. Maria Braja tj. zupa brokułowa z grzankami, nadziewana karkówka oraz tort z adwokatem. Wymienione pyszności podano wszystkim do spożycia.

Na zakończenie spotkania wszystkie panie otrzymały róże oraz przepisy degustowanych potraw.

Janina Głuszek

„AKTORZY” znowu najlepsi...

27 lutego 2009 r. odbył się Powiatowy Międzyszkolny Konkurs Praktycznej Znajomości Języków Obcych „Bądź Poliglotą”, który jak co roku zorganizowało II Liceum Ogólnokształcące w Łąncucie. Konkurs ten, już od pierwszej jego edycji w roku 2002, cieszy się wielką popularnością wśród młodzieży gimnazjalnej naszego powiatu. Rokrocznie bierze w nim udział kilkudziesięciu uczniów, którzy prezentują swoje umiejętności językowe w trzech kategoriach: małe formy teatralne, recytacje i formy śpiewane. Uczestnicy wybierają nie tylko formę prezentacji, ale także język obcy: angielski, niemiecki, francuski lub rosyjski. Z oczywistych względów gimnazjaliści najchętniej prezentują swoją praktyczną znajomość języka obcego

w najlepiej przez nich opanowanym języku angielskim. W tym roku jednakże, chyba po raz pierwszy w historii konkursu, niemalże połowa prezentacji przygotowana została w języku niemieckim.

Hubert Cyran – laureat I miejsca w kategorii mała forma dramatyczna.

Patrycja Łęcznar - laureatka II miejsca w kategorii forma śpiewana.

Nasi gimnazjaliści Zespołu Szkół w Kraczkowej, jak to już się stało tradycją, stanowili najliczniejszą reprezentację. Uczniowie, zachęteni sukcesami starszych kolegów, zgłaszają się do wzięcia udziału w konkursie już we wrześniu. Chętnych jest tak wielu, że konieczne stało się przeprowadzenie eliminacji szkolnych, aby wyłonić najlepiej śpiewających uczniów. Już od dwóch lat organizowany jest szkolny festiwal piosenki, do udziału w którym zapraszani są także uczniowie szkoły podstawowej. Wybór aktorów przysparza również wielu dylematów, choć gimnazjaliści zaczynają się powoli przyzwyczajać do szkolnych „kastingów”. Prace nad „teatrykiem” rozpoczynają się wczesną jesienią. Zaczyna się od pomysłu, potem jest szkic scenariusza, a wreszcie pierwsze próby, podczas których powstaje 10-minutowy spektakl. W rzeczywistości to sami uczniowie tworzą przedstawienie, przygotowują rekwizyty i prześcigają się w

wymyślaniu coraz to lepszych „gagów”. Pomysł „teatryku na wesoło” sprawdzil się już wielokrotnie, nie tylko ze względu na to, że zyskuje uznanie w oczach jury konkursowego i publiczności, ale przede wszystkim dlatego, że podoba się samym aktorom. Dla nas, nauczycieli jest to najcenniejsze, że tak „przy okazji” uczą się języka obcego i to bardzo efektywnie!

Uczniowie wrócili z sukcesami. Grupa teatralna w składzie: Paweł Techman, Jakub Krzysztoń, Piotr Helbin, Rafał Rząsa i Hubert Cyran zajęła I miejsce w kategorii mała forma dramatyczna. Doskonale zaprezentowały się także nasze śpiewające gimnazjalistki – Patrycja Łęcznar i Agata Tomaszek, które zostały laureatkami II i III miejsca w kategorii forma śpiewana. Jury konkursowe doceniło również występ Barbary Wisz, która przygotowała fragment „Małego Księcia” w języku niemieckim, przyznając jej III miejsce w kategorii recytacje.

Wszyscy laureaci, jak to bywało również w poprzednich latach, zaprezentowali się także naszej szkolnej publiczności. Nagrodą, jaką otrzymali były oklaski i gratulacje, my zaś mamy już kolejnych chętnych do udziału w następnej edycji konkursu...

Tekst i zdjęcia Ewa Borowska-Brzoza

Spotkanie Trzech Pokoleń Inauguracja obchodów VI wieków Soniny

Kochają nas, wspierają, zawsze są przy nas, na każdy smutek mają słodkie i pyszne rozwiązanie, znajdują radę na wszystkie zmartwienia. To nasze kochane babcie i dziadkowie, bez nich świat nie byłby nic wart. „Spotkanie trzech pokoleń” to już tradycja obchodów Dnia Babci i Dziadka w Zespole Szkół w Soninie. Wtedy to spotykają się w szkole dziadkowie, osoby samotne, zaproszeni goście, rodzice i ich dzieci. W tym roku odwiedzili nas: Przewodniczący Rady Gminy Roman Skomra, Przewodniczący Rady Sołeckiej Adam Hepnar, Prezes Stowarzyszenia Przyjaciół Soniny Jan Cwynar, Prezes OSP w Soninie Tadeusz Kaszyca. Ten ważny dzień to wyraz szacunku i miłości, jaką darzymy naszych najbliższych, to możliwość okazania im uczuć w inny sposób, niż na co dzień: wierszem, piosenką, zagadką, inscenizacją. To dzień ważny dlatego, iż wszyscy chcemy tu być: dzieci - by przytulić babcię i dziadka, wystąpić dla nich, zaangażować mamę i tatę, dorośli - by podziwiać swoje pociechy, spotkać się ze znajomymi i sąsiadami, porozmawiać z nimi, wspominać dawne czasy, goście - by przybliżyć ludziom ważne problemy lokalne i my nauczyciele, aby wyrazić to, że doceniamy ich trud i oddanie. To wzruszenie osób starszych i samotnych, którzy od kilku już lat razem z nami mogą spędzić miłe chwile.

Spotkanie przy wspólnym stole trzech pokoleń mieszkańców Soniny

to znakomita okazja do przekazania bardzo ważnej dla społeczności lokalnej wiadomości. Pan Roman Skomra ogłosił, że podjęto przygotowania do obchodów VI wieków Soniny. Zaapelował do mieszkańców, aby włączyli się do tej istotnej dla wszystkich inicjatywy. Inauguracją obchodów było właśnie Spotkanie Trzech Pokoleń, a zaplanowanych jest wiele imprez adresowanych do wszystkich mieszkańców wsi. Ukoronowaniem odchodów będzie wydanie opracowania „Pod opieką św. Jana. Szkice z dziejów Soniny.” Sonina to miejscowość położona malowniczo na pagórkach nad pięknymi meandrami rzeki Sawy. To wieś stara z modrzewiowym kościołkiem, ulokowanym niegdyś w centrum osady i szkołą. Z grodziskiem zamieszkanym w prehistorycznych czasach. To wieś, z której wywodzą się i w której żyją niezwykli ludzie, gdzie zna-

lazło swoje gniazdo wielu napływowych mieszkańców.

W centrum naszej wsi - zbiegają się wszystkie wiejskie drogi: asfaltowe szosy, piaskowe ścieżki, błotniste uliczki i wydeptane dróżki - prowadzą bowiem do środka wsi. Tutaj znajdują się ważne instytucje: OSP Sonina, Ośrodek Kultury z biurom softysa, biblioteką, pełnowymiarową halą sportową, przedszkole, przystanek autobusowy i grzybek. Blisko znajduje się stadion sportowy, zakład komunalny i kółko rolnicze. Przed noworozbudowanym budynkiem Straży Pożarnej na ogromnym głazie postawiono rzeźbę świętego Floriana: patrona i opiekuna strażaków. Jest to odlew z brązu autorstwa rzeźbiarza Jacka Kogutka. To tutaj obok kiosku z prasą stoi jedna z najokazalszych sonińskich kapliczek. Usytuowanie w środku wsi, gdzie spotyka się wiele dróg wskazuje na jej znaczenie, bo przecież upamiętniając dawny wygląd miejscowości, przypomina przeszłe czasy i dawnych mieszkańców Soniny. Obok znajduje się zalew, miejsce, w którym wędkarze mogą przyjemnie spędzać czas wolny.

To już VI wieków naszej wioski - czy to dużo czy niewiele?

Płyną noce, przemijają dni.

W ogrodzie wspomnień i zapomnień

pojawiają się przeszłe chwile.

Zatrzymaj się na moment i spójrz

a pamięć o tym co było, szybko ożyje.

Stare, pożółkłe fotografie,

myśli, rozmowy, wspomnienia

lub choćby moment zawahania.

To sens przeszłego i obecnego: sześciowiekowego istnienia.

Joanna Grzeleńska i Bożena Magoń

Fot. archiwum Zespołu Szkół w Soninie. Rok 1917

– Widok na szkołę i kościółek.

Projekt współfinansowany ze środków programu „Działaj Lokalnie VI” Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności realizowanego we współpracy z Akademią Rozwoju Filantropii w Polsce oraz Leżajskim Stowarzyszeniem Rozwoju

Zakończenie realizacji Programu „Tu się zaczyna moja Ojczyzna”

Celem naszego projektu było zebranie informacji o naszej miejscowości podczas zajęć prowadzonych z uczniami klas I-III i w oparciu o zdobyte wiadomości opracowanie strony internetowej, multimedialnej ścieżki kulturalno-turystycznej po Soninie oraz folderu informującego o przystankach zaznaczonych na ścieżce. Zgodnie z myślą programu nasze działania wspierał samorząd lokalny oraz wszystkie instytucje i organizacje działające na terenie Soniny. Było to wspaniałe doświadczenie. Nikt nie odmówił nam pomocy, zaproszeni przez nas goście wspaniale wywiązywali się z powierzonych działań, przybliżając dzieciom to, co jest związane z tradycją i życiem w naszej miejscowości. Regionalista Zbigniew Trzeźniowski opowiadał nam legendy dotyczące zakamarków naszej okolicy. Panie z „Dekoratorni na piętrze” uczyły dzieci jak wykonać zabawne ozdoby choinkowe, przyczyniły się do ustrojenia choinki w kościele parafialnym w Soninie, zorganizowały dzieciom bal karnawałowy, wypożyczyły stroje, wykonały dzieciom profesjonalne makijaże. Następnie zaczęliśmy przygotowania do wigilii od nauki składania serwetek, układania sztuczków, talerzy i szklanek. Wszystko to pokazywała nam i tłumaczyła cierpliwie pani Maria Plis. Panie z KGW zaprosiły nas do siebie na pieczenie świątecznych pierników. Pod fachowym okiem pani Ireny Kuźniar, Marii Bednarskiej, Janiny Czepieli i Anny Golba, powstawało aromatyczne ciasto, różne kształty ciastek, a na końcu przepyszne pierniki. Część z nich zjedliśmy od razu a pozostałe, pięknie udekorowane zawiesiliśmy na naszej choince.

Przygotowaliśmy piękną uroczystość: Wigilia inna niż wszystkie. Każdy jej element nawiązywał do tradycji i magii tych świąt. A wszystko po to, by dzieci nauczyły się jak przeżywać te święta i zrozumiały, jak ogromne znaczenie miały i mają w dalszym ciągu dla ludzi. Przy naszym stole zasiedli wszyscy, którzy byli związani z realizacją projektu „Tu się zaczyna moja Ojczyzna”.

Zajmowaliśmy się też obserwacjami ptaków, rozpoznawaliśmy je kiedy przylatywały do ogromnego karmnika wykonanego przez pana Tomasza Gwizdaka. Wiemy jakiego pokarmu ptaki potrzebują i będziemy pamiętać o ich systematycznym dokarmianiu nawet podczas ferii. W czasie zimy ulepiłszy ogromnego, śniegowego bałwana, potem spotkaliśmy się z panem stolarzem, który zrobił dla ptaków nie zwyczajny mały karmnik, ale wielką ptasią stołówkę. Służy ona wszystkim skrzydlatym przyjaciółom zamieszkującym okolice naszej szkoły. Zaobserwowaliśmy już sówki, gile, sikorki, jemioluski, wróbelki i gawrony.

Był także kulig zorganizowany dla dzieci przez rodziców. Było uroczysto: śnieg pryskał spod kopyt, konie parskwały, sanie mknęły z wesołą gwarną działawą prosto w las. A po kuligu były wesołe zabawy na śniegu: orły, rzucanie śnieżkami, budowa

fortecy, zaś później pyszna, pieczona kielbaska.

W tłusty czwartek były tłuste pączki. Mamy i babcie nie zapomniały o nas i raz w roku zamieniły się w pączkowych obżarciuchów. Jak tradycja to tradycja. Nasze babcie nauczyły nas wielu piosenek, które śpiewały jeszcze ich babcie. Ale było śmiechu kiedy wspólnie z dziadkami bawiliśmy się i śpiewaliśmy: Stary niedźwiedź mocno śpi.

Zorganizowaliśmy święto „Spotkanie Trzech Pokoleń”. Były babcie, dziadkowie, osoby starsze i samotne, rodzice, zaproszeni goście. Były życzenia, piosenki, wierszyki, zabawy, słodczyce i herbatka. Czas umilała nam sониńska kapela „Śwagry”.

Pracę nad projektem została zakończona spotkaniem wszystkich osób zaangażowanych w jego realizację. Goście zobaczyli prezentację ukazującą poszczególne etapy naszego działania, stronę internetową i folder. Główne hasło fundacji „Działaj lokalnie, myśl globalnie” sprawdziło się w naszym przypadku, gdyż społeczność wiejska zachęcona działaniem w naszym projekcie, wspólnymi spotkaniami, przygotowaniem imprez, zaczęła myśleć o

innych inicjatywach. I tak zrodził się pomysł obchodów VI wieków Soniny oraz kontynuacji działań naszego projektu „Tu się zaczyna moja Ojczyzna”. Czy może być coś piękniejszego od wspólnego wytyczania celu, wspólnego dążenia do jego osiągnięcia, wspólnej radości i satysfakcji z efektów swojej pracy? I chociaż to koniec pracy nad projektem, przed nami nowe wyzwania. Kropeczka - miejsce, w którym żyjemy jest częścią większej całości. Więc naszedł czas, aby dowiedzieć się...

*“Co jest za górą,
Co jest za chmurą,
Co jest za drzewem?
Jestem małym człowiekiem,
Jeszcze nie wiem.”
(Anna Kamińska)
...Ale się dowiem!!!...*

Przed nami nowe wyzwania, by im sprostać trzeba wyjść na górę, a to nie łatwe. Jako dzieci chcemy zdobywać szczyty, jako dorośli chcemy rozkoszować się widokiem z nich. My nauczyciele wiemy już, że najpiękniejsza jest mała Ojczyzna, integralna cząstka większej całości – Polski, a nasi wychowankowie muszą przekonać się o tym sami.

Program otrzymał dofinansowanie w kwocie 5.000,00 zł. Realizacja trwała od 1 września 2008 r. do 28 lutego 2009 r. Wymierne jego efekty to strona internetowa z opracowaną ścieżką turystyczno-kulturalną, na której zaznaczono 11 przystanków i wydany folder „Tu się zaczyna moja Ojczyzna Sonina”. Budżet programu to kwota 18.590,00 zł, z czego 5.000,00 zł to dotacja Polsko - Amerykańskiej Fundacji Wolności. Wkład własny, darowizny firm i osób prywatnych wynosił 1.700,00 zł, a 11.890,00 zł to wkład niefinansowy do projektu.

Wszystkim darczyńcom, naszym przyjaciołom składamy wyrazy wdzięczności i podziękowania. Wasz trud i zaangażowanie przyczynił się do uatrakcyjnienia prowadzonych zajęć. Ta pomoc i chęć współpracy cieszy. Zapraszamy do odwiedzenia naszej strony internetowej: www.naszasonina.pl oraz spacerów po ciekawych zakamarkach naszej miejscowości z folderem w rękę.

Bożena Magoń i Joanna Grzeźlińska

Koło Poetów Gminy Łańcut

Jan Bartman

JEZUS JUŻ ZMARTWYCHWSTAŁ

Radość leci po wsze strony
śpiewają ptaki wilgi, kosy
ptaki naszych lasów, pól zielonych
z nimi śpiewa lud w kościele
biją mocno dzwony...
pieśń tryumfu i zwycięstwa – Alleluja
Radość leci pod strony nieba
Jezus w sercach żywy już
kamień z grobu odwalony
leży obok i daleko stąd.
Każde serce to odczuwa
czuje siłę Zmartwychwstania
Jezus w serca nasze wcisnął
miłość, pokój – w tych przemianach Alleluja

UROK WIOSNY

Urzeka wiosna dzieci kwiatami,
motyla puchem, całuje baziami
rolnika w polewyciąga ciekawie
pogwizdem szpaka, kluczem żurawi
bociana łąką gdzie chodzi bosi
i nogi myje kroplami rosy
i pszczoły z uli w tańczącym szyku
pyłek im sypie wprost do koszyków
kukulkę w lesie od rana ćwiczy
kukając w przestworzach dzieci nam liczy,
skowronka wieszka wysoko pod słońcem, by
śpiewał Bogu i kąpał się w słońcu
proboszcza nawet oczarowała
prosi go na rozmowy do konfesjonałów
a wszystko to po to to takie działanie
by uruchomił spiżowy głos dzwonu
że wiosna przyszła i Dzień
Zmartwychwstania

Cwynar Anna

COŚ O KWIATACH

Królowa kwiatów
to róża paśowa,
ukłuć kolecami
zawsze gotowa.
Niepozorna maciejka
nocą zakwita
ona swoim zapachem
zakochanych wita
Piękne astry
późno zakwitają,
one jesień rozpoczynają.
Begonia zwisająca
w skrzynkach balkonowych
ślicznie się prezentuje
tylko na polu nie przetrzymuje.
Tulipan, hiacynt i lilja
do kwiatów cebulkoowych

się zaliczają
– one cały świat rozweselają.

Korona cesarska
bardziej cesarzowi
by pasowała
ale w naszym ogródku
pozostać wolała.

Kwitną dale
zakwitły też bławaty
och – co to za piękne kwiaty!

Fiołek – kolor biały
lub fioletowy posiada

a jego woń
leci aż do sąsiada.

Nagietek pomarańczowy
do ogródka pasuje
i na dodatek
cenną maść

z niego się produkuje.

Biały przebiśnieg
niemal w śniegu zakwita
i pierwszy wiosenkę wita.

Liście mieczyka
miecz przypominają
i właśnie dlatego
tak się nazywają.

„Chryzantemy Złociste”
dawno temu taka piosenka była.

Ale teraz chryzantemy
najróżniejsze kolory posiadają
i nie tylko na cmentarzu się nadają.

Surfinia, od niedawna
u nas króluje
a na balkony „super” pasuje.

Suchary i zatrwian
na suche bukiety
się nadają.

One zimową porą
życie nam umilają.

Bratek, to kwiat miły,
kolorowy i bardzo ozdobny
lecz do rodzonego brata
przecież nie podobny.

Aksamitki – popularnie
śmierdziuchami nazywane
to są kwiaty przez wszystkich lubiane.
(najbardziej przez ślimaki)

Powojniki – to wieloletnie pnącza,
a kolory różne mają.,
do Twego ogrodu
bardzo się nadają.

DANIEL

* * *

Obiecujemy sobie lepsze dni
Inne życie

Jak kurant co w godzinę po godzinie
Wybija melodię
Kupujemy sobie kwiaty
Co za parę dni umierają
Obdarzamy się materią
Papierową, która rządzi
Całym światem
Oddajemy sobie to
Co dawniej zaciągnęliśmy
Patrząc wiecznie
W wczoraj
W jutro
Tylko dziś jest
Obok jak cień
Czy stać nas jeszcze
Na życie dla Boga
„...Syn człowieczy zostanie wydany w ręce ludzi...”
co robimy z Chrystusem dziś?

REFLEKSJA

Zawijając życie jak plaster
Wyrwać z niego naleciałości świata
Wpatrywać się i szukać (dobrej) drogi
Wskazującej w bicie serca
obowiązek, zadanie...powołanie...

Zaprzedałem życie
Zaprzedałem śmierć
Teraz nie wiem co to cnota
Teraz nie wiem co to sens
Przechodzę z kąta do kąta
Jak kukła, która rusza się gdy zagra człowiek
Nie patrząc na Boga
Nie patrząc na sumienie

Anna Kisala

PRZYWRÓĆ MI PANIE

Przywróć mi wszystkie marzenia
I tęsknotę dawnych dni.
Dobrych przysparzaj, złe odrzuć mi
Ale – najbardziej proszę, abys uwierzył mi
I to co w sercu mym noszę – pomniejszył
Taką miarką Twej sprawiedliwości wymierzył,
Czy rację mam – czy nie?
Powiedz mi proszę! Bo gdy zwątpienia
Nadejdą dni – jak ja to zniosę?
Nie żal mi – przeżytych dni – przebrnęłam je
Przez stopy trwóg wojennych, gdy zbawionego
Czepiałam się proga – politowania żebrząc
U Boga!
Dziś – starsi z pamięci opowiedzieć umią,
Ale młodzi potomkowie tego nie rozumiają
A nawet, po swojej myśli, nieciekawie
Sądzą o każdej sprawie ...
Nie wierzą, że świat polityczny – jak dawniej,
Może niespodzianie wtrącić nas w nicość...
Znów na pokaranie.
Więc proszę – słuchaj starszych pokolenia,
Możesz uniknąć – unicestwienia.

Henryk Kisala

SZCZĘŚCIE

Od lat dziecinnych po wszystkie lata,
Gonimy szczęście co wciąż ulata.
Wciąż nam ucieka, wciąż nam umyka,
Jakby się chciało z nami nie stykać.

Zdarzyć się mogło niekiedy ci,
Ze przebiegały wolniutko dni.
Innym natomiast niekiedy razem,
Dni upływały ci pełnym gazem.

Jazda na wozie, jazda pod wozem,
Wszystko się w życiu zdarzać nam może.
Samo ci szczęście do ręki włazi,
Lub zło okrutne bardzo cię razi.

Dom i rodzina pełnią wesela,
Lub zmarowana cała niedziela.
Praca i płaca – zadowolenie,
Lub z małej krzywdy rozgoryczenie.

Martwi cię portfel pusty i stary,
Lub też przeliczasz grubsze dolary.
Lecz wiesz, że krzywdy ci udzielonej,
Nie da przeliczyć się na „zielone”.

Pamięć człowieka sięga do dna,
Zła nie pamiętać – trudność się ma.
Raz świeci słońce a raz są burze,
Raz droga dobra a raz kałuże.

A mnie się zdaje – ci szczęście mają,
Co zło na ziemi dobrem zwyciężają.

Maria Lorenc

Pamięci Matki mojej
Stefanii Malarz

MOJA NIKE

Muzo przyjdź!
chcę pisać o Niej,
o Matce mojej, o bohaterce,
o Nike, nie tylko z mych snów.
Przychodzi do mnie nocą
piękna, radosna,
jak myśl zwiewna,
smukła jak sosna.

W rękę trzyma bukiet róż.
Cisza wokół, noc ciemna
i wiatr śpi w konarach drzew.
Tajemniczy blask księżycy
utrwała Jej powłóczysty cień.
Moja Nike!

W życiu widziałam Cię inną,
mocną, walczącą, bohaterską.
Wyprowadzałaś w pole patrole wroga,
przechodziłaś boso przez rzekę
w niejedną zimową noc.
Wlokąc obolałe nogi
po zamarznętej ziemi
szłaś naprzód.
Moja Nike!

Na wychudzonych ramionach
dźwigałaś życiodajny chleb.
Za Tobą huk wystrzałów,
wroga, obca mowa na szlaku,
w powietrzu zdradziecka, wszystko widząca
raca
i ta myśl – wielka niewiadoma
czy zdązysz się ukryć w wysokich krzakach?
czy ocieni Cię drugi brzeg rzeki?
czy w tej zimnej wodzie pozostaniesz na
wieki?

Przeszłaś.
W wielkim miłosierdziu swoim
chleb rozdawałaś, nie tylko tym,
których najbardziej kochałaś.
Moja Nike,
nie zamknął Cię wróg w okopach,
nie zrobił z Ciebie celu śmiercionośnej kuli,
nie pozwoliłaś.
Moja Nike,
bez miecza gotwego do cięcia,
bez karabinu, granatu i bagnetu.
Z workiem, zamiast sztandaru z napisem:
„Wolność i Chwała”.

Dla Ciebie pot i krew w inny napis się
układała,
„miłość i obowiązek”
W worku chleb.
Byłaś cała obnażonym mieczem
gotowym, czuwającym, chroniącym
w każdej chwili, przed tymi,
którzy Twoją rodzinę krzywdzili.
Moja Nike!
Pamiętam Cię także bolejącą,
przykutą do łóżka,
pomimo to walczącą
o przyszłość tych, którzy przyjdą po Tobie,
o bezpieczny dach nad ich głową,
i myśli przejrzyste, zdrowe.
Wytwałaś w bólu lata całe.
W najbliższych wyzwałaś potężną moc
i siły do przetrwania.
Kiedy odeszłaś, deszczem płakał dzień
wiosenny,
noc i niebo kirem podkreślone,
woda w rzece, w ogródku róże, maciejki
pachnące,
żaby w stawie, polne koniki i kwiaty na łące.
Cały świat płakał po Niej, po bohaterce,
po Nike, mojej Matce.

Helena Magryś

WIELKANOC

Cichy poranek, a w nim radości tak wiele.
Dziś Rezurekcja święta w kościele,
Bo dzisiaj kościół przypomniał nam,
Że dnia trzeciego zmartwychwstał Pan.
Śpieszą więc wszyscy na powitanie
By Alleluja śpiewać Ci Panie.
Niech dzwonią dzwony i głoszą nam
Bo dziś Wielkanoc
Zmartwychwstał Pan.

Po tym do domów naszych wrócimy,
Święconym jadłem stół zastawimy.
Będzie baranek na naszym stole
Cały bieluchny w pisanek kole.
Na jego głowie są złote różki,
A wokół niego łączka z rzeżuszeki.
I chorągiewką wesoło buja
Bo dzisiaj radość.
Dziś Alleluja.
Święcone jajko na stole mamy
Przy nim życzenia sobie składamy.
Abyśmy wszyscy we zdrowiu trwali
W następnym roku tu się spotkali.
A jutro będzie Dyngus, Dyngusik
Każdy obłany wodą być musi.
Taka to nasza tradycja bywa
Każdy do woli dziś się wyżywa.

Wiktoria Michna

POWROTY

Zdarzają się nam powroty,
lecz tylko już we wspomnieniach.
Powracamy w kochane miejsca
w myślach, w najskrytszych marzeniach.
Do stołu z razowym chlebem,
do pieca gdzie się wypiekał,
do żaren mielących zboże
do potrzeb każdego człowieka.
Do kuchni z cegły i gliny
gdzie ogień radośnie buzował,
do lampy naftowej, kopczącej
przy której każdy pracował.
Do kołyski wysłanej słomą,
i do konika bujanego,
do lał z gałganków, do zabaw
w ciuciubabkę i w chowanego.
Do naczyń wiszących na płocie,
do prostej ławy pod ścianą,
na której odpoczywałam
z rodzeństwem, z tatą i z mamą.
Miejsca te niezapomniane.
Miejsca serdeczne, rodzinne
dla dziadków, rodziców, dzieci.
Miejsca kochane, gościnne.

Urszula Pantola

**DO PANA
ZMARTWYCHWSTAŁEGO**

Gdy patrzę na Ciebie w cierniowej koronie
– nie wątpię, że jesteś Zwycięzcą i Królem.
Krwi krople – rubiny zastygłe na czole
zmęczonym
i lży ciężkie płynące po policzku Twoim.
I modlitwa moja żarliwa choć cicha

- bo wiem, że mnie słyszysz spod opadłych
powiek.
Stoję przed Tobą Panie choć grzeszny, marny,
lichy
stoję pełen Ciebie – odkupiony człowiek.

Rośnie we mnie wiara – Twą mocą ożywam
jak Łazarz wskrzeszony w jasnym słońcu stoję.
Wyszedłem z ciemności, powietrzem
oddycham
– zrzuciłeś ciężki kamień co gniótł serce moje.
Nie dałeś bym zginął hen w otchłaniach groty.
Rozpacz, strach mój, zwątpienie już na zawsze
schowam
– bo światłość Twą Panie ujrzały me oczy.
Swą wszechmocną dłońią w wieczność mnie
poprowadź.

Mą śmierć zwyciężyłeś przez swoje konanie
i powstałeś z martwych nad obłoki czyste.
Przyjm korną mą wdzięczność za Two
miłowanie!
Bądź na wieki pochwalon w radości mej
Chryste!

Janina Peszko

STOKROTKI

Stokrotki rosną pod naszymi stopami
Zawsze są piękne i pełnią wzruszającą rolę
Matki które noszą nas w ramionach
Są polem stokrotek

Jak stokrotki są zawzsęd piękne
Tak każda matka dla każdego dziecka
Jest najpiękniejsza niepowtarzalna
Jedyna i najlepsza

Niesie nas w swych ramionach
Łagodzi spotkanie z cierpieniem
Jest polem stokrotek
Kieruje do dobra i Chrystusa

Jak Matka Boża
Niepokalanego Serca
Niesie w swych dłoniach
Każdy naród i całą ziemię

PIĘKNO BRZOZY

Zwraca uwagę bielą kory
I zielenią delikatnych gałązek

To postać w białej sukni
Z zielonym welonem na głowie
Oslaniającym ramiona i twarz.
O spokojnym zamyślonym wejrzeniu

Brzoza osłania zielenią i bielą
Smutek o kształcie spokoju i zamyśleniu
Drzewa ze wzniesionymi ramionami
Kojarzą Chrystusa z rozpiętymi
Ramionami na Krzyżu

Gdy widzę maleńki las białych brzoź
Przypomina mi Ciebie Matko Boża

Stojącą przy krzyżu i Synu
Brzoza choć nie jest kwiatem
Lecz połączenie w niej bieli i zieleni
Jest tak piękne jak piękno kwiatów

Witosaław Rajzer

WIOSNA

Kiedy końcem marca zima się starzeje
a słońeczko raźniej i goręcej grzeje
znak to dla nas wszystkich, że wiosna
nadchodzi
i wszystko na nowo się do życia rodzi.
Taje śnieg i sople, z dachu kapie woda
nieśmiało się budzi uśpiona przyroda.
Bałwan na podwórku przez dzieci lepiony
bardzo wychudnięty, ciepłem przygarbiony
stracił nos i czapkę, swój ryszunek cały
tylko mu na piersi guziki zostały.
A karmnik przy oknie zimą oblegany
przez zimowe ptaki całkiem zapomniany,
wiewiórki swe dziuple skrzętnie wymiatają
swoje rude futra w słońcu wygrzewają.
Niebem płyną gęsi w klucze połączone
i choć długim lotem bardzo są zmęczone
wysoko na niebie radośnie gęgają,
że już wiosna przysła wszystkim oznajmiają.
Bocian w gnieździe stoi tak na jednej nodze
gniazdo ma na słupie wysoko przy drodze,
szpak ze swojej budki przez dziurkę zagląda
on pierwszy przyleciał – wszystkiego dogląda.
Wierzbowe patyki bazią oblepione,
a żółte marcówki trochę zawstyżone
nieśmiało łodyżki z liści wystawiają
i swe młode pąki w słońcu wygrzewają.
Trawa się zieleni, pąki nabrzmiewają,
bzy ciekawe światła lepki wystawiają,
azalia na biało kwieciami obsypana,
niebieska przylaszczka w ciepłe zakochana
swoje kwiatki cudne pięknie rozłożyła
i błękitny dywan w lesie pościeliła.
A tam lata śniegu przy fosie została
tu w jej mroźnym wnętrzu jakaś wiecha biała
ślizne przebiśniegi kupką się wybiły
do ciepłych promieni dzbanki wystawiły.
Miodunka, pierwiosnek też już rozkwitają
z bielutkim zawilcem czule się witają
tutaj cała łąka w krokusów kolorze
tak jak sięgniesz okiem kolorowe morze.
Jabłonie i śliwy całe w bieli toną,
zielone pastwiska majówkami płoną.
Drzewa młodym liściem już się okrywają
i na swoje kwiatki pszczoły zapraszają.
Aż tu jednej nocy zimno się zrobiło
i mięciutkim śniegiem wszystko pobielilo,
przysypało ptaki, gniazda, pąki, kwiatki,
żółte i niebieskie na rabatach bratki.
Marznie wiosna cała, aż patrzeć niemiło
na szczęście dla wszystkich nic nie wymroziło.
Znów wyszło słońeczko i ciepłutko grzeje
i znowu natura się radośnie śmieje:

ptak się otrzępuje, rozwija się kwiatek,
spod białego śniegu wygląda też bratek.
Nagły nawrót zimy wiosna wytrzymała
choć ostrego mrozu na pewno się bała.
Ostatni przymrozek rośliny poszczypała,
resztę białej zimy z obłoku wysypała.
Teraz dni gorące i ciepłutkie noce
będą rozwijały wiosenne owoce.

Feliks Sobek

PROMIENNY NAM NASTAŁ DZIEŃ

Jak wierni czciciele Czarnej Madonny
do Jej miejsca świętego, Jasnej Góry,
jak islamscy Arabowie do odległej Mekki,
tak z całej Polski do łańcuckiej fary
ciągną utrudzeni życiem, z nadzieją,
pielgrzymi,
że pod jej murami, zawsze gościnnymi,
stworzą radosną grupę ludzi
choć na dzień szczęśliwych.
Ileż tu leż tryśnie
z błyszczących uniesieniem oczu,
ileż radosnych okrzyków, gorących uścisków,
ile tajonego smutku na widok znajomych,
a tak wiekiem przytłoczonych
kochanych postaci.
Czas nieublagany,
dawniej nasz przyjaciel,
bośmy pragnęli w nim szybko dorosnąć,
dziś wróg śmiertelny,
bo najbliższych nam zabiera,
a na ciele żywych pozostawia piętno śmierci:
siwiznę, starczą zwiotczałość,
niedołęstwo, kalectwo.
Tak niewielu wygląda znośnie młodo
ale patrzcie, co się dzieje –
ich liczba nieustannie maleje.
Wchodzimy do świątyni,
by przed jej gotyckim ołtarzem
przeżyć chwilę modlitewnej zadumy,
przy eucharystycznej koncelebrze
namaszczonego kapłaństwem
naszych szkolnych rówieśników.
Coraz nas mniej.
Coraz nas mniej.
Rozmodleni, stoimy w karnych szeregach,
jak ostatni Mohikanie, przed Tobą Chryste
i niczym dawni rzymscy gladiatorzy,
pozdrawiamy Cię ich słowami
„*morituri Te salutant*”.
Mający umrzeć pozdrawiają Ciebie.
Jesteśmy tego w pełni świadomi,
bo tyłu spośród nas już przeciw odeszło,
pozostawiając po sobie jedynie
szybko gasnące wspomnienia.
Z kościoła do szkoły przemarsz powolny,
bo „już szron na głowie,
już nie to zdrowie,

Koło Poetów Gminy Łańcut

c.d. ze str. 23

choć w sercu ciągle mają”,
jak śpiewali niegdyś starsi panowie,
starsi panowie dwaj.
I oto przed nami nasza stara „buda”,
serdeczna alma mater,
co świadkiem była
uczniowskich wzlotów i porażek,
świadkiem radości i skrywanych łez.
W jej murach
wspomnienia osaczają nas rojem,
są żywe namacalne.
Dzielimy się nimi,
jak wigilijnym opłatkiem.
Jest co wspominać –
56 lat od pamiętnej matury.
Każdy z obecnych
składa zwięzły raport
z dokonań własnego żywota
zdaje liczbę z wódarstwa swego
na tej ziemi.
Z podziwem patrzymy na tych,
co dzięki swemu geniuszowi
sięgnęli po miejsca najwyższe
w hierarchii nauki.
Są chlubą naszej rówieśnej grupy.
Opuszczamy szkolne mury,
by z kwiatami przejść na pobliski cmentarz
i tam złożyć je na mogiłach mistrzów,
co młodością naszą kierowali.
Tu wspomnienia gęstnieją,
najbierają mocy błogosławieństw
i ... wyrzutów sumienia.
Błogosławimy zmarłych nauczycieli
za mądry życiowy drogowskaz,
przepraszamy za bezmyślną niewdzięczność,
co zatrała im niejedną chwilę
niełatwego życia.
Po skupionej rozmowie z duchami, ze świata zmarłych,
wracamy między ludzi żywych,
by w radosnym gwarze posilić swe ciała tym,
co w jakimś wieczniku dla nas przygotowano.
Tu znowu „nocne rodaków rozmowy”
nie mają końca
i podobnie, jak w piosence, „uśmiechy, jak żagielki
przeffruwają nad szklanek brzękiem,
zagłusza słowa wszelkie hałas, gwar”,
a serca otwierają się na ten przyjacielski zgiełek,
tak miły dla stęsknionego ucha.
„Hej, radością oczy błysną”, jak mówi poeta.
Aż chciałoby się z pełnej piersi zaśpiewać:
„*Gaudeamus igitur, seniores dum sumus*” –
radujmy się sami, wszak jesteście seniorami.
W tym radosnym nastroju
ani na moment nie zapominamy o grupie animatorów
tych serdecznych spotkań.
Złotymi zgłoskami wyrwały się w naszej wdzięcznej
pamięci
imiona Olka, Izy, Jadzi
i innych czynnie ich wspierających.
Życie wieczne, Kochani,

a za Wasze starania, podajemy Wam na
dłoni
nasze gorące serca.
Na pożegnanie warto by zanucić refren
znanej piosenki:
„Niech żyją emeryci,
wiwat seniorów ród!
Niechaj im słońce świeci
i szczęścia mają w bród!”

Franciszek Szpyrka

W KARCZMIE U JANKIELA

W Karczmie u Jankiela
zawsze pięknie grają,
ciekawskich przechodnów
do Karczmy zwabiają.
Jankiel na cymbałach
zawsze pięknie grywał,
coraz to piękniejsze
tony wydobywał.
Żyłś między nami
Polski chleb jadałś
i swym pięknym graniem
ducha pokrzepiałś.
Myśli sobie baba,
gdzie mój chłop przebywa?
Już wiem! Ja go znajdě
chyba u Jankiela.
Poszła baba do karczmy
i drzwi otworzyła,
chłop zobaczył babę,
myśli będzie chryja.
Jankiel mówi do baby:
„Co się pani gniewa na swego starego?
On tu przyszedł do mnie,
wypić se jednego”.
„Niech mi się Jankiel nie chwali,
ja dobrze wiem, że mój chłop
od dawna w karczmie wódkę „wali””.
Gdy babie nalano
wódkę na pojednanie,
zaraz się zmieniło
jej babskie gadanie.
Jankiel wciąż przygrywał
i wódkę dolewał,
myśli baba tęga
to dużo zwytzyma.
Wypiła pierwszego,
pije drugi, trzeci,
a już na czwartego
babie ślinka leci.
Myśli sobie Jankiel,
będę miał dzisiaj
interes niemały,
żeby tylko wszystkie baby pić tak
chciały.
Chłop podkręcił wąsa,
tylko pomrukiwał,
a Jankiel wódeczki
babie wciąż dolewał.

Tak się baba spiła,
ledwo co na nogach stała,
chłop ją prosi idź do domu,
ona iść nie chciała.
Na tym się skończyła
ta historia cała,
chłop poszedł do domu
baba pod stołem do rana

Genowefa Trojnar

PACHNIE WIOSNĄ

Popatrzcie na te ruczaje
I szuwały na łące
I te wierzby płaczące
I ten strumyk co płynie z daleka
A tam dalej płynie rzeka
Strumień wpada do tej rzeki
Tam są pochylone brzegi
Te zarośla zwisające
Jak bajecznie jest na łące
Jakie piękne kwiaty rosną
Wszędzie wokoło pachnie wiosną
Jak cudne te szuwały ruczaje
I wierzby płaczące
Kto ten świat stworzył
I kto go tak pięknie ułożył
Gdy się patrzy na to wszystko
Czuje się Boga bardzo blisko.

Helena Uchman

WIOSNA

Ciepły wiatr powiewa
Słońce mocniej grzeje
To wiosna się zbliża
Świat się do nas śmieje
Słowik kłaska w gaju
Kukuleczka kuka
Bocian gniazdo ściele
Serce, serca szuka.
Trawa zieleniutka
Na polnych dywanach
Świeżością pachnąca
Jaskrem przeplatana
Bazie już rozkwitły
Kotkami nazwane
Wszystko się rozwija
Jakby malowane
Piękny jesteś maju
Żabki wyśpiewują
Jest miło, radośnie
Serca się radują

*To jedna z ważniejszych dat.
Niesiemy Wam tyle kwiatów
Ile macie teraz lat.
Składamy tyle całusów
Ile płatków kwiaty mają
By zapewnić ze szczerością
Że wnuczeta Was kochają.*

Dzień Babci i Dziadzia w Przedszkolu w Wysokiej

Tymi słowami dzieci z Przedszkola w Wysokiej witwały wszystkich gości – Babcie i Dziadków.

29 stycznia 2009 r. przedszkolaki zebrały się w Domu Kultury w Wysokiej i przy wypełnionej po brzegi sali widowiskowej rozpoczęła się wzruszająca uroczystość. Po przywitaniu gości przez panią dyrektor, na scenie jako pierwsze wystąpiły dzieci 5-letnie z „Jasełkami”. Gra aktorska, stroje oraz śpiew kolęd i pastorałek, zrobiły na przybyłych duże wrażenie. Kolejno na scenie pojawiły się 6-latkowie z programem słowno-muzycznym, związanym z charakterem imprezy, wzbogaconym o polski taniec narodowy „polonez” oraz skoczną „polkę czeską”. Niewątpliwą atrakcją dla Seniorów był występ 3-4-latków. Wiersze, życzenia i piosenki okraszane inscenizacją ruchową spotkały się z ogromną radością, zyczliwością i wyrozumiałością ze strony wszystkich obecnych.

Po wybrzmieniu gromkich braw dla dzieci, wnuczeta wręczyły swoim Babciom i Dziadkom bibułkowe róże. W atmosferze ciepła i radości popłynęły także łzy wzruszenia. Mam nadzieję, że za rok będzie równie miło i radośnie.

Barbara Barnat

fot. archiwum

Konkursy w Rogóźnie

Tradycyjnie już rok po roku w lutym i marcu odbywają się w Szkole Podstawowej im. Anny Jenke w Rogóźnie konkursy poświęcone Patronce szkoły. Gromadzą one licznie młodzież ze szkół podstawowych powiatu łąncuckiego. Przyjeżdżają również szkoły spoza naszego terenu. W tym roku gościliśmy szkoły z Jarosławia (w tym szkołę prowadzoną przez Siostry Niepokalanki, do której w swoim czasie uczęszczała Anna Jenke), z Cieszacina Wielkiego, Przeworska, Pantalowic, Siedleczi, Kańczugi, Sieteszy, Manasterza.

Spośród zaproszonych gości swą obecnością zaszczylił nas: Pan Robert Kochman – sekretarz Starostwa Powiatowego.

Konkurs Recytatorski Poezji o Annie Jenke „Pragnąć tylko gwiazd” przebiegał w czterech kategoriach: recytacji, piosenki, inscenizacji i prac plastycznych.

Komisji Konkursowej, w skład której wchodził nauczyciele polonisci z różnych szkół oraz aktor Teatru Rzeszowskiego Ryszard Szetela przewodniczył Ks. Prałat Tadeusz Biały, redaktor Niedzieli Przemyskiej.

Prace plastyczne wykonane różnymi technikami ocenione zostały bezpośrednio przed konkursem i wyeksponowane na wystawie.

Ciekawa i bardzo wartościowa pod względem wychowawczym była inscenizacja, która ukazywała bezinteresowną pomoc ubogiej i wielodzietnej rodzinie.

Przez wiele lat otrzymywaliśmy poetyckie i głębokie w treści listy od Witolda Szczepańca – autora wierszy o Annie Jenke. Ze względu na odległość (mieszkał w Szczecinie), nie mógł do nas przyjeżdżać, ale sercem był zawsze wśród nas i cieszył się, że to dobro, które kiedyś zasiewała Anna rośnie i poszerza się. Nigdy nie wiemy, kiedy będzie ostatni raz... Witold Szczepaniec odszedł do wieczności, listu do nas już nie napisze, ale pozostały Jego wiersze, poprzez które będzie do nas nadal mówił i inspirował...

W konkursie wzięło udział ponad 100 uczniów z 24 szkół. Wyniki przedstawiają się następująco:

kategoria recytacji:

I miejsce: Marcelina Widz – SP nr 2 Łącut,

fot. archiwum

II miejsce: Katarzyna Kochman – SP Głuchów

III miejsce: Weronika Szpytma – SP Brzoza Stadnicka

wyróżnienie: Julia Nowak (Sonina), Paulina Wdowik (Kraczkowa), Agnieszka Probachta (Kraczkowa), Natalia Nykiel (Żołynia), Klaudia Górak (Łącut nr 3), Weronika Szybist (Łącut nr 3), Ilona Ziółkowska (Manasterz), Karolina Zygmunt (Kańczuga), Jolanta Guzy (Brzoza Stadnicka), Mariola Tomaszek (Budy Łań. nr 1), Magdalena Wiglusz (Sietesz), Bartosz Cieszyński (Handzlówka), Małgorzata Dworak (Medynia Łań.), Gabriela Król (Handzlówka), Aleksandra Czech (Żołynia), Filip Paluch (Rogóžno), Gabriela Krupa (Wysoka), Martyna Markowicz (Kosina), Joanna Szura (Łącut nr 2), Weronika Makowska (Jarosław), Piotr Lisak (Manasterz).

kategoria piosenki:

I miejsce: Łukasz Olechowski – SP Głuchów,

II miejsce: zespół wokalny SP w Kosinie,

III miejsce: Julia Pelc – SP Rogóžno.

wyróżnienie: Klaudia Łuczyk (Kańczuga), Sabina Harpula (Rogóžno), Bartosz Pondel (Głuchów), Olimpia Leniar (Siedlecza).

kategoria inscenizacji:

wyróżnienie: Izabela Glac, Sabina Harpula, Michał Wojnar, Dominik Henclik – SP Rogóžno.

kategoria prac plastycznych:

I miejsce: Sylwia Krzanicka – Cierpisz, Martyna Markowicz – Kosina, Krzysztof Łabuś – Rogóžno, Karolina i Magdalena Stolarczyk – Głuchów,

II miejsce: Patrycja Paczocha – Żołynia nr 1, Jagoda Słupek – Husow, Małgorzata Trzyna – Medynia Łąncucka,

III miejsce: Karol Bazan - Łącut nr 2, Katarzyna Barnus - Łącut nr 3, Mateusz Ptaszek - Łącut nr 4.

Prace przestrzenne

I miejsce: Patrycja Tereszkiwicz, Andżelika Szydełko - SP Cierpisz; Agnieszka Kielb, Monika Wilk,

c.d. na str. 26

Konkursy w Rogóźnie

c.d. ze str. 25

Sylvia Słysz, Karolina Morawska - SP Rogóźno,

II miejsce: Alicja Kielar – SP Cierpisz,

III miejsce: Natalia Gorczyca – SP Cierpisz.

Poza konkursem oceniono prace z Medycznej Szkoły Policealnej w Sanoku:

I miejsce: Justyna Duplaga, Edyta Sywanicz, Iza Stec, Paweł Płodzień.

wyróżnienie: Sylwia Mazurkiewicz, Maciej Mazurkiewicz, Kinga Dziobak – Cierpisz; Katarzyna Ryznar, Patrycja Jakielaszek – Kosina; Jadwiga Poleć, Marzena Nowak – Żołyńca nr 1; Karolina Rzezička – Łańcut nr 2; Zuzanna Harmuszkiewicz – Husów; Kamila Cieślachowska - Wysoka.

Niespełna miesiąc później odbył się Konkurs Wiedzy o Annie Jenke „Pełnić służbę całym życiem”. Hasło zaczerpnięte zostało z Dzienniczka Annie Jenke. Słowa służba, służyć – jakże dziwnie obco brzmią w naszych uszach. A jednak warto sobie uświadczać ich znaczenie. W każdym czasie są ludzie, a niekiedy całe rodziny potrzebujące pomocy, zwłaszcza tej bezinteresownej. Pomagać znaczy służyć... Służyć Bogu, Ojczyźnie, drugiemu człowiekowi...

Spośród zaproszonych gości na konkurs przybyli: Ks. Prałat Tadeusz Kocór, Dyrektor Wydziału Katechetycznego Kurii Przemyskiej, Stefania Majsterkiewicz – Prezes Towarzystwa Przyjaciół Annie Jenke w Jarosławiu, Andrzej Krawczyk z Jarosławia, uczeń Annie, Grażyna Czarny – Kierownik Ośrodka Kultury w Rogóźnie, przedstawiciele Rodziców.

Na ręce dyrektora szkoły wpłynęły również gratulacje i serdeczne życzenia od Mirosława Karapyty - Wojewody Podkarpackiego, ucznia Annie Jenke „Jestem przekonany, iż organizowany przez Państwa VII Powiatowy Konkurs Wiedzy o Annie Jenke „Pełnić służbę całym życiem” w doskonały sposób podsumuje i doceni tę wybitną postać w dziejach Jarosławia, a także rozślawi ją jako wzór cnót dla młodych pokoleń”. Wyrazy uznania nadeszły ze Starostwa Powiatowego podpisane przez Adama Krzysztonia i Józefa Rzepkę, również ucznia Annie Jenke.

Lekturą obowiązującą na tegorocznym konkursie była wartościowa książka S. Bernadety Lipian „Piękna młodość”. We wstępie autorka postawiła pytanie: Czy młodość może być piękna? Tu też znajdujemy odpowiedź. Ukazanie życia Annie Jenke i powołanie się na nauczanie Ojca Świętego Jana Pawła II daje odpowiedź twierdzącą. W każdym, nawet najtrudniejszym czasie można żyć pięknie. Trzeba tylko swoje życie związać z Chrystusem. W przeżywaniu i kształtowaniu swojego życia może skutecznie pomóc młodemu człowiekowi dom rodzinny, szkoła i praca nad sobą.

Uczniowie w ciągu 60 minut odpowiedzieli na 20 pytań. W czasie przerwy zorganizowano dla uczestników spotkanie ze świadkiem życia Annie Jenke. Pan Andrzej Krawczyk z Jarosławia, dzielił się wspomnieniami o swojej ukochanej Profesorce. Dla nauczycieli-opiekunów również zorganizowane zostało spotkanie z Ks. Prałatem Tadeuszem Kocórem, który wygłosił wykład nt. „Wychowanie do wartości ze szczególnym uwzględnieniem patriotyzmu”.

fot. archiwum

W swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na „podstawowe wartości, które służą dobru osoby i są to: prawda i miłość, dobro i piękno, wiara i nadzieja, wolność i odpowiedzialność, sprawiedliwość i uczciwość, świętość i zbawienie”. Podkreślił, że należy ukazywać wychowankom wartości „w sposób, który ich fascynuje i motywuje do kierowania się dojrzałą hierarchią w tym względzie”. Wychowanie do wartości, to pociąganie wychowanka osobistym przykładem i osobistą radością życia, tak jak robiła to Anna Jenke”.

W konkursie wzięło udział 66 uczniów z 23 szkół. Komisja konkursowa pod przewodnictwem Ks. Jana Krzywińskiego wyłoniła laureatów:

I miejsce: Filip Paluch – SP Rogóźno,

II miejsce: Monika Styś – SP Husów,

III miejsce: Kinga Majchrowska – SP Husów.

wyróżnienia: Julia Nowak, Gabriela Cwynar – Sonina, Ilona Ziółkowska – Manasterz, Kacper Dusiło, Marek Cisek – Cieszacin Wielki, Pamela Klucznik, Weronika Makowska – Jarosław nr 11, Aleksandra Czerniecka – Jarosław SP SS, Niepokalanek, Olga Bem – Krackowa, Julia Pelc, Przemysław Kruk, Jakub Sigda, Agnieszka Łapa – Rogóźno.

Dziękując Bogu i ludziom za te niepowtarzalne chwile, które tu wspólnie w blasku Słonecznej Skąły każdego roku przeżywamy, zaśpiewaliśmy „Oto jest dzień, który dał nam Pan”...

Janina Fudali

Świadkowie historii opowiadają młodzieży o latach 80

Finał konkursu edukacyjnego IPN - Warszawa, 31 marca 2009 r.

Za kilka tygodni, 4 czerwca 2009 r. minie 20 lat od symbolicznej daty upadku komunizmu w Polsce. Pod hasłem „Zaczęło się w Polsce” Instytut Pamięci Narodowej przygotował wiele imprez naukowych i edukacyjnych poświęconych temu wydarzeniu. Jedną z nich jest ogólnopolski konkurs historyczny „Na drodze ku wolności – społeczeństwo polskie w latach 80. XX wieku. Doświadczenia świadka historii”. Jego temat wiąże się z 20. rocznicą wielkiego solidarnościowego zwycięstwa Polaków – wygranych przez Komitet Obywatelski „Solidarność” wyborów z 4 czerwca 1989 roku. Patronami konkursu są: Marszałek Sejmu RP Bronisław Komorowski, przewodniczący KK NSZZ „Solidarność” Janusz Śniadek i prezes IPN Janusz Kurtyka.

Wśród finalistów konkursu znalazł się Bartłomiej Michna – uczeń Publicznego Gimnazjum w Wysokiej.

Zadaniem osób biorących udział w konkursie było odnalezienie świadka historii i przeprowadzenie z nim wywiadu. Opracowany w dowolnej formie materiał (tekst, zapis dźwiękowy wywiadu, nagrana kamerą relacja wideo, projekt strony internetowej, czasem film dokumentalny) autor przedstawiał do oceny jurorom.

Wiele osób decydowało się na przeprowadzenie wywiadów ze swoimi bliskimi – rodzicami, niekiedy dziadkami bądź ich znajomymi. Inni zdołali dotrzeć do działaczy podziemnej „Solidarności”, NZS, „Solidarności” Rolników Indywidualnych, niezależnego harcerstwa, czy duszpasterstw akade-

mickich. Niektórzy uczestnicy konkursu rozmawiali z pamiętającymi tamte czasy i zaangażowanymi w podziemie solidarnościowe nauczycielami.

Do prac pisemnych ich autorzy dołączali sporo materiałów ilustracyjnych: zdjęć ze zbiorów rodzinnych, wycinków prasowych z epoki, „bibuły” – czyli podziemnych wydawnictw. Wśród kopii dokumentów pojawiają się decyzje o internowaniu, areszcie tymczasowym i wyroki sądowe.

Konkurs został przeprowadzony w dwóch kategoriach: gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych. Po pierwszym – szkolnym – etapie najlepsze prace były kierowane do etapu przeprowadzanego w jednym z 11 oddziałów Instytutu Pamięci Narodowej. Z tej grupy wyłoniono 61 finalistów z całej Polski. 31 marca 2009 r. w sali wystawienniczo-konferencyjnej IPN w Warszawie odbyło się uroczyste wręczenie nagród zwycięzcom konkursu.

Michał Kurkiewicz – Biuro Edukacji Publicznej IPN

Wspomnienie o Renacie Jarosz

Mieliśmy tyle wspólnych planów i niedokończonych rozmów, tyle pomysłów i niespodziewanych odwiedzin... Zawsze był Twój głos, Twój śmiech, dźwięczny numer w telefonie... a teraz już tylko cisza i puste miejsce w albumie...

*I pytania bez odpowiedzi... może mogliśmy dla Ciebie więcej a może inaczej...
Tęsknota – ból – cierpienie - nie znają czasu. Pozostaną na zawsze z nami.*

*Potrzeba chwili, by kogoś zauważyć
godziny, by ocenić*

Jednego dnia, by polubić

A całego życia, by... zapomnieć.

8 marca 2009 r. zmarła nasza koleżanka Renata Jarosz. Znana przede wszystkim mieszkańcom Kosiny jako długoletnia nauczycielka Szkoły Podstawowej im. płk. Leopolda Lisa-Kuli w Kosinie, zasłużyła na to, by przypomnieć szerszemu ogółowi, jakie wartości prezentowała, którymi zawsze można się chlubić.

Poświęciła 28 lat swojego życia pracy z najmłodszymi dziećmi. Wyróżniała się nadzwyczaj solidnością i systematycznością. Skoncentrowana była przede wszystkim na sprawach związanych z nauczaniem swojego przedmiotu. W czasie pracy zawodowej miała wysokie osiągnięcia dydaktyczne; wielokrotnie otrzymywała Nagrodę Dyrektora Szkoły.

Swoich uczniów i wychowanków otaczała opieką i życzliwością. Zawsze stawiała sobie wysokie cele wycho-

wawcze, konsekwentnie wpajając uczniom właściwe zasady etyczne.

Była zorganizowana, uśmiechnięta, perfekcyjna. Cechowała ją szczerłość i życzliwość we wszystkich życiowych okolicznościach. W życiu prywatnym jej postawa owocowała trwałymi związkami przyjaźni, których czas nie zmieniał. Życzliwość Renaty wyrażała się w chęci niesienia pomocy każdemu, kto o nią prosił. Uczynna, nie odmawiała pomocy nikomu. Taktowna - dbała o to by, nigdy nikogo nie urazić. Bardzo zrównoważona, nigdy nie poddawała się krańcowym nastrojom. Dom, który stworzyła, do którego zapraszała wszystkich, był oazą ciszy, ładu i wytchnienia.

Gdy po przepracowaniu wielu lat w szkole nadszedł czas ciężkiej choroby, moc ducha naszej Reni nie osłabła. Wzmagającym się dolegliwościom towarzyszył niezłamany spokój. Kres przyszedł nieoczekiwanie. Cicho zamknęła swe życie w zgodzie z własnym sumieniem. W głębokim żalu, na cmentarzu w Białobrzegach, 10 marca 2009 r. rodzina, przyjaciele, znajomi i uczniowie pożegnali swoją nauczycielkę.

Renata Jarosz należała do tego pokolenia nauczycieli, które przez życie przeszło cicho...ale pozostawiło po sobie ogromne wartości etyczne, jakie próbujemy często nieudolnie stosować w życiu.

„Nie umiera ten kto żyje w naszych sercach”

*Dyrekcja, koleżanki i koledzy
Zespołu Szkół w Kosinie*

BOHATER NARODOWY, KTÓRY WYSZEDŁ Z KOSINY

Pułkownik Leopold Kula pseudonim Lis znany wszystkim jako bohater narodowy, ceniony dowódca i ulubiony żołnierz Józefa Piłsudskiego, urodził się w Kosinie 11 listopada 1896 roku. W czasie pierwszej wojny światowej walczył w Legionach Piłsudskiego jako ofiarne żołnierz i wybitny dowódca w walkach o niepodległość Ojczyzny. Po odzyskaniu wolności prowadził walkę w obronie młodych granic istniejącej zaledwie od kilku miesięcy niepodległej Polski. Zginął na polu bitwy 7 marca 1919 roku. Pośmiertnie został mianowany pułkownikiem i odznaczony Krzyżem Wirtuti Militari. Szkoła Podstawowa w Kosinie od 1989 roku nosi imię swego wielkiego Rodaka.

W tym roku mija 90 lat od jego śmierci. W związku z tym młodzież Zespołu Szkół w Kosinie, w przeddzień przypadającej rocznicy, zorganizowała uroczysty apel upamiętniający życie i bohaterską śmierć młodego dowódcy. Złożono białe – czerwone kwiaty pod tablicą pamiątkową. W tym dniu, na wietrze łopotały flagi narodowe i płonął znicz.

Uczniowie klas szóstych kosińskiej szkoły wraz z delegacją nauczycieli, dyrekcji i przewodniczącym Rady Rodziców – Stanisławem Aniołem, udali się do Rzeszowa na wojewódzkie obchody 90. rocznicy śmierci Patrona szkoły. Wszyscy wzięli udział w uroczystej Mszy Świętej pod przewodnictwem JE Ks. Biskupa Kazimierza

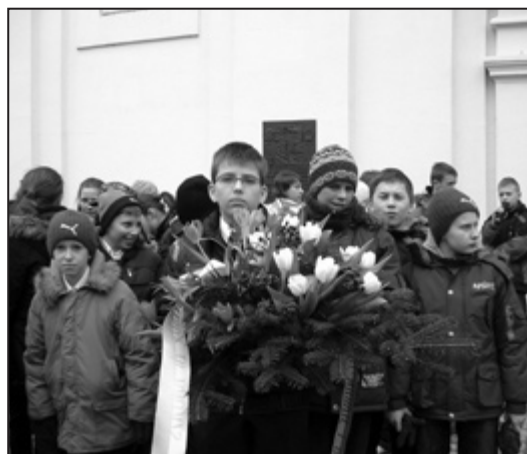
Górnego – Ordynariusza Diecezji Rzeszowskiej w kościele Świętego Krzyża w Rzeszowie. Po mszy wszyscy uczestnicy wraz z pocztami sztandarowymi przemaszerowali pod pomnik Bohatera stojący na Placu Farnym. Po odegraniu Hymnu Narodowego, podniesieniu Flagi Państwowej na maszt i przemówieniach honorowych gości odbyło się uroczyste przyrzeczenie strzeleckie młodzieży na historyczny sztandar ZS „Strzelec”. Rotę przyrzeczenia odczytał bratanek naszego Bohatera, na pamiątkę noszący jego imię, pan Leopold Kula. Oddano salwę honorową dla upamiętnienia 90. rocznicy śmierci płk. Leopolda Lisa – Kuli. Delegacje władz państwowych i samorządowych, organizacji kombatanckich i

szkół noszących imię pułkownika złożyły wiązanki kwiatów i wieńce.

Przedstawiciele młodzieży, nauczycieli i rodziców Szkoły Podstawowej im. płk. Leopolda Lisa – Kuli w Kosinie złożyli, u stóp swego Patrona, wieńiec z białe – czerwonych tulipanów. Na zakończenie uroczystości odbyły się pokazy umiejętności wojskowych oraz defilada zebranych pododdziałów.

Corocznie uczniowie z Kosiny uczestniczą w szkolnych, a następnie w wojewódzkich obchodach uroczystości związanych z Patronem szkoły i wielkim Rodakiem – jest to zawsze wspaniała lekcja historii i patriotyzmu.

Anna Borc

Uczniowie klas szóstych biorący udział w wojewódzkich obchodach 90. rocznicy śmierci płk. Leopolda Lisa – Kuli. fot. archiwum

FERIE...

...w Cierpiszu – z biblioteką

Jak ogólnie wiadomo rolą biblioteki jest zaspokajanie potrzeb czytelniczych danego środowiska, jak też gromadzenie i udostępnianie zbiorów z różnych dziedzin nauki oraz udzielanie informacji. Dzisiejsze biblioteki to także przyjazne dla ludzi miejsca spotkań, dostarczające odbiorcy rozrywki i koncentrujące się na zaspokajaniu jego potrzeb kulturalnych. Jest to bardzo ważne szczególnie na wsi, w małych społecznościach gdzie niestety placówek kulturalnych jest mniej niż w miastach. Bibliotekarz tu powinien być także animatorem kultury, wychodzić z własnymi propozycjami i działaniami w tym zakresie.

Dzieci, młodzież jak i dorośli bardzo chętnie uczestniczą w takich działaniach. Trzeba umieć poznać środowisko i trafić do niego z odpowiednią ciekawą ofertą. Poprzez różne takie formy połączone z rozrywką i zabawą możemy znakomicie współpracować z odbiorcą i jednocześnie pozyskiwać czytelników i zdobywać przychyłność otoczenia.

Przykładem takim mogą być chociażby tegoroczne ferie. Biblioteka Publiczna w Cierpiszu starała się

znaleźć sposób na nudę i pożyteczne spędzenie czasu. Podczas „Ferii z biblioteką” odbyły się 2 spotkania. Jednym z nich był wieczór z poezją, gdzie uczestnicy mieli okazję zapoznać się z twórczością poetów Gminy Łańcut poprzez antologię „Słowa i myśli najprostsze”. Trzeba podkreślić fakt, że młodzi chętnie słuchają poezji, sami potrafili pięknie czytać wiersze, by później podyskutować o nich w miłej atmosferze przy ciastku i herbatce. W spotkaniu uczestniczyła młodzież gimnazjalna i szkół średnich.

Doskonale bawiliśmy się także na spotkaniu z najmłodszymi i uczniami szkoły podstawowej. Spotkanie nosiło tytuł „Bawimy się w teatr”, dołączyliśmy tu także zabawne wróżby i życzenia walentynkowe. Dzieci bardzo chętnie, z ogromną energią i radością głośno

czytały ulubione wiersze J. Tuwima, J. Brzechwy, D. Wawilów. Odgrywaliśmy komiczne mini-scenki a biblioteka tętniła śmiechem i życiem. Starsze dzieci zabrały ze sobą młodsze rodzeństwo. Maluchy były ogromnie zadowolone i spontanicznie uczestniczyły w zabawie. Przy takiej okazji można było zauważyć talenty recytatorskie i aktorskie, co z pewnością może zaprezentować w przyszłości. Podczas ferii jak i na co dzień wszyscy chętni mogą pograć w szachy. Dzieci mogą tu zawsze tworzyć prace plastyczne, które później ozdabiają bibliotekę.

Jako bibliotekarze powinniśmy starać się, by imprezy biblioteczne były atrakcyjne, wychodzić naprzeciw potrzebom środowiska, co przynosi dobre efekty, a biblioteka postrzegana jest jako instytucja otwarta i przyjazna.

Urszula Pantola

Biblioteka Publiczna w Cierpiszu

...w Handzlówce

Dwa tygodnie beztrudnego życia dla uczniów szkół, szybko minęły. Pomimo braku śniegu: a co za tym idzie zabaw w białym puchu, lepienia bałwanów, rzucania się śnieżkami – dzieci i młodzież się nie nudziła. Miały możliwość uczestniczyć w zajęciach organizowanych w Ośrodku Kultury w Handzlówce.

Każdy dzień był nowym, ciekawym wyzwaniem.

Od godziny 10:00 do godziny 15:00 świetlica zamieniała się w miejsce rozrywki, zabawy, śmiechu. Wśród zajęć największą popularnością cieszyły się zajęcia ruchowe – opierające się na rywalizacji oraz zajęcia plastyczne. Każdy lubi przeglądać zdjęcia, dlatego pierwsze dni ferii zostały poświęcone na przygotowywanie oraz ozdabianie ramek. Oczywiście nie zabrakło licznych opowieści, wspomnień z wakacji i podróży. Świetną frajdą było „lepienie” z masy solnej. Powstawały przeróżne „arcydzieła”: zajączki, kwiatuszki, aniołki, języki, walentynkowe serduszka.

Podczas zmagania sportowych zostały rozegrane turnieje w bilarda oraz w tenisa stołowego. Dużą frajdą okazały się wyścigi z przeszkodami, konkursy sprawnościowe oraz zmagania z cza-

sem. 11 lutego młodzież uczestniczyła w Gminnym Turnieju Tenisa Stołowego w Kraczkowej. Wśród zwycięzców znaleźli się nasi rodacy: I miejsce - Estera Musz (w kategorii szkoła podstawowa) oraz Magdalena Rozmus (w kat. gimnazja), II miejsce- Sławomir Szpunar (kat. szkoła ponadgimnazjalna).

Ferie minęły szybko ale miłe wspomnienia pozostaną na długo.

tekst i zdjęcia Aleksandra Kušta

...w Rogóżnie

Biblioteka publiczna to instytucja kulturalna utrzymywana głównie z funduszy publicznych, która gromadzi i udostępnia książki ze wszystkich dziedzin i inne rodzaje zbiorów bibliotecznych (czasopisma, materiały audiowizualne) dostępne dla wszystkich bez wyjątków, mające za zadanie służyć poprzez upowszechnianie czytelnictwa, kształtowania kultury społeczeństwa, kształceniu ogólnemu i zawodowemu, wychowaniu oraz kulturalnej rozrywce społeczeństwa.

Jedną z form realizacji powyższych zadań jest organizowanie różnego rodzaju konkursów mających na celu promocję książki i biblioteki w środowisku lokalnym. Taki konkurs – pod hasłem – „Moje ferie” zorganizowano w Bibliotece Publicznej w Rogóżnie przy współpracy ze Szkołą Podstawową. Konkurs był przeznaczony dla uczniów klas I-VI.

Prace konkursowe były wykonywane zgodnie dowolną techniką pod nadzorem komisji konkursowej.

Wykonano szereg bardzo ciekawych kompozycji. Na szczególną uwagę za-

sługują prace przestrzenne wykonane przez uczniów.

Nagrodzone prace: Szymon Sacała, Krzysztof Łabuś

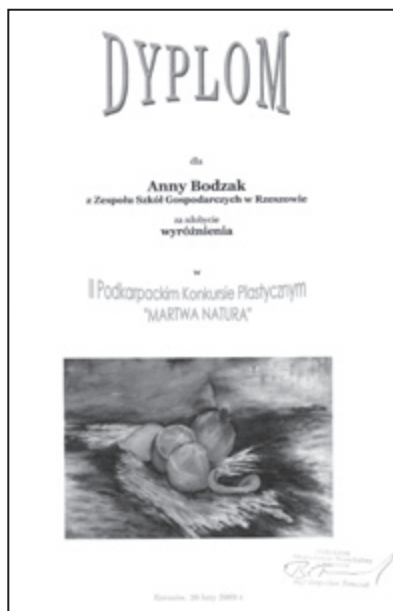
Klasy IV - VI: Radek Surmacz, Monika Wilk, Dominik Henclik

Klasy I - III: Magdalena Hołub, Wiktoria Chuchro, Artur Kielb

Tomasz Maziarz

Wyróżnienie dla uczennicy z Soniny

Anna Bodzak z Soniny, uczennica Zespołu Szkół Gospodarczych w Rzeszowie brała udział w konkursie malarskim „Martwa Natura” organizowanym przez Młodzieżowy Dom Kultury w Rzeszowie i uzyskała wyróżnienie oraz nagrodę rzeczową. Anna uczęszcza na zajęcia koła plastycznego w Ośrodku Kultury w Soninie.

Serdecznie gratulujemy.

Marcin Kisala

PRZEGLĄD PIĘŚNI MARYJNEJ „CZEŚĆ MARYI...”

Cierpisz 24 maja 2009

24 maja 2009 r. CKGŁ oraz Parafia w Cierpiszu organizują I Przegląd Pieśni Maryjnej „Cześć Maryi” dla zespołów śpiewaczych i wokalnych. Przedsięwzięcie to o charakterze cyklicznym realizowane w rocznicę urodzin Papieża Polaka w związku z Jego dewizą życiową „Totus Tuus”.

Przeładowi towarzyszyć będzie wystawa zdjęć „Moje spotkanie z Janem Pawłem II”.

Zwracamy się do Państwa z prośbą o udostępnienie swoich pamiątkowych zdjęć, które zostaną wykorzystane na tej wystawie. Zdjęcia z opisem (za potwierdzeniem odbioru) prosimy składać w miejscowych Ośrodkach Kultury do 18 maja 2009 r. Regulamin przeglądu oraz informacje można uzyskać w miejscowych Ośrodkach Kultury, CKGŁ lub na naszej stronie internetowej (www.ck.gminalancut.pl).

25 LAT STRAŻY GROBOWEJ W WYSOKIEJ

Z polską tradycją świąteczno - wielkanocną związany jest obyczaj straży grobowych. Oddziały straży grobowych na ziemi rzeszowskiej liczące po kilkadziesiąt osób dzielą się na grupy trzymające kolejno warty przy grobie. Przy zmianie warty, odbywającej się w rytmie wojskowych zwrotów, pada zawsze komenda – Bogu pokłon!!

Oddziały Straży biorą także udział w święceniu ognia, wody i pokarmów w Wielką Sobotę. Zaś po rezurekcji popisują się musztrą, która odbywa się najpierw na dziedzińcu kościoła, a następnie pod plebanią, dokąd udają się idąc w szyku wojskowym z orkiestrą, aby złożyć życzenia księdzu proboszczowi.

Najciekawsze i najbardziej malownicze straże grobowe, zwane Turkami lub Turkami Wielkanocnymi, wystawiane są dotychczas w południowo-wschodniej Małopolsce, w okolicach Krosna, Rzeszowa, Przemysła, Stalowej Woli i Leżajaska, głównie w Giedlarowej, Gniewczynie, Sarzynie, Grodzisku i Żołyni oraz we wsiach położonych w widłach Sanu: w Woli Rzeczyckiej, Rzeczycy, Radomyślu i Zbydniowie.

25 lat temu powstał również oddział straży grobowej w Wysokiej k. Łańcuta. I choć nie ma ona głębszego podłoża to wpisała się złotymi czcionkami w tradycję środowiska. Człowiek, którego pasją i zamiłowaniem są straże i orkiestry postanowił utworzyć straż grobową. Mowa tu o p. Stanisławie Wronie oraz jego małżonce Zofii, która dzielnie wspiera męża w swoich zamiarach. Aby zastęp mógł powstać i odpowiednio się zaprezentować trzeba było wiele poświęcenia i samozaparcia, które jak widzimy wzięło górę nad wszystkim. Zostały uszyte mundury, zakupione czapy z pawimi piórami, szable, białe rękawiczki. Tak ubrani młodzi ochotnicy dołączyli do zastępu istniejącej już straży pożarnej, by wspólnie uczestniczyć w obchodach Triduum Paschalnego i trzymać wartę przy grobie Chrystusa. Jak obyczaj nakazuje straż prezentuje się przed mieszkańcami wraz z orkiestrą i strażą pożarną w Niedzielę Wielkanocną po zakończeniu rezurekcji, na placu obok kościoła, składając życzenia dla księży, wójta gminy, sołtysa, przedstawicieli organizacji społecznych. Straż grobowa bierze również udział w większych uroczystościach parafialnych oraz Paradach Straży Grobowych „TURKI” w Grodzisku i Łańcucie.

„DZIECKO” – dorosło u boku wspianego komendanta Stanisława Wrony, który bez reszty poświęcił się i do dnia dzisiejszego czynnie sprawuje opiekę nad rozwojem i kondycją oddziału straży grobowej.

Z okazji 25-lecia istnienia i działalności oddziału straży grobowej dla wszystkich członków i państwa Stanisława i Zofii Wronów składam najserdeczniejsze życzenia i wyrazy uznania za dotychczasową pracę i poświęcenie dla wspólnej sprawy.

Renata Hadlaw – Kierownik Ośrodka Kultury w Wysokiej
fot. archiwum (4)

TERAZ NA SPORTOWO

28 lutego 2009 r. zespół PYZA z Albigowej wystąpił w hali Podpromie w Rzeszowie na meczu siatkówki PlusLigi Asseco Resovia contra J.W. Construction Politechnika Warszawska. Piosenką, specjalnie napisaną na cześć siatkarek i siatkarzy, jak również tańcem i barwnymi strojami wzbudził ogromny aplauz wypełnionej po brzegi widowni. Swoje tańce zaprezentował w czasie przerw między setami, a w trakcie trwania meczu dzieci kibicowały i świetnie się bawiły. Po meczu otrzymały autografy od zawodników i zrobiły sobie pamiątkowe zdjęcia.

Przed nimi następuje wyzwanie. Na początku kwietnia PYZA pojedzie zaprezentować się do Bielska-Białej i tam mam nadzieję, że podbije serca publiczności i nie tylko ...?

fot. A. Łobaza

7 marca 2009 r. odbył się w Albigowej II Rodzinny Turniej Szachowy o Puchar Dyrektora Centrum Kultury Gminy Łańcut.

W turnieju wzięło udział 9 drużyn rodzinnych dwuosobowych: Wysokiej, Łańcuta, Rakszawy i Brzózki Stadnickiej. Po rozgrywkach, które sędziował Tadeusz Szylar wyniki przedstawiły się następująco: I miejsce Eryk i Bartłomiej Cyran z Wysokiej – 14,5 pkt

II miejsce Piotr Buszta i Kamil Wermiński z Rakszawy – 12,5 pkt.

III miejsce Joanna Buszta i Tomasz Babiarczyk z Brzózki Stadnickiej – 11,5 pkt.

Gratulując zwycięzcom, okazałe puchary i dyplomy w imieniu dyrektora CKGL wręczyła kierowniczka OK M. Rajzer, zapraszając do udziału w kolejnych edycjach Turnieju.

Małgorzata Rajzer

fot. M. Rajzer

ALBIGOWIANIE W TATRACH

Albigowianie podczas występu w Bukowinie Tatrzańskiej.

Młodzież z kapeli „Hop Siup” i zespół taneczny „Młodzi Albigowianie” tegoroczne ferie zimowe spędzili łącząc przyjemne z pożytecznym, odpocznęk z pracą. Tancerze i muzycy dużo czasu poświęcili na przygotowanie programu, który zaprezentowali w podhalańskich miejscowościach Bukowina Tatrzańska i Leśnica. „Młodzi Albigowianie” podczas koncertów tańczyli poloneza, krakowiaka, wiankę tańców rzeszowskich i przy akompaniamencie kapeli – tańce lubelskie. Kapela zaś, prezentowała swoje ulubione, wesołe piosenki z naszego regionu, ukraińską „Dumkę” oraz specjalnie na tę okazję przygotowaną góralską piosenkę „Idzie dysc”. Pojechaliśmy na zaproszenie zespołu „Zawaternik”, prowadzonego przez p. Marię Dudek przy Szkole Podstawowej i Publicznym Gimnazjum w Leśnicy. Zespół ten istnieje już 25 lat, swój dorobek prezentował nie tylko w regionie, kraju, ale również na wielu festiwalach

zagranicznych. Pierwszego dnia naszego pobytu w stolicy Tatr mieliśmy przyjemność spacerować po Krupówkach, gdzie kupowaliśmy pamiątki, oscypki, podziwialiśmy zaprzęgi saneczkowe. Tego dnia byliśmy także w Bazylice Mniejszej ks. Pallotynów na Krzeptówkach, słynie ona z kunstownego, charakterystycznego dla stylu góralskiego wystroju. Uwieńczeniem dnia był koncert na scenie Domu Kultury w Bukowinie Tatrzańskiej, gdzie obydwie zespoły zaprezentowały swój program. Wysłuchaliśmy także gawęd opowiadanych przez członków zespołu „Zawaternik” piękną góralską gwarą. Kolejny dzień rozpoczął się koncertem „Młodych Albigowian” i kapeli w Zespole Szkół Leśnicy. Z wielką radością śpiewaliśmy piosenkę „Idzie dysc” wspólnie ze słuchaczami. Następnie udaliśmy się do muzeum – Zagrody Korkoszów w Czarnej Górze – zabudowania bogatego górala. Oglądając przedmioty codziennego użytku, narzędzia rolnicze usłyszeliśmy wiele ciekawych informacji o życiu i kulturze mieszkańców Podhala. Wieczór tego dnia był pełen wrażeń. Podczas spotkania integracyjnego z członkami zespołu „Zawaternik” oglądaliśmy tańce z ciupagami przy akompaniamencie kapeli smyczkowej. Wspólny śpiew i zabawy trwały do późnego wieczora.

W Dolinie Kościeliskiej

Trzeciego dnia, podczas spaceru Doliną Kościeliską podziwialiśmy ośnieżone szczyty górskie, zasypane śniegiem świerki i malownicze czapy śniegu na kamieniach w strumyku Kościeliskim. Spacer był długi – doszliśmy do schroniska na Hali Ornak – ale w takiej kompanii, nie czuje się zmęczenia. Cmentarz na Pęksowym Brzyzku to miejsce, którego nie można pominąć będąc w Zakopanem. Z ust Jana Sabały Krzeptowskiego, naszego przewodnika, dowiedzieliśmy się, że jest to trzecia pod względem rangi nekropolia w

Cmentarz na Pęksowym Brzyzku

Polsce – po warszawskich Powązkach i krakowskim Cmentarzu Rakowickim. Odwiedziliśmy groby sławnych Polaków: Kornela Makuszyńskiego, Stanisława Witkiewicza, Heleny Marusarzówny. Piękne zimowe Tatry pożegnaliśmy po mszy św. odprawionej w niedzielny poranek w uroczym górskim kościółku w Leśnicy.

Wyjazd do Zakopanego był doskonałą formą spędzenia ferii przez młodzież. Dał możliwość poznania kultury góralskiej, zetknięcia się z odmiennym folklorem, piękną gwarą. Był również lekcją tego, jak kochać i kultywować tradycje swojej małej ojczyzny.

Zespół taneczny "Młodzi Albigowianie" prowadzony jest przez Agnieszkę Lekowską-Grad, działa od 2000 r., młodzieżowa kapela ludowa z Albigowej działa od 2006 r., instruktorem jest Alina Szpunar.

Alina Szpunar
Zdjęcia Dariusz Grad

SONINA NA WĘGRZECH

W dniach 12-15 marca 2009 r. chór „Camerata” z Soniny gościł z wizytą na Węgrzech, dzięki zaproszeniu zaprzyjaźnionego chóru z Baktaloranthazy. Celem naszego wspólnego spotkania był udział w obchodach Święta Narodowego Węgrów oraz 10-lecia istnienia chóru. Oczywiście nasz wyjazd nie byłby możliwy, gdyby nie pomoc finansowa sponsorów, którym bardzo serdecznie dziękujemy. Już od pierwszego dnia pobytu w Baktaloranthazie doświadczyliśmy ogromnej życzliwości i serdeczności węgierskich przyjaciół. Spotkanie z Panem Burmistrzem, władzami miasta, członkami chóru i zespołu śpiewaczego dostarczyły nam wielu niezapomnianych wrażeń,

a bariera językowa właściwie nie istniała. Ważnym akcentem naszej wizyty był udział w sobotnim koncercie z okazji 10-lecia istnienia chóru pod dyktando p. Andrzeja Kenisa, który odbył się w przepięknej cerkwi grekokatolickiej. Piękne utwory, wspaniała interpretacja i wykonanie oraz atmosfera towarzysząca koncertowi dostarczyły wszystkim mnóstwa wrażeń. Kiedy połączone chóry polski i węgierski wykonały wspólnie kilka pieśni w narodowych językach zgromadzona publiczność nagrodziła występ owacją na stojąco. Niedzielny poranek rozpoczęliśmy nabożeństwem ekumenicznym w kościele reformatów, a potem wzięliśmy udział w uroczystościach związanych z obchodami Święta Narodowego Węgrów. Pożegnalnym akcentem był wspólny obiad i wręczenie upominków. Czterodniowy pobyt w Baktaloranthazie zaowocował zaciśnięciem więzi między naszymi chórmi. Mamy nadzieję, że wkrótce znów się spotkamy, ale tym razem na naszej polskiej ziemi.

Ewa Jucha, Ewa Hepnar
Zdjęcia J. Baran

WIELKANOCNE SPECJAŁY proponują członkinie KGW

Szanowne Członkinie KGW, szanowni mieszkańcy Gminy Łańcut

Niech święta Zmartwychwstania Pańskiego będą źródłem wielu łask, przyniosą radość, pokój i obdarzą wszelką pomyślnością Nas i Nasze Rodziny.

Rada Gminna KGW w Łańcucie
Janina Kuźniar

Wyrabianie ciasta drożdżowego i czekania, aż wyrośniewymagacprawdatrochęcierpliwości, ale nasz wysiłek zostanie nagrodzony. Babka pięknie pachnie i cudownie smakuje. Nie może jej zabraknąć na wielkanocnym stole.

Babka drożdżowa Wielkanocna

składniki: 1 kg mąki pszennej, 15 dag drożdży, 2 szklanki ciepłego mleka, 10 żółtek, 20 dag tłuszczu (masło), 25 dag cukru, szczypta soli, 20 dag rodzynek i innych bakalii.

wykonanie: Z 3 łyżek mąki, 3 łyżek mleka i 3 łyżek cukru i drożdży zrobić rozczyn. Żółtka utrzeć z cukrem. Do misy dać mleko, mąkę, drożdże i żółtka – wyrobić. Pod koniec dodać roztopione masło i nadal wyrabiać. Dodać bakalie otoczone w mące.

Przykryć ściereczką i pozostawić w ciepłym miejscu do wyrośnięcia.

Wyrośnięte ciasto wyłożyć do 1/3 wysokości ozdobnych foremek na babki (4 różne formy mieszczą się w piekarniku). Ponownie pozostawić do wyrośnięcia.

c.d. na str. 32

„Rady i wskazówki z ... kalendarza z roku 1933”

KWIECIEŃ

Przysłowia

We święty Wojciech, kobyli pociech.
Święty Marek wrzuca do wody ogarek.
Kwiecień plecień, bo przeplata,
trochę zimy, trochę lata.
Na święty Wincenty, nie chodź bosemi pięty,
Bo na święty Wincenty, nieraz mrozik cięty.

Rady Gospodarskie

Kończyć siew zbóż. Bronować i posiewać koniczyny. Rozrzucać kretowiska. Sadzić ziemniaki (najlepiej średnie, nie za małe, ani za duże). Przygotować rolę pod kapustę, buraki, len i konopie. Puste miejsce na łąkach podsiewać doborowem nasieniem, by ich nie zachwascić. W sadzie kończyć sadzenie drzewek, które trzeba w razie suszy obficie podlewać. Drzewa owocowe okopać i przymocować słabsze do palików; grunt oczyszczać z chwastów i zielsk. Konie i woły robocze dobrze żywić, by nie ustawały w ciężkiej pracy. Bydło można wypędzać na paszę, ale w domu dokarmiać suchą paszą. W pasiece poodtykać wyloty i zdjąć zimowe zewnętrzne osłony.

Dodawać pszczołom miodu, dopóki same uzbierać go nie mogą. Oczyszczyć wnętrza uli pszczół, które posnęły i ze zniszczonych pleśniq plastrów.

MAJ

Przysłowia

Maj, bydłu daj, a sam za piec uciekaj.
Na Wniebowstąpienie, Bóg w niebo, robak w mięso,
zyd w kieszeń, a diabeł wstępuje w sumienie.
Len zasiany w Stanisława, urosnie jak łąwa.
Święta Zofija, kłosa rozwija.
Do świętego Ducha nie zdejmij kozucha, a po
świętym Duchu, chodź jeszcze w kozuchu.

Rady Gospodarskie

Kończyć wszelkie zasiewy i sadzenie. Z końcem miesiąca posiać grykę, proso i len. Kapustę sadić się najlepiej po deszczu i okopuje, skoro tylko nadejdzie podrośnie. Ziemniaki po wzejściu bronować, a potem okopać. Plewie chwasty. Karmić ryby. Przygotowywać komposty. Zanim drzewa okwitną, trzeba je oczyścić z gąsienic, niszczyć mszyce, strząsać chruściki. W razie suszy podlewać obficie młode drzewka wodą, dobrze jest użyć pod nimi grunt gnojówką mieszaną z wodą. Szczepić stare drzewa. Stajnie przewietrzać. Budynki bielić przeciw muchom. Po ukończeniu zasiewów brać się do kopania nowych rowów, szczególnie na mokrych łąkach i do naprawy starych, przyczem ziemię rozrzucić po sąsiednich polach i łąkach.

Powyżej zacytowane przysłowia i porady gospodarskie (pisownia oryginalna) pochodzą z „Kalendarza Rycerza Niepokalanej na Rok Pański 1933” wydanego przez O.O. Franciszkanów z Niepokalanowa.

Za udostępnienie tych ciekawych materiałów redakcja gazety serdecznie dziękuje Panu Edwardowi Rożkowi z Soniny.

Agnieszka Wojnar

WIELKANOCNE SPECJAŁY proponują członkinie KGW

c.d. ze str. 31

Przed włożeniem do piekarnika posmarować roztrzepanym jajkiem.

KGW Sonina

Babka majonezowa

składniki: 4 jajka, $\frac{3}{4}$ szklanki mąki pszennej, $\frac{3}{4}$ szklanki cukru kryształu, $\frac{1}{2}$ szklanki mąki ziemniaczanej, 1 łyżeczka proszku do pieczenia, 5 dużych łyżek majonezu, bakalie

wykonanie: Białka ubić na sztywno, dodać cukier, nadal ubijając, dodawać żółtka, dalej ubijając.

Dodać wymieszane mąki z proszkiem do pieczenia, następnie wymieszać z majonezem i oprószonymi mąką bakałiami. Wylać do formy.

Piec w temperaturze 180°C. Po upieczeniu obsypać cukrem pudrem lub polukrować.

Babka tania, łatwa i dietetyczna.

KGW w Cierpiszu

Babeczki

składniki ciasto: 24 dag mąki, 12 dag masła, 8 dag cukru pudru, 2 żółtka

wykonanie: Składniki ciasta wysiekać razem do połączenia. Ciasto rozwałkować, wyciąć foremką, wylepić foremkę palcami i upiec.

składniki masa: 1 $\frac{1}{2}$ kostki masła, 1 olejek rumowy i migdałowy, 4 jaja, $\frac{3}{4}$ szklanki cukru kryształu, kakao

wykonanie: Masło utrzeć, dodać olejki.

Osobno ubić na parze jajka, odstawić do wystygnięcia. Masę jajeczną stopniowo dodawać do rozartego masła, ucierać, dodać kakao.

Upieczone babeczki napelnić dekoracyjnie masą.

KGW Budy Łańcuckie Prawe

Tort serowy niepieczony

składniki na masę: $\frac{1}{2}$ kg sera twarogu, 5 jaj, 2 niepełne szklanki cukru pudru, 1 galaretka wiśniowa, 1 galaretka pomarańczowa, 2 galaretki cytrynowe, 25 dag masła, 1 puszka brzoskwiń

Biszkopt na dużą tortownicę

składniki: 16 dag cukru, 16 dag mąki pszennej, w tym $\frac{1}{2}$ łyżki mąki ziemniaczanej, 4 jaja, $\frac{1}{2}$ łyżeczki amoniaku, troszkę proszku do pieczenia

wykonanie biszkoptu: Ubić białka na sztywno, dodać cukier, nadal ubijając, następnie dodać żółtka, ciągle ubijając. Wymieszać z mąką, proszkiem i amoniakiem. Upiec w tortownicy.

wykonanie masy: Ser zemleć i utrzeć z masłem, żółtkami i cukrem. Dodać gęstniejącą galaretkę pomarańczową (1 szklanka wody na 1 galaretkę). Wylać połowę masy na biszkopt, dać połowę pokrojonych w kostkę brzoskwiń. Przykryć resztą masy serowej.

Ubić białka na sztywno, dodać 1 szklankę cukru kryształu i ubijać ok. 10 min. Dodać gęstniejącą galaretkę wiśniową, wyłożyć szybko na masę serową.

Na pianę wyłożyć resztę brzoskwiń i zalać 2 galaretkami cytrynowymi.

Pozostawić w lodówce do schłodzenia.

KGW z Kosiny

V Podkarpackie Forum Kobiet Wiejskich

8 marca br., w Boguchwale pod honorowym patronatem Wiceministra Skarbu Jana Burego oraz Wojewody Podkarpackiego Mirosława Karapyty, Podkarpacka Izba Rolnicza wspólnie z Wojewódzkim Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych oraz Podkarpackim Ośrodkiem Doradztwa Rolniczego zorganizowała V Podkarpackie Forum Kobiet Wiejskich.

fot. archiwum

Głównym celem Forum było omówienie roli kobiet w życiu społeczności wiejskich, wymiana doświadczeń oraz zachęcenie pań do aktywnego udziału w inicjatywach podejmowanych na terenach wiejskich. Podobnie jak w latach poprzednich Forum było doskonałą okazją do spotkania się pań, które swoje życie zawodowe i prywatne związały z rolnictwem i środowiskiem wiejskim. Wśród uczestniczek spotkania były przedstawicielki izb rolniczych, reprezentantki kół gospodyń wiejskich, panie z zespołów doradców rolnych oraz znane w swoich środowiskach animatorki pracujące na rzecz rozwoju obszarów wiejskich.

W związku z tym, że Forum odbywało się w Dniu Kobiet były życzenia i kwiaty.

Do Boguchwały, na spotkanie z kobietami przyjechali przedstawiciele władz rządowych, samorządowych oraz reprezentanci instytucji pracujących na rzecz rolnictwa.

Wiceminister Jan Bury, mówiąc o roli kobiet powiedział, że to właśnie kobieta buduje ciepło domowego ogniska. W swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na fakt, że coraz więcej kobiet uczestniczy w życiu publicznym. Zachęcał panie do dalszej aktywności. Jak mówił, bez pracy pań z kół gospodyń wiejskich nie odbywają się żadne wydarzenia rolnicze w województwie.

Natomiast wojewoda, Mirosław Karapyta podkreślił fakt, że szczególne życzenia należą się kobietom, które oprócz roli matki potrafią i chcą angażować się w życie społeczne. Jest dumny z kobiet, które przyczyniają się do kultywowania podkarpackich tradycji.

Posel Krystyna Skowrońska, ambasador kobiet życzyła wszystkim paniom, by miały wsparcie w tym co robią, nie tylko w swojej rodzinie, ale i w samorządzie i w Rządzie RP, a asyentka poseł Renaty Butryn odczytała list skierowany do uczestniczek spotkania.

Na temat roli kobiet w UE wypowiadała się również Joanna Jarecka-Gomez, kandydatka z Podkarpacia do Parlamentu Europejskiego. Uczestniczki Forum z dużym zainteresowaniem słuchały pani Jareckiej-Gomez, która opowiedziała o swoich doświadczeniach związanych z wieloletnią pracą w strukturach unijnych.

Pani Jarecka-Gomez zwróciła uwagę na problem starzejącego się społeczeństwa państw „starej Unii” oraz na problem dużej śmiertelności kobiet z powodu zbyt późnego wykrycia chorób nowotworowych. Kandydatka do Parlamentu Europejskiego zachęcała panie do większego udziału w życiu politycznym, by jak mówiła „marzenia przekładać na realia i na konkrety”.

Na temat profilaktyki raka piersi mówiła również Teresa Strączek z Wojewódzkiego Ośrodka Koordynującego Populacyjny Program Wczesnego Wykrywania Raka Piersi. Pani Strączek przedstawiając szczegóły Programu zapraszała wszystkie panie w wieku od 50-69 lat na bezpłatne badania mammograficzne.

V Forum Kobiet Wiejskich zakończyły występy dwóch kapel ludowych: „Hyżniacy” z Hyżnego oraz „Kalinę” z Lokalnego Ośrodka Kultury „Razem w Niechobrzu.

Lucyna Rudny - Podkarpacka Izba Rolnicza

SIĘGNIJMY DO TRADYCJI

Przed nami ważne wydarzenia roku liturgicznego. Po raz kolejny przeżywamy wielki post, który ówczesnie bywa traktowany z większym lub mniejszym pietyzmem. Wszyscy wyczekujemy wiosny, a wraz z nią Świąt Wielkanocnych. Czy kierują nami jednak szlachetne i pobożne intencje? W czasie ogólnego zabiegania, konsumpcyjnego szału i komercyjnych manipulacji sięgnijmy do tradycji, do korzeni... Odnówmy w sobie świadomość tego, co rzeczywiście ma być naszym udziałem.

Niedziela Palmowa – czy to tylko okazja do parady z przepięknie wykonaną, aczkolwiek nowoczesną palmą?

Dzień ów był wstępem do Wielkiego Tygodnia. Wprowadzał w atmosferę wydarzeń bezpośrednio poprzedzających śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. Wierni uczestniczyli we mszy, podczas której ksiądz święcił palmy- symbol odradzającego się życia. Nieprzypadkowo Niedziela Palmowa jest zwana Kwietną albo Wierzbną. W Kościele katolickim wierzba uważana jest za symbol zmartwychwstania i nieśmiertelności duszy. To właśnie z gałęzi wierzby przygotowywano palmy wielkanocne. Dołączano do nich jeszcze inne rośliny: bukszpan, barwinek, borówkę, cis, widłak. Dzisiaj w miastach kupujemy palmy u ulicznych sprzedawców, czasem w ostatniej chwili przed nabożeństwem i nie zastanawiamy się zupełnie nad jej wymową. Najczęściej wybieramy „wileńskie” palemki – misternie uplecone z suszonych kwiatów i traw. Jest jednak jeszcze kilka miejsc w Polsce, gdzie do poświęcenia przynosi się pięknie zdobione, kilkumetrowe palmy wykonane własnoręcznie.

Pamiętajmy, że palma wielkanocna ma chronić ludzi, zwierzęta, domy i pola przed ogniem i wszelkim złem.

Wielkie porządki to zwiastun Wielkiego Tygodnia, tak było i kiedyś. Jednakże Wielki Tydzień był czasem porządkowania nie tylko domów, ale i „własnego wnętrza” poprzez liczne posty i umartwienia. Święcono wodę i ogień, przygotowywano jajka wielkanocne i ozdabiano domostwa kwiatami, zielonymi gałązkami, malowanymi i kolorowymi szlaczkami. Podczas wielkotygodniowych nabożeństw wierni Kościoła rozpamiętywali wydarzenia z ostatnich dni życia Chrystusa. Tak dzieje się również dziś.

Nadchodził koniec długiego postu. Młodzież szykowała zemstę na uprzykrzonym żurze i śledziu, zabawiając się albo w tzw. wieszanie żuru, albo pogrzeb śledzia. W Wielki Piątek wieczorem przy małych dworach wiązano śledzia na długim i grubym powrozie i wieszano nad drogą na suchej wierzbie, karząc go niby za to, że przez sześć niedziel panował nad mięsem, morząc żołądki słabymi posiłkami. Jakże różni się ten post od naszego, gdy tak trudno sprostać nawet najmniejszemu wyrzeczeniu.

W Wielki Piątek nie wolno było wprawdzie pracować w polu, ale w gospodarstwie należało wykonać wiele czynności. Kobiety siały w ogródkach warzywa i kwiaty, sadziły kapustę. Kiedy wyrabiały ciasto na chleb, wychodziły do sadu i obejmowały oblepionymi rękami drzewa owocowe albo myły je wodą, którą uprzednio obmywały upieczony chleb. Dzięki temu drzewa miały obficie rodzic.

W Wielki Czwartek i Piątek gospodynie przygotowywały świąteczne potrawy, wśród których honorowe miejsce zajmowały baby drożdżowe. Wszędzie snuły się zapachy pieczonego chleba, ciast, rozmaitych mięs, wędzonych kiełbas i gotowanych szynek oraz bigosu. Nocą z Wielkiego Czwartku na Wielki Piątek rozpoczynał się obrzęd wieszania Judasza. Tradycja ta przetrwała do dziś w Pruchniku i okolicznych wsiach. Monstrualnych rozmiarów kukłę wieszano jak najwyżej: na słupie, kominie czy drzewie, a następnego dnia zrzucano, bito i szarpano, włócząc po okolicy, by na koniec wysypać zeń słomę, podpalić i utopić w stawie.

Podczas Wielkiego Tygodnia kościół stawał się domem żałoby. W Wielką Środę gaszono świece na ołtarzu, a w Wielki Czwartek głos dzwonek zastępowało klekotanie kołatek. Nadchodzi dzień Męki Pańskiej. Od XV w. wznoszono w Europie tzw. kalwarie – miejsca symbolizujące Golgotę, gdzie dokonywała się męka Syna Bożego. W Polsce pierwszą z nich była Kalwaria Zebrzydowska, do której do dziś przybywają tysiące pątników, by uczestniczyć w swistym misterium, rozgrywającym się w scenerii przypominającej Jerozolimę sprzed dwóch tysięcy lat.

Powszechne było również odślanianie grobu Chrystusa, które odbywało się w Wielki Piątek. Cudzoziemcy, podróżujący po XVII-wiecznej Polsce, byli zdumieni pomysłowością, przepychem i wystawnością bożych grobów. „Chodzenie na groby”, czyli odwiedzenie ich w różnych kościołach stwarzało okazję również do spotkań ze znajomymi. Był to także czas kwestowania przez damy na rzecz biednych.

c.d. na str. 34

SIĘGNIJMY DO TRADYCJI

c.d. ze str. 33

W wiejskich chałupach gospodarze wygaszali staro ogień, by rozniecić nowy świecami zapalonymi od poświęconego, płonącego przy kościele ogniska. Wodą święconą skrapiano dom i jego obejście.

W Wielką Sobotę odbywało się święcenie potraw. Święcono wszystko, co zostało przygotowane przez gospodynię: chleb, jaja, kolorowe pisanki, wędliny, mięso, baby wielkanocne, placki, baranka z ciasta, masło, cukier, chrzan, sól i pieprz. Gdy wracano z kościoła, starano się wypędzić „złe” z gospodarstwa, obchodząc dom trzy razy, zgodnie z ruchem wskazówek zegara.

Wielkanoc to najradośniejsze święto – zarówno w kościelnym roku liturgicznym, jak i w obrzędowym kalendarzu wsi polskiej. W niedzielę wielkanocną dzwony kościelne brzmią w szczególny sposób, oznajmiając zmartwychwstanie Chrystusa. Jak wierzone na Podhalu, mogły one obudzić śpiących w Tatrach rycerzy, by szli walczyć o wolność Polski. Od XVIII wieku msze rezurekcyjne odprawiano nie o północy, lecz o świcie. Tradycyjnie towarzyszyła im kanonada ze strzelb i petard. Po mszy można było spokojnie zasiąść do stołu, podzielić się „święconym” i złożyć sobie życzenia.

Na wielkanocnym stole królowało jajko, uważane za symbol początku i źródło życia, znak zmartwychwstania i odrodzenia. W ludowych wierzeniach jajo było lekarstwem na choroby, urok, chroniło przed pożarem, zapewniało urodzaj, szczęście i pomyślność. Pisanki, kraszanki, rysowanki też miały swoją wymowę. Uważano, że malowanie jaj jest jednym z warunków

istnienia świata. Na wsi panował zwyczaj obdarowywania się pisankami. Dostawali je członkowie rodziny, dzieci chrzestne i osoby zaprzyjaźnione. W niektórych regionach Polski dorosli chowali w ogrodzie, w domu lub obejściu koszyczki z kolorowymi pisankami i słodyczami. W niedzielę wielkanocną dzieci wyruszały na poszukiwanie darów, które – jak wierzyły – przynosił wielkanocny zajączek.

Czy Lany Poniedziałek to tylko zabawne psikusy, na które z utęsknieniem czekają młodzieńcy? Śmigus – dyngus żartobliwie określano „Dniem św. Lejka”. Nikomu nie mógł ujsć na sucho. Wśród pisków, krzyków, szamotaniny i śmiechu najchętniej urządzano dyngus ładnym i lubianym pannom. Ta z dziewcząt, której nie oblano wiadrzem wody albo nie wrzucono do rzeki czuła się obrażona. W wytwornym towarzystwie zabawa przebiegała nieco łagodniej niż na wsi. Pierwotnie dyngus był wymuszaniem datków, pod groźbą przymusowej kąpieli. Śmigus oznaczał uderzanie, smaganie różgą albo palmą. Z czasem te dwa zwyczaje zostały połączone w jeden.

Woda życia wypłynęła z boku Chrystusa w Wielki Piątek, choć dopiero Wielkanoc ujawnia w pełni jej moc oczyszczania i wspomagania odradzającego się życia. Należało jednak

zachować ostrożność, ponieważ był to czas wielkiej aktywności demonów wodnych. Z tego wierzenia wywodzi się dość powszechny w Polsce zakaz kąpieli w rzekach do dnia św. Jana.

W poniedziałek wielkanocny o świcie gospodarze (podobno do dziś czynią tak tylko na południu Polski) kropili swoje pola wodą święconą, żegnali się znakiem krzyża i wbijali w ziemię palmy, co miało zapewnić urodzaj i pomyślność w pracy, a także ochronić zasiewy przed gradem.

Kiedy zbliżają się święta wielu z nas wpada w tzw. przedświąteczną gorączkę, czynimy gruntowne porządki, gotujemy, wysyłamy życzenia, robimy zakupy, ale czy dostrzegamy w tym wszystkim to, co pokazuje tradycja? To, co wiąże się z istotą tych świąt? Dziś wielki post już nie znaczy tego samego co kiedyś. Młodzież bierze udział w masowych imprezach, nie odmawiamy sobie sutych potraw, a wielu zupełnie odcina się od tradycji świątecznych, rezygnując z rodzinnych spotkań, powtarzania ciągle tych samych gestów czy słów na rzecz odpoczynku. Niech świadomość nadchodzących świąt wprowadza atmosferę oczekiwania na coś niezwykłego, niech same święta będą niezwykłe, inne niż dni powszednie, powróćmy więc do tradycji...

Iwona Szczepańska

„Bezpieczny Internet. Bezpieczne dzieci” Seminarium w Bibliotece Pedagogicznej w Łąncucie

Z okazji obchodzonego w dniu 10 lutego 2009 r. Dnia Bezpiecznego Internetu, Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka w Rzeszowie – Filia w Łąncucie włączyła się w kampanię edukacyjną Dziecko w Sieci (www.dzieckowsieci.pl). W związku z tym 25 lutego 2009 r. zorganizowała seminarium „Bezpieczny Internet. Bezpieczne dzieci”. Do udziału w spotkaniu zaproszono nauczycieli, bibliotekarzy szkolnych zatrudnionych na terenie Łąncuta oraz gmin z powiatu łąncuckiego. W pierwszej części seminarium wystąpiła komisarz Komendy Głównej Policji w Rzeszowie pani Alina Pieniążek z prezentacją pt. „Zagrożenia dzieci i młodzieży w Internecie”. Część drugą warsztatową spotkania pt. „Komputer i Internet – pozytywny i negatywny wpływ na dziecko” poprowadziła pedagog pani Anna Gdula oraz psycholog pani Joanna Woźniak z Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Łąncucie. Spotkanie miało na celu zwiększenie świadomości nauczycieli i wychowawców dzieci i młodzieży w zakresie bezpieczeństwa w Internecie. W przerwie można było zapoznać się z nowościami wydawniczymi na temat profilaktyki zagrożeń i uzależnień dzieci i młodzieży, które ufundowane zostały z Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Programu Przeciwdziałania Narkomanii Gminy Łąncut. W spotkaniu wzięło udział 40 osób.

*Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka w Rzeszowie
– Filia w Łąncucie*

fot. archiwum

W kolejnym numerze GGŁ (3/50) ukaże się artykuł „Ludwik Szydełko – działacz ludowy i spółdzielczy” przedstawiający sylwetkę Ludwika Szydełko oraz historię emigracji mieszkańców Cierpisha do Tyńca Małego k/Wrocławia w 1947 r. i 1954 r. autorstwa Jana Kubickiego i Zdzisława Szydełko.

SAMORODNA LITERATURA CHŁOPSKA W ZIEMI ŁAŃCUCKIEJ - cz. VI

Tekst źródłowy - Bronisław Nadolski

Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

Nauki Humanistyczno-Społeczne – Zeszyt 25 – Filologia Polska VII

Walenty Perec z Husowa

Jeśli Mikołaj Hussovianus, znakomity piewca poematu łacińskiego o polowaniu na żubra z początku w. XVI pochodził z tego samego Husowa w ziemi łańcuckiej, skąd się wywodził głośny pisarz ludowy z początku XIX w. Jan Rak, to owa wioska szczyciłaby się posiadaniem większej liczby pisarzy. W latach trzydziestych naszego stulecia brali się do pióra znowu tamtejsi chłopcy, wydawali we wsi „Młoda Myśl”.

Ponad wszystkich wyrósł Walenty Perec. Ojca stracił wcześniej, również matkę, chorującą na gruźlicę. Niejakie początki nauk zdobył w miejscowej szkole i poszedł na służbę do sąsiadów. Rwał się jednak do książek, czytywał czasopismo „Dzwonek” i inne, pożyczał je od kierownika szkoły Karakulskiego, trafiał do dzieł Sienkiewicza, Prusa, Kraszewskiego, Dumasa, Londona. Imponowali mu bohaterowie-żołnierze, Żeromski obudził w nim, jak sam wyznał, sprawiedliwego demokrację. Więc został działaczem ludowym. Od 1930 r. był sekretarzem miejscowego Koła Stronnictwa Ludowego, związał się z „Wiciami”. Wiciowy miesięcznik „Młoda Myśl” wydawał z Józefem Rakiem. Pisano tam, jak wspominał w

liście do mnie, „prozą lub wierszem o trudach życiowych, tęsknocie serc do czegoś lepszego, do uszlachetnienia ludzkości”. Marzono o lepszej przyszłości wsi polskiej, kulturalnej, więcej oświeconej, o „zbrataniu się wszystkich ludzi we wspólnej miłości i zgodzie”. Jako redaktorowi przyszło mu wygłaszać niewprawne wiersze i artykuły.

Myślał Perec nad dalszym swym wykształceniem. Chodził w zimowe wieczory na kursy dla dorosłych, w rozmowie z nauczycielami wspominał o ciężkich latach swego dzieciństwa, opowiadał o swych przeżyciach w wojsku. Za zachętą Błaszkiewicza wziął się już wówczas do skreślenia swego pamiętnika. Pamiętał siebie jako żołnierza-tulacza, który z każdej opresji wychodzi z uśmiechem i cało. Było tam też miejsce na przypomnienie niedzięczności, jaką się żołnierzowi odplaca w rezerwie, o tym jak nieraz wołałby znosić świst granatów i szrapneli, niż jeść chleb rezerwisty. Ów pamiętnik *Ze szczytów radości*, pisany z humorem, zabawnie, oddawał świetnie różne strony życia wojskowego, mówił o rzeczach, które boją i które znieść trzeba, odtwarzał liczne scenki rodzajowe, raz satyryczne, kiedy indziej pełne humo-

ru. Były tam karty doskonałe, ale trafiały się słabsze, za mało dopracowane. Rzecz powstała w 1934 r., w latach wielkiej biedy na wsi polskiej, stąd tyle goryczy na ostatnich kartach pamiętnika. „Pisałem te wspomnienia – notował Perec – w dnie świąteczne i w dnie robocze, często utrudzony całodziennym znojem, kreśliłem losy żołnierza-tulacza z 1918 r., głodnego i spragnionego żołnierza”.

Potem przyszła ostatnia wojna z Niemcami. Pracował wtedy Perec w spółdzielni jako sklepowy. Stykał się tu z ludźmi, docierały do niego wiadomości niedobre i przykre. Perec dostał się do konspiracji. Nieopatrznie w ręce gestapo wpadła lista organizacji. Nastąpiła ucieczka w lasy. Perecowi się to nie udało, dostał się do więzienia w Jarosławiu, później do Dachau. Szczęśliwie stamtąd powrócił do wsi ojczystej. Miał za sobą bogate przeżycia. Pisał teraz dramat w 10 odsłonach *Rok 1942*. Jest tam scena na cmentarzu, składanie przysięgi, rozmowa partyzantów w walce z Niemcami, powrót jednego z partyzantów do domu, aresztowanie go u matki, bicie więźniów w kancelarii gestapo, scena w celi więziennej w Jarosławiu, inna scena więzienna, przesłuchanie więźniów. Bez większego przygotowania dano ten dramat na scenie. Rzecz nie wywołała większego wrażenia. Brakło jej nerwu dramatycznego, brakło psychologicznego pogłębienia w portretach ludzi.

Napisał Perec także *Kajdany ducha*. Nie był z nich sam zadowolony i myślał o innym ujęciu tematu. Mają to być tragiczne przejścia ludu poniżanego i wzgardzonego, ludu polskiego, cierpiącego w więzieniach i obozach. W wynurzeniach swych zanotował autor: „Pisałbym dużo, pisałbym całe życie, wszystko co naród przeżywa. Pisałbym tak długo, aż wszystką gorycz z serca przelałbym na papier. Pisałbym po to, by pokolenia przyszłe poznały te nasze czasy, by się dowiedziały, że ich przodkowie, mając wszystkie skarby do życia potrzebne, oświatę, chleb Boży, nie umieją używać tych skarbów, wołają gnuśnieć w zacołaniu, wadzić się i sprzeczać o drobnostki zamiast zwracać uwagę na rzeczy wielkie i wzniosłe”.

Kwiaty Sonińskiej Ziemi

Profesor doktor habilitowany Gustaw Sobkowicz „W zgodzie z przyrodą”

Świat fauny i flory, zgodność człowieka z naturą bez ingerencji ręki, która go niszczy - to przyroda. Z niej każde życie wyrosło, każda jej cząstka martwa czy żywa, jest równie ważna dla powstawania tego, co nazywamy życiem. Ta harmonia sprawia, że istotna jest postawa człowieka, który szanuje ten system. Tym zasadom poświęcona była praca naukowa profesora doktora habilitowanego Gustawa Sobkowicza.

Gustaw Sobkowicz urodził się 26 czerwca 1924 r. we wsi Sonina koło Łańcuta. Maturę zdał w 1946 r. w Państwowym Gimnazjum i Liceum im. H. Sienkiewicza w Łańcutie. W tym też

roku wyjechał do Wrocławia i rozpoczął studia na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu, kończąc je w 1951 r. pracą magisterską pod kierunkiem profesora Aleksandra Tychowskiego. Do pracy zawodowej został skierowany na stanowisko zastępcy kierownika laboratorium w cukrowni Pustków. Już w czasie studiów odbywał praktykę w cukrowni i przez dwie kampanie pracował jako chemik zmianowy w cukrowni „Sulkowice” we Wrocławiu. Po uzyskaniu aspirantury wrócił do Katedry Technologii Rolnej, gdzie wykonał pracę doktorską pod kierownictwem profesora Aleksandra Tychowskiego. Stopień doktora nauk rolno-leśnych nadała mu Rada Wydziału Rolniczego Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu w 1960 r. na podstawie rozprawy pt. „Wartość fermentacyjna melasów krajowych dla przemysłu spirytusowego”. W roku 1954 Gustaw Sobkowicz został zatrudniony w Katedrze Technologii Rolnej na stanowisku adiunkta, a w roku 1968 został powołany na stanowisko docenta. Habilitował się w roku 1969 na podstawie rozprawy pt. „Wpływ przebiegu pogody w czasie wegetacji buraków na skład chemiczny, właściwości fizyczne i fermentacyjne melasów”. Tytuł profesora nadzwyczajnego nadała mu Rada Państwa w roku 1981. W roku 1989

Profesor doktor habilitowany Gustaw Sobkowicz „W zgodzie z przyrodą”

c.d. ze str. 35

wszczęto postępowanie o nadanie tytułu naukowego profesora zwyczajnego, którego nie doczekał. Jego dorobek naukowy obejmujący ponad 100 publikacji dotyczy problematyki przemysłu cukrowniczego, przemysłów fermentacyjnych, a także wpływu chemizacji rolnictwa na jakość surowców roślinnych.

Profesor Sobkowicz był zamiłowanym badaczem, dokładnym i dociekliwym, odznaczał się wielką pracowitością i sumiennością. Był promotorem 3 prac doktorskich i opiekunem 2 zakończonych pomyślnie przewodów habilitacyjnych. Powoływany był do wielu rad naukowych i komisji. Był członkiem Komitetu Technologii i Chemii Żywności PAN, członkiem Rady Naukowej Instytutu Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie, Komisji Biologii Molekularnej i Biotechnologii PAN Oddziału we Wrocławiu, członkiem kolegium redakcyjnego „Food Chemistry” (Wlk. Brytania).

Dydaktykę traktował bardzo poważnie, prowadził wykłady z kilku przedmiotów, seminaria dyplomowe i prace magisterskie. Był autorem wielu skryptów, planów i programów studiów. Studenci odnosili się do niego z wielkim respektem. Absolwenci po latach wyrażali uznanie i wdzięczność za przekazaną wiedzę.

Pod jego bezpośrednią opieką wykonało prace magisterskie 61 studentów.

Pełnił wiele funkcji organizacyjno-administracyjnych w uczelni. Był członkiem Senatu Akademii Rolniczej we Wrocławiu powoływanym do wielu komisji senackich i rektorskich. Był organizatorem i pierwszym dziekanem Wydziału Technologii Żywności. Pełnił funkcje wicedyrektora Instytutu Technologii Rolno-Spożywczej, kierownika Katedry Technologii Rolnej i Przecho-

lerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, tytułem honorowym „Zasłużony Nauczyciel PRL”, Medalem Edukacji Narodowej, odznaką „Budowniczy Wrocławia”, Srebrną odznaką „Zasłużony dla Dolnego Śląska”, złotą odznaką NOT, złotą odznaką ZNP, odznaką „Zasłużony Pracownik Przemysłu Spożywczego i Skupu”, medalem za zasługi dla Akademii Rolniczej we Wrocławiu oraz innymi odznaczeniami.

Ten wieloletni zasłużony nauczyciel akademicki, wychowawca wielu pokoleń młodzieży, organizator badań, o dużej wiedzy i umiejętnościach dydaktycznych, specjalista z zakresu przemysłu rolno-spożywczego i biotechnologii żywności był człowiekiem skromnym i pracowitym, oddanym sprawom kraju i uczelni, zawsze chętnym do życzliwej pomocy i koleżeńskiej usługi.

Prof. Gustaw Sobkowicz zmarł 10 grudnia 1990 r. Akademia Rolnicza we Wrocławiu, a szczególnie Wydział Technologii Żywności i Katedra Technologii Rolnej i Przechowalnictwa z Zakładem Biotechnologii Żywności poniosły dużą stratę.

Jego postać nie jest znana szerszej społeczności Soniny, gdyż całe życie poświęcił swej pracy naukowej, rzadko odwiedzając rodzinne strony. To osoba godna podziwu i szacunku, a jego zaangażowanie i osiągnięcia wskazywać winny drogę, którą warto obrać podczas wyborów, jakich dokonujemy w młodości.

Joanna Grzeleńska

Redakcja GGL składa serdeczne podziękowania Rodzinie Profesora Sobkowicza za udostępnienie zdjęć.

walnictwa (od 1969 r.) oraz Zakładu Biotechnologii Żywności.

Profesor Gustaw Sobkowicz znajdował czas na pracę społeczną, lubił ją, a dzięki cechom jego charakteru powierzano mu ważne funkcje. Od 1951 r. należał do Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Spożywczego NOT, pełniąc w różnych latach funkcje wiceprzewodniczącego Zarządu Wojewódzkiego we Wrocławiu, przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego i Komisji Rewizyjnej w Zarządzie Wojewódzkim we Wrocławiu i aż do śmierci był członkiem Zarządu Głównego.

Za osiągnięcia w pracy zawodowej i społecznej prof. Gustaw Sobkowicz został wyróżniony: Krzyżem Kawa-

Kiedy powstały wsie naszej gminy?

Archeologiczne ślady osadnictwa z młodszej fazy wczesnego średniowiecza (XII-XIII w.), a więc wyprzedzające XIV-wieczną kolonizację, są w południowej części dzisiejszej gminy bardzo rzadkie – pojedyncze skorupy z tych czasów znaleziono w Wysokiej (koło plebani) i w Albigowej (na terenie sadów). O ile się orientuję, brak jest jak dotychczas zabytków archeologicznych, potwierdzających

osadnictwo w XII-XIII w. na terenie Kraczkowej (traktowanej tutaj łącznie z późno wyodrębnionym Cierpiszem) i Handzlówki. Jednak zastrzegam, że nie znam na tyle dobrze materiałów z północnej części dzisiejszej gminy – z Soniny, Głuchowa, Kosiny i Rogóżna – aby wypowiadać się w sposób równie

pewny. Poza tym pamiętać trzeba, że jakąś część śladów może skrywać dzisiejsza zabudowa wsi.

Fakt istnienia starszych punktów osadniczych miał wpływ na późniejsze nazewnictwo, o czym piszę później. Jednak nie ulega wątpliwości, że późnośredniowieczne wsie, o czytelnym do

dzisiaj układzie łańców leśnych (długich, równoległych pól), powstały w swojej właściwej formie w wyniku akcji kolonizacyjnej na prawie niemieckim. W akcji tej uczestniczyły znaczne grupy ludności z Zachodu (ze Śląska? z Łużyc? z Saksonii?), które nadały tym wioskom swoiste piękno kulturowe, jak też język niemiecki, pozostający w życiu przez ok. 300 lat (tj. do XVII w. – na pewno w Albigowej, Wysokiej i Kraczkowej, w sąsiedniej Markowej i Krzemienicy, a może także w Handzlówce i Kosinie). Grupy starszej ludności – o ile takie zamieszkiwały tutaj ok. połowy XIV w. – polskiej lub ruskiej, mogły zostać włączone do nowych wspólnot wioskowych, a nawet ulec zniemczeniu.

Niezależnie od możliwości istnienia wcześniejszych osiedli, historię dzisiejszych wsi należy liczyć właśnie dopiero od czasu ich założenia (czyli przynajmniej regulacji prawnej i przestrzennej, tzn. wytyczenia gospodarstw i granic pól) w XIV w., a w niektórych wypadkach może dopiero na początku XV w.

Słowiańskie nazwy, potwierdzone w dokumencie z 1384 r., mają niewątpliwie Wysoka i Kosina (oraz pobliska Krzemienica) i wszystko wskazuje na to, że niemieckojęzyczni osadnicy zastali tu te miejscowe określenia, zaakceptowali je i przyjęli na swój użytek. Nie ma jednak pewności, czy wioski te istniały w czasach kolonizacji, czy była to tylko tradycja nazwy opustoszałych miejsc. Słowiańska jest być może także nazwa Głuchowa – o ile nie jest to spolszczona nazwa niemiecka z końcówką „-how”, jak w nazwach innych wiosek – oraz nazwa Rogóżna. Wobec braku źródeł pisanych nie wiadomo, czy nazwy obu ostatnio wymienionych wiosek istniały wcześniej, przed połową XIV w., czy raczej powstały dopiero kilkadziesiąt lat później, wraz z założeniem wsi.

Niemieckie nazwy wsi – w gminie Łańcut nosiły je Albigowa i Handzlówka, a poza tym także Markowa i prawdopodobnie Husów („Langyn Aw”) – zawierały słowo „-how” (dzisiejsze „Hau”), tj. „poręba”. Nieco podobne znaczenie może mieć słowiańska nazwa Kosiny oraz pobliskiej Sieteszy. „Piękny las” znalazł odbicie także w nazwie wsi „Schonerwalt” – być może Soniny. Lesisty charakter okolicy w okresie kolonizacji jest więc wyraźnie podkreślony, a można przyjąć, że pola dzisiejszej Albigowej i Handzlówki (oraz Markowej i po części Husowa) były karczowane właśnie przez niemieckojęzycznych osadników.

Według tradycji, zanotowanej w XVII w., pobliska Krzemienica powstała w 1349 r. Jest to jednocześnie data zakończenia walk o Ruś Halicką,

a więc moment, kiedy rozpoczęła się stabilizacja polityczna, osadnicza i gospodarcza ziemi przemyskiej, a także pierwszy etap jej integracji z Królestwem Polskim.

W 1369 r. została założona wieś Noua Villa („Neudorf”), najprawdopodobniej dzisiejsza Kraczkowa, która obejmowała także teren Cierpiska. Przy tej okazji został wymieniony sołtys wsi Kosina – a więc musiała ona powstać już przed tym rokiem.

Dokument z 1384 r. wymienia już 10 miejscowości okręgu łańcuckiego, w tym co najmniej 5 wiosek dzisiejszej gminy Łańcut (Wysoką, Albigową, Kosinę, Kraczkową i Handzlówkę), a być może 6, jeśli wieś „Schonerwalt” utożsamiać z Soniną. W tym ostatnim wypadku radziłbym jednak zachować ostrożność, bo nazwa „Schonerwalt” nie jest dotychczas znana z innych źródeł, zaś Sonina została w 1424 r. określona mianem „ad Sanctum Johannem” („do Świętego Jana”). Podobnie – nazwą „Zanktgehanes” („Święty Jan”) lub zbliżoną – określali Soninę sąsiedzi z Markowej jeszcze pod koniec XVI w. Moim zdaniem jest nawet możliwe, że dzisiejsza nazwa wsi wywodzi się właśnie od imienia patrona.

Kolejność wymieniana w dokumencie z 1384 r. – na pewno nie geograficzna – oddaje według niektórych badaczy kolejność zakładania podłańcuckich wsi. Jest to bardzo prawdopodobne, skoro na początku stoi Krzemienica, według tradycji założona w 1349 r., a na miejscu trzecim od końca wieś „Langhenhow” (zapewne Husów), założona w 1381 r. Fakt wymienienia wsi „Langhenhow”, istniejącej zaledwie od 3 lat, sprawia też, że bezpodstawne są domniemania niektórych badaczy, jakoby wioski musiały być założone odpowiednio wcześniej, bo 15-letni lub 20-letni okres wolnizny powodował, że osadnicy nie wnosili jeszcze żadnych świadczeń. Wygląda na to, że dokument wymieniał po prostu osady, których mieszkańcy albo już płacili dziesięcinę, albo mieli ją zacząć płacić automatycznie z chwilą zakończenia wolnizny.

Dokument z 1424 r. zawiera już 20 wsi z okręgu łańcuckiego, w tym wszystkie 8 wsi dzisiejszej gminy Łańcut (Sonina, Głuchów, Kosina, Rogóżno, Handzlówka, Albigowa, Wysoka, Kraczkowa). Wyraźnie widoczny jest tu układ geograficzny, z którego wyłamuje się wymieniona na końcu Chodakówka, zresztą jedyna wioska, która być może zachowała swój pierwotny kształt sprzed okresu kolonizacji. Są też podane wysokości opłat, wnoszonych z poszczególnych wsi – pełna publikacja tego dokumentu może dać cenne informacje o stanie ich zagospodarowania w

1424 r., a przynajmniej o wielkości pól, będących pod uprawą w rękach ludności wyznania katolickiego.

Wnioski z przeglądu dotychczasowego stanu badań można przedstawić następująco: Kosina powstała prawdopodobnie w przedziale lat 1349-1369, a na pewno przed 1369 r.; Kraczkowa – w 1369 r.; Wysoka i Albigowa – być może w przedziale lat 1349-1369, a na pewno przed 1384 r.; Handzlówka – być może w przedziale lat 1381-1384, a na pewno przed 1384 r.; Sonina – być może w przedziale lat 1381-1384, prawdopodobnie przed 1384 r., a na pewno przed 1424 r.; Głuchów i Rogóżno – być może w przedziale lat 1384-1424, a na pewno przed 1424 r.

Podstawowa literatura:

Blajer W.

2007 – Uwagi o stanie badań nad enklawami średniowiecznego osadnictwa niemieckiego między Wisłoką i Sanem, (w:) *Późne średniowiecze w Karpatach polskich* (red. J. Gancarski), Krosno 2007, s. 57-104.

2008 – Czy wieś Langyn Aw to rzeczywiście dzisiejsza Handzlówka koło Łańcuta? Uwagi o publikacji zatytułowanej „Przywilej lokacyjny wsi Handzlówki z 23 listopada 1381 roku”, *„Rocznik Historyczno-Archiwalny”*, t. 19, Przemyśl 2008, s. 5-21.

Borc H.

2005 – Parafia Markowa w okresie staropolskim i do schyłku XIX stulecia, (w:) *Markowa – sześć wieków tradycji. Z dziejów kultury i społeczeństwa* (red. W. Blajer, J. Tejchma), Markowa 2005, s. 72-189.

Półwiartek J.

1993 – Wieś Markowa w okresie systemu pańszczyźnianego, (w:) *Z dziejów wsi Markowa* (red. J. Półwiartek), Rzeszów 1993, s. 13-54.

Trojnar F.

1988 – Mity i fakty. Przyczynek do historii średniowiecznego osadnictwa w okręgu Łańcuta, *„Rocznik Przemyski”*, t. 26, Przemyśl 1988, s. 109-146.

Przegląd danych źródłowych (podkreślono nazwy wiosek dzisiejszej gminy Łańcut):

1369: lokowana: Noua Villa (Newdorf)

wymieniona: Kossyna

1381: lokowana: Langyn Aw

1384: wymienione: Cremnecz, Wysoka, Helwygheshow, Markenhaw, Cossyn, Czetyes, Nawedorph, Langhenhow, Schonerwalt, Henselshow

1424: wymienione: ad Sanctum Johannem, Głuchow, Kosszyna, Rogoszna, Markenhaw, Gabryelowagacz, Ostrow, Myculicz, Nyzaczycze, Szetyscha, Strzelna (Abszar?), Wolya circa Szetyscha, Langenhaw, Hansylshaw, Helwygowa, Wysoka, Nouawilla, Lychtenhaw alias Malowa, Krzemynyca, Chodocowycz

dr hab. Wojciech Blajer

Redakcja GŁ składa serdeczne podziękowania panu dr hab. Wojciechowi Blajerowi – pracownikowi Instytutu Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie za przygotowanie dla naszych czytelników artykułu dotyczącego czasu powstania wsi dzisiejszej gminy Łańcut.

VI wieków Soniny

Sonina rozpoczęła obchody VI wieków powstania wsi od Spotkania Trzech Pokoleń, które odbyło się 12 lutego 2009 r. w Zespole Szkół.

Powołany został Komitet Obchodów „VI wieków Soniny” oraz Kolegium Redakcyjne do napisania szkiców historii Soniny. Wszystkie imprezy odbywające się w br. będą organizowane pod hasłem obchodów jubileuszu, natomiast podsumowanie uroczystości będzie w czerwcu 2010 galą na stadionie LKS „Sawa”.

RS

Siódmy wiek Albigowej

Już na najbliższej Wystawie Sztuki i Rękodzieła „Wielkanocne Tradycje” (28-3.-03.2009 r.) pojawi się znak obchodów 625-lecia pierwszej informacji o istnieniu wsi Albigowa. Zaplanowane na cały rok (do maja 2010) działania będą odbywać się pod hasłem SIÓDMY WIEK ALBIGOWEJ.

Albigowa jest jedną z tych wsi, które nie mają zachowanego aktu lokacyjnego i w związku z tym trudno ustalić dokładną datę jej powstania. Niemniej przez analogię (jak to wykazuje w artykule W. Blajer) można przyjąć, że wieś ma między 625 a 650 lat. Stąd uzasadnione wydaje się hasło przewodnie obchodów jubileuszowych. O wydarzeniach związanych z tymi działaniami będziemy informować czytelników „Głosu Gminy Łañcut”.

IW

GMINNE IGRZYSKA MŁODZIEŻY SZKOLNEJ SZKÓŁ PODSTAWOWYCH

W MINI PIŁCE SIATKOWEJ DZIEWCZĄT – SP SONINA NAJLEPSZA

Sukcesem drużyny SP Sonina zakończył się turniej piłki siatkowej dziewcząt, który odbył się w hali sportowej Zespołu Szkół w Kraczkowej. W imprezie pod patronatem Gminnego Szkolnego Związku Sportowego wzięło udział 6 zespołów naszej gminy (SP Albigowa, SP Cierpisz, SP Głuchów, SP Kraczkowa, SP Sonina, SP Wysoka).

W fazie grupowej zespół z Kraczkowej zakończył zmagania z kompletem punktów, wygrywając kolejno z SP Albigowa 2:0 oraz z SP Wysoka 2:0 i awansował do półfinałów z pierwszego miejsca. Drugą lokatę wywalczył zespół z Wysokiej.

W drugiej grupie fazy eliminacyjnej najlepszymi drużynami okazały się ekipy z Soniny i Głuchowa. SP Sonina wygrywając kolejno z SP Cierpisz 2:0 i z SP Głuchów 2:1, pewnie awansowała do półfinałów z pierwszego miejsca. Drugie miejsce przypadło SP Głuchów, dzięki zwycięstwu nad Cierpiszem 2:0.

W półfinale A - soninianki zmierzyły się z SP Wysoka wygrywając 2:0, zaś w półfinale B - SP Kraczkowa pokonała po zaciętym pojedynku zespół z Głuchowa 2:0.

W małym finale o 3. miejsce zespół z Wysokiej uległ drużynie z Głuchowa 1:2.

Do finału drużyna SP Sonina stanęła mocno skoncentrowana i po dramatycznym boju ostatecznie pokonała zespół gospodarzy 2:1. Dalsze miejsce zajęła reprezentacja z Albigowej, która walcząc o 5. miejsce pokonała ekipę z Cierpiska 2:0.

Po rozegraniu meczu finałowego odbyło się uroczyste zamknięcie turnieju, z udziałem Wicedyrektora Zespołu Szkół w Kraczkowej p. Elżbiety Jękot, połączone z wręczeniem pucharu, dyplomu, a poszczególnym za-

wodniczkom zwycięskiej drużyny - medali. Dzięki sponsorowi zawodów firmie „WIM” z Łañcuta zespoły z Kraczkowej i Głuchowa, które zajęły miejsca na podium, otrzymały pamiątkowe statuetki.

Najlepszą zawodniczką igrzysk została wybrana **Klaudia Zajac** ze Szkoły Podstawowej w Głuchowie, za co otrzymała medal i dyplom uznania.

Mistrz Gminy (SP Sonina) będzie reprezentować Gminę Łañcut na turnieju powiatowym, który odbędzie się w Zespole Szkół w Żołyńi.

Witold Kuźniar

Obok na fot. Klaudia Zajac. Poniżej zwyciężczynie GIMS w mini piłce siatkowej: K. Chudzik, G. Cwynar, K. Grad, I. Ingłot, D. Józefczyk, I. Kołodziej, K. Krauz, K. Matejek, K. Maruszak, K. Sondaj, B. Szczepańska – opiekun M. Piechuta

W MINI PIŁCE SIATKOWEJ CHŁOPCÓW – PUCHAR DLA SP SONINA

Zwycięstwem siatkarzy SP Sonina zakończył się rozgrywany 5 marca 2009 r. turniej mini piłki siatkowej chłopców w hali

sportowej Zespołu Szkół w Kraczkowej. W imprezie zorganizowanej przez Gminny Szkolny Związek Sportowy w Łañcutie

wystartowało 5 szkół podstawowych Gminy Łañcut (SP Albigowa, SP Głuchów, SP Kraczkowa, SP Sonina, SP Wysoka).

W turnieju, który stał na wysokim poziomie, zwycięsko ze zmagani wyszli chłopcy z Soniny, którzy zakończyli turniej z jedną przegraną, wygrywając kolejno z SP Wysoka 2:0, z SP Albigowa 2:0 i SP Głuchów 2:0. Na drugim miejscu uplasowała się SP Kosina, odnosząc tylko jedną porażkę z SP Albigowa 1:2, zaś trzecie miejsce przypadło w udziale zespołowi z Albigowej, który dzięki determinacji i woli walki przypieczetował swoje miejsce na podium,

Dawid Cwynar

Zwycięzcy GIMS w mini piłce siatkowej: P. Bednarski, D. Borecz, D. Dąbek, K. Lichtarski, M. Matejek, Sz. Paczocha, D. Szczepański, J. Szpunar – opiekun W. Kuźniar

również trzema zwycięstwami. Dalsze lokaty zajęły Szkoły Podstawowe z Wysokiej i z Głuchowa.

Po zakończeniu ostatniego spotkania odbyło się uroczyste zamknięcie turnieju z udziałem Wicedyrektora Zespołu Szkół w Kraczkowej p. Elżbiety Jękot, połączone z wręczeniem pucharu, dyplomu i medali dla zwycięskiej drużyny. Pozostałe drużyny, które uplasowały się na podium (SP Kosina i SP Albigowa), dzięki firmie oponiarskiej „WIM”

z Łańcuta – sponsorowi zawodów, otrzymały okolicznościowe puchary i dyplomy.

Najlepszym zawodnikiem turnieju został wybrany **Dawid Cwynar** ze Szkoły Podstawowej w Wysokiej, za co otrzymał medal i dyplom uznania.

Zwycięska drużyna (SP Sonina) będzie reprezentować Gminę Łańcut na Powiatowych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Zespole Szkół w Żołyni.

Witold Kuźniar

GIMNAZJADA GMINY ŁAŃCUT

W PIŁCE SIATKOWEJ DZIEWCZĄT – PUCHAR DLA PG ALBIGOWA

Zwycięstwem siatkarek PG Albigowa zakończył się rozgrywany 19 lutego 2009 r. turniej piłki siatkowej dziewcząt w hali sportowej Zespołu Szkół w Kraczkowej. W imprezie zorganizowanej przez Gminny Szkolny Związek Sportowy w Łańcutcie wystartowały 4 szkoły gimnazjalne Gminy Łańcut (PG Albigowa, PG Głuchów, PG Kraczkowa, PG Sonina).

Bezkonkurencyjne okazały się dziewczęta z Albigowej, które zmagania zakończyły z kompletem punktów, bez straty seta. Na drugim miejscu uplasowała się PG Kraczkowa, zaś trzecie miejsce przypadło Gimnazjum w Głuchowie. Na czwartym miejscu,

uplasowały się dziewczęta z Soniny. Po zakończeniu ostatniego spotkania odbyło się uroczyste zamknięcie turnieju, połączone z wręczeniem pucharu, dyplomu i medali dla zwycięskiej drużyny. Dzięki sponsorowi zawodów firmie oponiarskiej „WIM” z Łańcuta zespoły z Kraczkowej i z Głuchowa, które zajęły kolejne miejsca na podium, otrzymały pamiątkowe statuetki.

Najlepszą zawodniczką turnieju została wybrana **Lidia Kopala** z Publicznego Gim-

nazjum w Albigowej. Zwycięska drużyna (PG Albigowa) będzie reprezentować gminę na powiatowej Gimnazjadzie w hali MOSiR w Łańcutcie.

Witold Kuźniar

Na fot. z lewej Lidia Kopala. Poniżej zwyciężczynie Gimnazjady w piłce siatkowej: L. Baran, N. Baran, K. Bytnar, K. Bytnar, K. Cisek, C. Gierczak, L. Kopala, A. Kluz, E. Preizner A. Rupa, – opiekun A. Szczepańska

GIMNAZJADA GMINY ŁAŃCUT

W PIŁCE RĘCZNEJ CHŁOPCÓW – PUCHAR DLA PG KRACZKOWA

Zwycięstwem szczypiornistów z PG Kraczkowa zakończył się rozgrywany 7 lutego 2009 r. w hali sportowej Zespołu Szkół Kraczkowej, turniej piłki ręcznej chłopców. W Igrzyskach pod patronatem Gminnego Szkolnego Związku Sportowego wzięły udział 4 drużyny ze szkół gimnazjalnych Gminy Łańcut (PG Głuchów, PG Kraczkowa, PG Sonina, PG Wysoka).

Bezkonkurencyjni okazali się gospodarze turnieju, którzy zakończyli zmagania z kompletem punktów, wygrywając kolejno z PG Wysoka 10:7, PG Głuchów 17:5 i PG Sonina 18:3. Na drugim miejscu uplasowała się drużyna z PG Wysoka, pokonując PG Sonina 14:3 i PG Głuchów 14:7. Trzeci stopień podium przypadł

chłopcom z PG Głuchów, którzy uporali się z PG Sonina 17:7. Poza podium na czwartym miejscu uplasowało się Gimnazjum w Soninie.

Z rąk Wicedyrektora Zespołu Szkół w Kraczkowej p. Elżbiety Jękot zwycięska drużyna otrzymała puchar, dyplom, a zawodnicy - medale. Zespoły z drugiego i trzeciego miejsca od sponsora zawodów p. Witosława Michny, właściciela Autoryzowanego Serwisu Opon „WIM”, otrzymały pokaźne statuetki.

Najlepszym zawodnikiem turnieju

został wybrany **Paweł Ingłot** z Publicznego Gimnazjum w Kraczkowej, za co otrzymał medal i dyplom uznania.

Zwycięski zespół (PG Kraczkowa) zakwalifikował się do zawodów szczebla powiatowego Gimnazjady, która odbędzie się w hali MOSiR w Łańcucie.

Skład zwycięskiego zespołu: B. Belcer, Ł. Flak, D. Fołta, P. Helbin, M. Ingłot, P. Ingłot, K. Kunysz, P. Lutak, Ł. Nazimek, K. Studziński, M. Szczepański, P. Techman – opiekun S. Kisała

Witold Kuźniar

W PIŁCE RĘCZNEJ DZIEWCZĄT – ZŁOTO DLA PG KOSINA

28 stycznia 2009 r. 6 zespołów (PG Albigowa, PG Głuchów, PG Kosina, PG Kraczkowa, PG Sonina, PG Wysoka) rywalizowało w piłce ręcznej dziewcząt, biorąc udział w Gimnazjadzie Gminy Łańcut, której areną była kraczkowska hala sportowa.

W fazie wstępnej zawodów dziewczęta rywalizowały w dwóch grupach eliminacyjnych. W pierwszej grupie najlepiej spisał się zespół z Kosiny, który w pierwszym meczu wygrał z ekipą z Kraczkowej 15:2, a następnie odniósł zdecydowane zwycięstwo nad zespołem z Głuchowa 16:1. Oprócz Kosiny do półfinału awansował zespół z Głuchowa po zwycięstwie nad Kraczkową 3:2.

W drugiej grupie zespołów zdecydowanie najlepszym zespołem okazały się albigowianki, które odniosły dwa zwycięstwa nad zespołami z Wysokiej 13:0 i Soniną 8:0. Z drugiej pozycji do półfinału awansowała szkoła z Wysokiej, która pokonała Soninę 5:2.

W pierwszym półfinale faworyt turnieju, zespół z Kosiny, gładko pokonał Wysoką 19:0 i awansował do finału rozgrywek. W drugim półfinale zespół z Albigowej uporał się z ekipą z Głuchowa 7:3.

W meczu o trzecie miejsce zespół z Głuchowa, udowodnił wyższość nad zespołem z Wysokiej, pokonując go 7:2.

W finale turnieju, ekipa z Kosiny pewnie pokonała dobrze spisujący się zespół z Albigowej 17:3 i udowodniła, że jest najlepsza w tej dyscyplinie w gminie.

Tuż po zakończeniu ostatniego spotkania odbyło się uroczyste zamknięcie turnieju z udziałem Wicedyrektora Zespołu Szkół w Kraczkowej p. Elżbiety Jękot, połączone z wręczeniem pucharów, medali i dyplomów dla najlepszych drużyn turnieju. Dzięki sponsorowi p. Witosławowi Michna, właścicielowi firmy serwisowej opon „WIM” w Łańcucie, zespoły z 2 i 3 miejscem za osiągnięte wyniki w turnieju również mogły cieszyć się z otrzymanych pucharów.

Najlepszą zawodniczką turnieju została wybrana **Sylwia Wierzińska** z Publicznego Gimnazjum w Kosinie, za co otrzymała medal i wyróżnienie. Tegoroczni zwycięzcy PG Kosina i PG Albigowa (wicemistrz), dzięki znakomitej grze w finale, zakwalifikowały się do rozgrywek szczebla powiatowego, które odbędą się w hali sportowej MOSiR w Łańcucie.

tekst i zdjęcia Witold Kuźniar - Gminny Organizator Sportu

Sylwia Wierzińska

Zwyciężczynie Gimnazjady w piłce ręcznej: N. Dudzik, K. Jasek, K. Kordas, J. Markowicz, K. Markowicz, K. Markowicz, S. Szczepańska, A. Wierzińska, J. Wierzińska, S. Wierzińska, – opiekun D. Tajchman

Z okazji zbliżających się Świąt Zmartwychwstania Jezusa – dla wszystkich: samorządowców, działaczy, zawodniczek i zawodników, sympatyków i wszystkich kochających sport – najlepsze życzenia przekazuje Redakcja Sportowa

Turniej Mikstów w Soninie

W poniedziałek 9 lutego 2009 r. w hali sportowej Ośrodka Kultury w Soninie odbył się I Turniej Mikstów w siatkówce. Ilość drużyn była ograniczona do 16 par. Decydowała kolejność zgłoszeń. Grano systemem pucharowym do dwóch porażek: rundy wstępne - jeden set do 20, kolejne rundy jeden set do 25.

Wyniki:

1. Edyta Szmuc (Wysoka) - Radosław Cisek (Sonina)

2. Anna Kluz (Sonina) - Rafał Kadlof (Głuchów)

3. Małgorzata Hajduk (Sonina) - Paweł Dołęga (Łañcut)

4. Anna Kruk (Sonina) - Marcin Figiela (Rakszawa)

5-6 Karolina Ochalik (Sonina) - Krzysztof Bem (Kraczkowa), Edyta Mach (Kraczkowa) - Damian Kłosowski (Cierpisz)

7-8 Lidia Kopala (Albigowa) - Krzysztof Gugala (Malawa), Jolanta Ządę-

cka (Łañcut) - Marcin Kisała (Handzlówka)

9-12 Celina Gierczak (Albigowa) - Marek Pysz (Albigowa), Agnieszka Ządęcka (Łañcut) - Jakub Kruk (Sonina), Martyna Siewierska (Kraczkowa) - Karol Kucaba (Kraczkowa), Anna Hajduk (Sonina) - Sławomir Kulas (Sietesz)

12-16 Klaudia Janda (Sonina) - Przemysław Tajchman (Wysoka), Beata Kluz (Albigowa) - Jarek Łoza (Handzlówka), Beata Ingot (Markowa) - Tomasz Kluz (Markowa), Karolina Czarny (Markowa) - Krzysztof Wiglusz (Gać)

Zwycięskie pary otrzymały pamiątkowe dyplomy oraz medale ufundowane przez głównego organizatora turnieju Centrum Kultury Gminy Łañcut.

Marcin Kisała
- Koordynator ds. sportu i rekreacji

8 marca 2009 r. w hali sportowej Zespołu Szkół w Kraczkowej odbyło się uroczyste zakończenie rozgrywek Amatorskiej Ligi Piłki Siatkowej Gminy Łañcut w sezonie 2008/2009.

W tym roku w zakończeniu brali udział zarówno siatkarze drużyn męskich, jak również siatkarki grające po raz pierwszy w rozgrywkach żeńskich. Na uroczyste zakończenie Ligi przybyły wszystkie drużyny biorące udział w rozgrywkach w tym sezonie, a także bardzo licznie kibice i sympatycy poszczególnych drużyn. Organizatorzy przygotowali kilka niespodzianek, a zawodnicy dostarczyli wielu emocji w meczach o jak najwyższe miejsce na podium.

mecz o 3 miejsce w rozgrywkach męskich: Speed Markowa - Polonez Łañcut 3:2 (25:22, 25:20, 21:25, 19:25, 15:13)

mecz o 1 miejsce w rozgrywkach męskich: UKS Gimbrzeg Białobrzegi - Team Sonina 3:2 (25:15, 17:25, 23:25, 25:20, 16:14)

mecz dziewcząt o 1 miejsce w rozgrywkach żeńskich: "Victoria" Sonina - Kraczkowa 2:0 (26:24, 25:21)

W trakcie meczów finałowych zaprezentowały się zespoły taneczne: "Mikado" z Albigowej oraz "Akcent" z Cierpisha - działające przy Centrum Kultury

fot. archiwum (3)

Gminy Łañcut oraz grupa cheerleaderek z Zespołu Szkół w Albigowej.

Pamiątkowe puchary, dyplomy, piłki, upominki oraz kubki z nowym logo naszej Ligi najlepszym drużynom wręczyli: przewodniczący Rady Gminy Łañcut Roman Skomra, dyrektor Centrum Kultury Gminy Łañcut Andrzej Łobaza, koordynator ds. sportu i rekreacji CKGŁ Marcin Kisała (organizator Ligi).

Podczas dekoracji obecni byli również zaproszeni goście, a wśród nich pani dyrektor Zespołu Szkół Joanna Ząbek, radni z Kraczkowej oraz prezesi klubów sportowych z terenu naszej gminy. Oczywiście nie należy zapominać o wspaniałych kibicach siatkówki, ale to już przecież wszyscy wiedzą, iż siatkarscy kibice w naszym kraju są najlepsimi na świecie.

Podsumowując imprezę finałową organizator Ligi Marcin Kisała zaprosił wszystkich chętnych do wspólnej zabawy na przyszły rok, gwarantując jeszcze więcej emocji oraz niespodzianek na sezon 2009/2010.

Kolejność na podium w sezonie 2008/2009

rozgrywki kobiet: 1 miejsce Sonina - trener Marcin Kisała, 2 miejsce Kraczkowa - trener Katarzyna Kisała, 3 miejsce Markowa - trener Krzysztof Wiglusz, 4 miejsce Albigowa - trener Alina Szczepańska, 5 miejsce Białobrzegi - trener Marian Kurek, 6 miejsce Husów - trener Marek Ozóg, 7 miejsce Głuchów - trener Tomasz Skomra

rozgrywki męskie: 1 miejsce UKS Gimbrzeg Białobrzegi - trener Marian Kurek, 2 miejsce Sawa Team Sonina - trener Marek Czechowicz, 3 miejsce Speed Markowa - trener Tomasz Kluz, 4 miejsce Polonez Łañcut - trener Dariusz Pluciński, 5 miejsce Gas Albigowa - trener Krzysztof Gugala, 6 miejsce Sokoły Gać - trener Marek Szewczyk, 7 miejsce Fart Cierpisz - trener Łukasz Maciejak, 8 miejsce Sawa Junior Sonina - trener Jerzy Bodzak, 9 miejsce Patria Husów - trener Tomasz Cierpisz, 10 miejsce Orzeł Wysoka - trener Robert Ruman.

Marcin Kisała
- Koordynator ds. sportu i rekreacji

Zespół Szkół im. T. Kościuszki w Wysokiej

KRYTERIA PRZYJĘCIA DO SZKOŁY

I. O przyjęciu kandydatów do klasy technikum decyduje liczba punktów uzyskanych przez kandydata:

- Za wyniki egzaminu gimnazjalnego,
- Za oceny z języka polskiego, języka obcego, biologii, geografii,
- Za inne osiągnięcia wymienione na świadectwie ukończenia gimnazjum.

II. Szkolna Komisja Rekrutacyjno-Kwalifikacyjna Zespołu Szkół im. Tadeusza Kościuszki w Wysokiej przyjęła następujące zasady punktacji:

- Za wyniki z egzaminu gimnazjalnego maksymalnie 100 pkt.
- Za oceny na świadectwie ukończenia gimnazjum:
z języka polskiego, języka obcego, biologii, geografii maksymalnie 80 pkt.
(cel – 20 pkt; bdb 16 pkt; db 12 pkt; dst 8 pkt.)

Za inne osiągnięcia ucznia wymienione na świadectwie ukończenia gimnazjum maksymalnie 20 pkt.

- Za ukończenie gimnazjum z wyróżnieniem:
 - 5 pkt. z oceną z zachowania bardzo dobrą
 - 7 pkt. z oceną z zachowania wzorową
- Za udział w konkursach organizowanych przez kuratora oświaty:
 - 8 pkt. finalista konkursu wojewódzkiego
- Za osiągnięcia sportowe lub artystyczne – do 7 pkt.

Ponadto:

- Dla finalistów konkursów ponadwojewódzkich, których program obejmuje w całości lub poszerza treści podstawy programowej, co najmniej jednego przedmiotu 10 pkt.
- Dla uczestników olimpiad przedmiotowych dla szkół ponadgimnazjalnych na szczeblu okręgowym 10 pkt.
- Zdobywcy nagród i wyróżnień w jednoetapowych międzynarodowych konkursach i turniejach wiedzy 10 pkt.
- Uczestnicy ostatniego etapu wieloetapowych międzynarodowych konkursów i turniejów wiedzy 10 pkt.

Zespół Szkół im. T. Kościuszki w Wysokiej

ogłasza nabór
w roku szkolnym 2009/2010
dla absolwentów gimnazjów do
**4-letniego Technikum
o kierunkach kształcenia**

- /// technik kelner**
- /// technik hotelarstwa**
- /// technik żywienia
i gospodarstwa domowego**

Absolwenci zdają egzamin potwierdzający kwalifikacje zawodowe oraz egzamin maturalny z możliwością kształcenia na wyższych uczelniach

Informacje:

Sekretariat szkoły; Wysoka 49, 37-100 łańcut, tel. 0-17 225 32 11, www.zs-wysoka.of.pl

Wystawa Sztuki i Rękodzieła
„Wielkanocne Tradycje”
oraz
konkurs Stół Wielkanocny
„Baby, babki, babeczki” w Albigowej.
fot. J. Łobaza, J. Baran

